

Efekty uczenia się dla kierunku ratownictwo medyczne

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dziedzin/y sztuki i dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowany do dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplin naukowych: nauki medyczne (73%) oraz nauki o zdrowiu (27 %), dyscyplina wiodąca: nauki medyczne.
2. **Profil kształcenia:** praktyczny.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia – licencjackie (6 semestrów) /180 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 6.**
5. **Absolwent:**
W zakresie wiedzy zna i rozumie:
 - 1) medyczne czynności ratunkowe i świadczenia zdrowotne inne niż medyczne czynności ratunkowe podejmowane przez ratownika medycznego
 - 2) problematykę z zakresu dyscyplin naukowych – nauki medyczne i nauki o zdrowiu – w stopniu podstawowym
 - 3) systemy ratownictwa medycznego w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach
 - 4) regulacje prawne, zasady etyczne i deontologię, odnoszące się do wykonywania zawodu ratownika medycznego.W zakresie umiejętności potrafi:
 - 1) rozpoznawać stany nagłego zagrożenia zdrowotnego
 - 2) prowadzić medyczne czynności ratunkowe i udzielać świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe podejmowane przez ratownika medycznego
 - 3) podejmować działania w zakresie promocji zdrowia i profilaktyki chorób
 - 4) współdziałać z pracownikami jednostek systemu ratownictwa medycznego i innych podmiotów w zdarzeniach jednostkowych, mnogich, masowych i katastrofach
 - 5) inicjować, wspierać i organizować działania społeczności lokalnej na rzecz upowszechniania zasad udzielania pierwszej pomocy
 - 6) promować znajomość zasad udzielania pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy i medycznych czynności ratunkowych
 - 7) planować własną aktywność edukacyjną i stale dokształcać się w celu aktualizacji wiedzy.W zakresie kompetencji społecznych jest gotów do:
 - 1) aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem
 - 2) dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta
 - 3) samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw
 - 4) organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym
 - 5) dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych
 - 6) kierowania się dobrem pacjenta.

Absolwent może podjąć pracę w publicznych i niepublicznych placówkach służby zdrowia, w tym w szpitalnych oddziałach ratunkowych, zespołach ratownictwa medycznego, specjalistycznych służbach ratowniczych oraz ośrodkach nauczających w Centrum Powiadomienia Ratunkowego szczebla powiatowego i regionalnego w powiatowych i wojewódzkich zespołach do spraw opracowania regionalnych planów zabezpieczenia kryzysowego w strukturach Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego w charakterze instruktora pierwszej pomocy i kwalifikowanej pierwszej pomocy w: szkołach, jednostkach straży pożarnej, służbach ratowniczych (Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, ochotnicze straże pożarne) i zakładach pracy o dużym ryzyku wypadkowości w służbach zajmujących się bezpieczeństwem i higieną pracy w zakładach przemysłowych oraz w charakterze koordynatora medycznego przy zabezpieczeniu imprez masowych.

5.1. **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** licencjat.

6. **Wymagania ogólne:** Do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopni wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Symbol efektu kierunkowego/ Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu i dyscyplinie naukowej: nauki medyczne oraz nauki o zdrowiu	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie	
I A. Nauki podstawowe	
A.W1	mianownictwo anatomiczne
A.W2.	budowę ciała ludzkiego w ujęciu topograficznym oraz czynnościowym
A.W3.	anatomiczne podstawy badania przedmiotowego
A.W4.	podstawowe struktury komórkowe i ich specjalizacje funkcjonalne
A.W5.	fizjologię narządów i układów organizmu
A.W6.	mechanizmy regulacji narządów i układów
A.W7.	organizmu oraz zależności istniejące między nimi
A.W8.	funkcje życiowe osoby dorosłej i dziecka
A.W9.	proces oddychania i krążenia oraz procesy neurofizjologiczne
A.W10.	neurohormonalną regulację procesów fizjologicznych oraz procesów elektrofizjologicznych
A.W11.	mechanizm działania hormonów oraz konsekwencje zaburzeń regulacji hormonalnej
A.W12.	zmiany w funkcjonowaniu organizmu jako całości w sytuacji zaburzenia jego homeostazy, a także specyfikację i znaczenie gospodarki wodno-elektrolitowej i kwasowo-zasadowej w utrzymaniu homeostazy ustroju
A.W12.	rolę nerek w utrzymaniu homeostazy organizmu

A.W13.	budowę i funkcje układu pokarmowego, enzymy biorące udział w trawieniu i podstawowe zaburzenia enzymów trawiennych oraz skutki tych zaburzeń
A.W14.	fizykochemiczne podstawy działania narządów zmysłów
A.W15.	składniki krwi, preparaty krwi i krwiozastępcze oraz produkty krwiopochodne
A.W16.	uwarunkowania genetyczne grup krwi człowieka oraz konfliktu serologicznego w układzie Rh
A.W17.	podstawowe pojęcia z zakresu mikrobiologii i parazytologii
A.W18.	budowę materiału genetycznego
A.W19.	epidemiologię zakażeń wirusami i bakteriami oraz zakażeń grzybami i pasożytami
A.W20.	zasady postępowania przeciwepidemicznego
A.W21.	genetyczne mechanizmy nabywania lekooporności przez drobnoustroje i komórki nowotworowe
A.W22.	inwazyjne formy lub stadia rozwojowe wybranych pasożytniczych grzybów, pierwotniaków, helmintów i stawonogów
A.W23.	zasadę funkcjonowania układu pasożyt – żywiciel i podstawowe objawy chorobowe wywoływane przez pasożyty
A.W24.	objawy zakażeń jatrogennych, drogi ich rozprzestrzeniania się i patogeny wywołujące zmiany w poszczególnych narządach
A.W25.	zasady dezynfekcji, sterylizacji i postępowania antyseptycznego
A.W26.	podstawy diagnostyki mikrobiologicznej i parazytologicznej
A.W27.	podstawy rozwoju oraz mechanizmy działania układu odpornościowego, w tym swoiste i nieswoiste mechanizmy odporności humoralnej i komórkowej
A.W28.	naturalne i sztuczne źródła promieniowania jonizującego oraz jego oddziaływanie z materią
A.W29.	prawa fizyki wpływające na przepływ cieczy, a także czynniki oddziałujące na opór naczyniowy przepływu krwi
A.W30.	budowę organizmu pod względem biochemicznym i podstawowe przemiany w nim zachodzące w stanie zdrowia i choroby

A.W31.	budowę i mechanizmy syntezy oraz funkcje białek, lipidów i polisacharydów oraz interakcje makrocząsteczek w strukturach komórkowych i pozakomórkowych
A.W32.	równowagę kwasowo-zasadową oraz mechanizm działania buforów i ich znaczenie w homeostazie ustrojowej
A.W33.	podstawowe szlaki kataboliczne i anaboliczne oraz sposoby ich regulacji
A.W34.	podstawowe zasady farmakoterapii
A.W35.	pochodzenie, rodzaje i drogi podawania leków, mechanizm i efekty ich działania oraz procesy, jakim podlegają leki w organizmie, a także ich interakcje
A.W36.	problematykę z zakresu farmakokinetyki i farmakodynamiki wybranych leków stosowanych w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego
A.W37.	poszczególne grupy środków leczniczych, główne mechanizmy ich działania w organizmie i działania niepożądane
A.W38.	wpływ leczenia farmakologicznego na fizjologiczne i biochemiczne procesy zachodzące w poszczególnych narządach
A.W39.	rodzaje leków, które mogą być samodzielnie podawane przez ratownika medycznego i ich szczegółową charakterystykę farmakologiczną
A.W40.	podstawy farmakoterapii u kobiety w ciąży i osób starszych w stanie zagrożenia życia
A.W41.	różnice w farmakoterapii osób dorosłych w zakresie dotyczącym działań ratownika medycznego
A.W42.	wpływ procesów chorobowych na metabolizm i eliminację leków
A.W43.	problematykę z zakresu toksykologii, działań niepożądanych leków, zatruc lekami w podstawowym zakresie
A.W44.	objawy najczęściej występujących ostrych zatruc, w tym alkoholami, narkotykami i innymi substancjami psychoaktywnymi, metalami ciężkimi oraz wybranymi grupami leków
A.W45.	podstawowe zasady postępowania diagnostycznego w zatruciach
A.W46.	patofizjologię narządów i układów człowieka
A.W47.	szczegółowe zasady rozpoznawania i leczenia wstrząsu oraz jego rodzaje

A.W48.	podstawowe pojęcia z zakresu patologii ogólnej dotyczące zmian wstecznych, zmian postępowych i zapaleń
A.W49.	wybrane zagadnienia z zakresu patologii narządowej układu nerwowego, pokarmowego i moczowo-płciowego
A.W50.	zasady ergonomii i higieny pracy z komputerem
A.W51.	podstawowe narzędzia informatyczne i metody biostatyczne wykorzystywane w medycynie, w tym medyczne bazy danych i arkusze kalkulacyjne
A.W52.	podstawowe metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych
A.W53.	możliwości współczesnej telemedycyny, jako narzędzia wspomagania pracy ratownika medycznego.
II B. Nauki behawioralne i społeczne	
B.W1.	wybrane teorie i metody modelowania rzeczywistości z perspektywy socjologii mające zastosowanie w ratownictwie medycznym
B.W2.	zagadnienia związane z funkcjonowaniem podmiotów systemu ochrony zdrowia oraz z problemami ewaluacji i kontroli w ochronie zdrowia
B.W3.	społeczny wymiar zdrowia i choroby, wpływ środowiska społecznego (rodziny, sieci relacji społecznych) oraz różnic społeczno-kulturowych na stan zdrowia
B.W4.	rolę stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych
B.W5.	formy przemocy, modele wyjaśniające przemoc w rodzinie i w wybranych instytucjach oraz społeczne uwarunkowania różnych form przemocy
B.W6.	postawy społeczne wobec znaczenia zdrowia, choroby, niepełnosprawności i starości, konsekwencje społeczne choroby i niepełnosprawności oraz bariery społeczno-kulturowe, a także koncepcję jakości życia uwarunkowaną stanem zdrowia
B.W7.	znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem
B.W8.	psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji i choroby przewlekłej

B.W9.	społeczną rolę ratownika medycznego
B.W10.	podstawowe psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w zdrowiu i w chorobie
B.W11.	rolę rodziny w procesie leczenia
B.W12.	rolę stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem
B.W13.	zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomysłnym rokowaniu
B.W14.	główne pojęcia, teorie, zasady i reguły etyczne służące jako ogólne ramy właściwego interpretowania i analizowania zagadnień moralno-medycznych
B.W15.	podstawowe zagadnienia dotyczące światowych problemów zdrowotnych,
B.W16.	zasady zarządzania podmiotami systemu ochrony zdrowia
B.W17.	prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywania zawodu ratownika medycznego, z uwzględnieniem miejsca zatrudnienia i pełnionej funkcji
B.W18.	podstawowe pojęcia z zakresu teorii poznania i logiki
B.W19.	zasady komunikacji w sytuacjach typowych dla wykonywania zawodu ratownictwa medycznego
B.W20.	pojęcie emocji, motywacji i osobowości, zaburzenia osobowości, istotę i strukturę zjawisk zachodzących w procesie przekazywania i wymiany informacji, modele i style komunikacji interpersonalnej
B.W21.	zagadnienia dotyczące zespołu stresu pourazowego, reakcji fizjologicznych i emocjonalnych, reakcji poznawczych, reakcji interpersonalnych, a także mechanizmy funkcjonowania człowieka w sytuacjach trudnych
B.W22.	techniki redukcji lęku i sposoby relaksacji, oraz mechanizmy powstawania, działania i zapobiegania zespołowi wypalenia zawodowego, a także metody zapobiegania powstaniu tego zespołu
B.W23.	aspekty prawne, organizacyjne, etyczne i społeczne związane z przeszczepieniem tkanek, komórek i narządów
B.W24.	przepisy prawa dotyczące ratownictwa medycznego, w tym zasady odpowiedzialności cywilnej, karnej oraz zawodowej ratownika medycznego

B.W25.	strukturę i organizację systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego
B.W26.	pojęcie zdrowia i jego determinanty, choroby cywilizacyjne i zawodowe
B.W27.	skutki zdrowotne wywołane działaniem szkodliwych czynników fizycznych, chemicznych biologicznych na organizm człowieka, w tym zasady bezpieczeństwa własnego ratownika medycznego
B.W28.	podstawowe zagadnienia dotyczące ekonomiki zdrowia i zarządzania finansami w systemie ochronie zdrowia
B.W29.	zasady promocji zdrowia i profilaktyki chorób
B.W30.	problematykę żywności i żywienia, higieny środowiska, higieny pracy, higieny dzieci i młodzieży oraz regulacje prawne w tym zakresie
B.W31.	epidemiologię chorób zakaźnych i regulacje prawne w tym zakresie
B.W32.	podstawowe pojęcia epidemiologiczne i podstawowe metody badań epidemiologicznych
B.W33.	podstawowe zagadnienia z zakresu ergonomii, w tym zasady ergonomicznej organizacji pracy
B.W34.	podstawy ekologii i ochrony środowiska, rodzaje zanieczyszczeń i sposoby ochrony środowiska
B.W35.	problematykę postępowania w sytuacjach interwencji kryzysowych oraz zasady i metod radzenia sobie ze stresem przy wykonywaniu zawodu ratownika medycznego
B.W36.	profilaktykę zachowań antyzdrowotnych przejawiających się w postaci używania środków odurzających lub substancji psychoaktywnych, spożywania alkoholu i palenia tytoniu oraz profilaktykę chorób cywilizacyjnych i psychicznych
B.W37.	wpływ czynników środowiskowych na zdrowie człowieka i społeczeństwa, politykę zdrowotną państwa, programy zdrowotne, zagrożenia zdrowia, przy uwzględnieniu zmiennych takich jak: wiek, miejsce zamieszkania, nauki i pracy
B.W38.	zadania nadzoru sanitarno-epidemiologicznego i Państwowej Inspekcji Sanitarnej
B.W39.	podstawowe regulacje dotyczące organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia oraz powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego
B.W40.	metody promocji zdrowia ze szczególnym uwzględnieniem edukacji zdrowotnej

B.W41.	zasady zarządzania jakością oraz metody zapewnienia jakości
B.W42.	sposoby zwiększenia sprawności fizycznej
B.W43.	rodzaje zagrożeń terrorystycznych oraz zasady przeciwstawienia się atakom terrorystycznym i bioterrorystycznym, a także prawne uwarunkowania zarządzania kryzysowego.
III C. Nauki kliniczne	
C.W1.	zasady postępowania w najczęstszych chorobach dzieci, z uwzględnieniem odrębności uzależnionych od wieku
C.W2.	podstawowe normy rozwojowe badania przedmiotowego dziecka
C.W3.	wybrane choroby układu oddechowego, układu krążenia i przewodu pokarmowego oraz choroby neurologiczne u dzieci
C.W4.	najczęstsze choroby zakaźne wieku dziecięcego
C.W5.	odrębności morfologiczno-fizjologiczne poszczególnych narządów i układów organizmu w wieku rozwojowym
C.W6.	fizjologię i patofizjologię okresu noworodkowego
C.W7.	wybrane wady wrodzone i choroby uwarunkowane genetycznie
C.W8.	problemy wynikające z niepełnosprawności i chorób przewlekłych
C.W9.	symptomatologię ogólną zaburzeń psychicznych i zasady ich klasyfikacji według głównych systemów klasyfikacyjnych
C.W10.	objawy najczęstszych chorób psychicznych, zasady ich diagnozowania i postępowania terapeutycznego
C.W11.	specyfikę zaburzeń psychicznych u dzieci, młodzieży i osób starszych
C.W12.	regulacje prawne dotyczące ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego
C.W13.	rodzaje środków przymusu bezpośredniego i zasady ich stosowania w systemie ochrony zdrowia
C.W14.	uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów

C.W15.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej
C.W16.	zasady postępowania ratunkowego względem pacjenta w stanie terminalnym
C.W17.	mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia
C.W18.	mechanizmy działania podstawowych grup leków i leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego
C.W19.	metody ograniczania bólu ze szczególnym uwzględnieniem farmakoterapii dzieci
C.W20.	skale oceny bólu i możliwości wdrożenia leczenia przeciwbólowego przez ratownika medycznego
C.W21.	zasady dekontaminacji
C.W22.	techniki symulacji medycznej w niezabiegowych dziedzinach medycyny
C.W23.	stany zagrożenia w chorobach nowotworowych i hematologicznych, zaburzeniach układu krzepnięcia, zespole wykrzepiania wewnątrznaczyniowego i ostrej białaczce oraz zasady postępowania przedszpitalnego w tych stanach
C.W24.	zasady badania podmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych
C.W25.	zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe
C.W26.	przyczyny i rodzaje bólu w klatce piersiowej oraz jego diagnostykę
C.W27.	problematykę ostrego zespołu wieńcowego, zawału serca, nadciśnienia tętniczego rozwarstwienia aorty, niewydolności krążenia, ostrego niedokrwienia kończyny, obrzęku płuc i zatorowości płucnej
C.W28.	problematykę ostrej niewydolności oddechowej
C.W29.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w zespole ostrej niewydolności oddechowej, zaostrzeniu przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, astmie, ostrych stanach zapalnych dróg oddechowych i odmie płucnowej
C.W30.	przyczyny, objawy i postępowanie w ostrej niewydolności nerek
C.W31.	wybrane choroby przewodu pokarmowego

C.W32.	zagadnienia śpiączki metabolicznej i stanów nagłego zagrożenia w endokrynologii
C.W33.	metody oceny stanu odżywienia
C.W34.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania profilaktycznego w najczęstszych chorobach bakteryjnych, wirusowych, pasożytniczych i grzybicach, w tym zakażeniach pneumokokowych i meningokokowych, wirusowym zapaleniu wątroby, nabytym niedoborze odporności AIDS, sepsie i zakażeniach szpitalnych
C.W35.	leki stosowane w nagłych schorzeniach internistycznych, neurologicznych i psychiatrycznych
C.W36.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach układu nerwowego
C.W37.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania w bólach głowy, chorobach naczyniowych mózgu, w szczególności w udarze mózgu oraz w padaczce
C.W38.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w zakażeniach układu nerwowego, w szczególności w zapaleniu opon mózgowo-rdzeniowych
C.W39.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w chorobach otępiennych
C.W40.	rodzaje badań obrazowych oraz obraz radiologiczny podstawowych chorób
C.W41.	zasady łańcucha przeżycia
C.W42.	zasady udzielania pierwszej pomocy pacjentom nieurazowym
C.W43.	zasady ewakuacji poszkodowanych z pojazdu
C.W44.	udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadków
C.W45.	zasady i technikę wykonywania opatrunków
C.W46.	zasady przygotowania do zabiegów medycznych w stanach zagrożenia życia
C.W47.	zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym
C.W48.	zasady wykonywania toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego
C.W49.	zasady wykonywania toalety u pacjenta z założoną rurką tracheostomijną i pielęgnacji tracheostomii

C.W50.	techniki zabiegów medycznych wykonywanych samodzielnie przez ratownika medycznego
C.W51.	zasady aseptyki i antyseptyki
C.W52.	zasady zabezpieczania materiału biologicznego do badań
C.W53.	zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania i podjęcia albo odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, w tym w przypadku rozpoznania zgonu
C.W54.	wskazania do układania pacjenta w pozycji właściwej dla jego stanu lub odniesionych obrażeń
C.W55.	przyczyny i objawy nagłego zatrzymania krążenia
C.W56.	zasady prowadzenia podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo-oddechowej u osób dorosłych i dzieci
C.W57.	wskazania do odsysania dróg oddechowych i techniki jego wykonywania
C.W58.	wskazania do przyrządowego i bezprzyrządowego przywracania drożności dróg oddechowych i techniki ich wykonywania
C.W59.	wskazania do podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora i techniki ich wykonywania
C.W60.	wskazania do intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających i do prowadzenia wentylacji zastępczej oraz techniki ich wykonywania
C.W61.	wskazania do wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej oraz techniki ich wykonania
C.W62.	wskazania do wykonania kaniulacji żył obwodowych kończyn górnych i dolnych oraz żyły szyjnej zewnętrznej, a także technikę jej wykonania
C.W63.	zasady monitorowania czynności układu oddechowego i układu krążenia metodami nieinwazyjnymi
C.W64.	zasady wykonywania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu
C.W65.	wskazania do podawania leków drogą dożylną, w tym przez porty naczyniowe, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną i doszpikową oraz techniki tego podawania
C.W66.	wybrane skale oceny śpiączki oraz skale urazowe i rokownicze
C.W67.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach wymagających interwencji chirurgicznej z uwzględnieniem odrębności chorób wieku dziecięcego

C.W68.	wybrane zagadnienia z zakresu traumatologii dziecięcej
C.W69.	wskazania do stosowania intensywnej terapii i zasady jej stosowania
C.W70.	objawy odmy opłucnowej i jej rodzaje
C.W71.	objawy krwiaka opłucnej, wiotkiej klatki piersiowej i złamania żeber
C.W72.	technikę oznaczania stężeń parametrów krytycznych
C.W73.	procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran i oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń oraz unieruchamianie kręgosłupa, ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego, a także podawanie leków
C.W74.	zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia
C.W75.	zasady segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej
C.W76.	techniki przygotowania pacjenta do transportu i opieki medycznej podczas transportu
C.W77.	techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach pozaszpitalnych
C.W78.	postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u osób dorosłych i dzieci
C.W79.	rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego
C.W80.	rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w SOR
C.W81.	stany zagrożenia w chorobach nowotworowych oraz postępowanie przedszpitalne i w SOR w przypadku takich zagrożeń
C.W82.	zasady transportu pacjentów z obrażeniami ciała
C.W83.	procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego, w szczególności takie jak: elektrostymulacja, kardiowersja, pierwotna przezskórna interwencja wieńcowa (<i>Percutaneous coronary intervention, PCI</i>), kontrapulsacja wewnątrzaoortalna (<i>Intra-aortic balloon pump, IABP</i>), dializa, sztuczna wentylacja i formy krążenia pozaustrojowego
C.W84.	wskazania do leczenia hiperbarycznego
C.W85.	zagrożenia środowiskowe

C.W86.	rodzaje katastrof, procedury medyczne i działania ratunkowe podejmowane w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach, a także w zdarzeniach z wystąpieniem zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiacyjnych lub nuklearnych
C.W87.	etyczne aspekty postępowania ratowniczego w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach
C.W88.	zastosowanie symulacji medycznej w nauczaniu procedur zabiegowych
C.W89.	zaburzenia równowagi kwasowo-zasadowej i wodno-elektrolitowej oraz zasady postępowania przedszpitalnego i w SOR w takich zaburzeniach
C.W90.	zasady postępowania profilaktycznego zakażeń w SOR
C.W91.	zasady monitorowania stanu pacjenta w SOR
C.W92.	procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia urazowego stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego i w SOR
C.W93.	rodzaje obrażeń ciała, ich definicje oraz zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci
C.W94.	zasady funkcjonowania centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci
C.W95.	zasady postępowania przedszpitalnego i w SOR w obrażeniach: czaszkowo-mózgowych, kręgosłupa i rdzenia kręgowego, kończyn, jamy brzusznej i klatki piersiowej oraz w przypadku wstrząsu
C.W96.	procedurę kardiowersji elektrycznej i elektrostymulacji zewnętrznej
C.W97.	zasady cewnikowania pęcherza moczowego
C.W98.	procedurę zakładania sondy żołądkowej i płukania żołądka
C.W99.	wybrane stany nagłe okulistyczne i zasady postępowania przedszpitalnego w tym zakresie
C.W100.	wybrane stany nagłe laryngologiczne i zasady postępowania przedszpitalnego w tym zakresie
C.W101.	stany zagrożenia zdrowotnego w ginekologii i położnictwie
C.W102.	zasady funkcjonowania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne
C.W103.	rolę i znaczenie Lotniczego Pogotowia Ratunkowego w systemie Państwowe Ratownictwo Medyczne

C.W104.	zasady wysuwania podejrzenia i rozpoznawania śmierci mózgu
C.W105.	podstawowe techniki obrazowe
C.W106.	wskazania, przeciwwskazania i przygotowanie pacjentów do poszczególnych rodzajów badań obrazowych oraz przeciwwskazania do stosowania środków kontrastujących
C.W107.	mechanizmy, cele i zasady leczenia uzależnień od substancji psychoaktywnych
C.W108.	podstawowe zagadnienia z zakresu medycyny sądowej.
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi	
A.U1.	lokalizować poszczególne okolice ciała i znajdujące się w nich narządy oraz ustalić położenie narządów względem siebie
A.U2.	wykazać różnice w budowie ciała oraz w czynnościach narządów u osoby dorosłej i dziecka
A.U3.	ocenić czynności narządów i układów organizmu
A.U4.	rozpoznać patofizjologiczne podstawy niewydolności układu krążenia
A.U5.	rozpoznać zaburzenia trawienia z uwzględnieniem roli enzymów, w tym podstawowe zaburzenia enzymów trawiennych, oraz określać skutki tych zaburzeń
A.U6.	rozpoznać zaburzenia czynności nerek i ich wpływ na homeostazę organizmu
A.U7	rozpoznać zakażenia wirusami, bakteriami, grzybami i pasożytami, z uwzględnieniem geograficznego zasięgu ich występowania
A.U8.	wykorzystać znajomość praw fizyki do określenia wpływu na organizm czynników zewnętrznych, takich jak temperatura, przyspieszenie, ciśnienie, pole elektromagnetyczne oraz promieniowanie jonizujące
A.U9.	stosować zasady ochrony radiologicznej
A.U10.	obliczać stężenia molowe i procentowe związków oraz stężenia substancji w roztworach izosmotycznych, jedno- i wieloskładnikowych
A.U11.	przewidywać kierunek procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek
A.U12.	posługiwać się wybranymi technikami laboratoryjnymi
A.U13.	wykonać podstawowe obliczenia farmakokinetyczne
A.U14.	stosować właściwe do sytuacji postępowanie epidemiologiczne

A.U15.	dobierać leki w odpowiednich dawkach w celu korygowania zjawisk patologicznych w organizmie i poszczególnych narządach
A.U16.	posługiwać się informatorami farmaceutycznymi i bazami danych o produktach leczniczych:
A.U17.	wiązać zmiany patologiczne stwierdzone w badaniu przedmiotowym ze zmianami zachodzącymi na poziomie komórkowym
A.U18.	rozpoznać zaburzenia oddychania, krążenia oraz czynności innych układów organizmu i narządów
A.U19.	dobierać odpowiedni test statystyczny, przeprowadzać podstawowe analizy statystyczne oraz posługiwać się odpowiednimi metodami przedstawiania wyników.
II B. Nauki behawioralne i społeczne	
B.U1.	wdrożyć właściwe do sytuacji procedury postępowania epidemiologicznego
B.U2.	rozpoznać sytuacje, które wymagają konsultacji z przedstawicielem innego zawodu medycznego lub koordynatorem medycznym
B.U3.	dbać o bezpieczeństwo własne, pacjentów, otoczenia i środowiska, przestrzegając zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów i zasad regulujących postępowanie w przypadku różnych rodzajów zagrożeń
B.U4.	udzielać informacji o podstawowych zabiegach i czynnościach dotyczących pacjenta oraz informacji na temat jego stanu zdrowia
B.U5.	przestrzegać zasad etycznych podczas wykonywania działań zawodowych
B.U6	przestrzegać praw pacjenta
B.U7.	uwzględniać podczas medycznych czynności ratunkowych oczekiwania pacjenta wynikające z uwarunkowań społeczno - kulturowych
B.U8.	stosować się do zasad bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego oraz zasad profilaktyki chorób zakaźnych i niezakaźnych
B.U9.	identyfikować czynniki ryzyka wystąpienia przemocy, rozpoznać przemoc i odpowiednio na nią reagować
B.U10.	stosować - w podstawowym – zakresie psychologiczne interwencje motywujące i wspierające
B.U11.	komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia
B.U12.	podnosić swoje kwalifikacje i przekazywać wiedzę innym
B.U13.	zapobiegać zespołowi stresu pourazowego po traumatycznych wydarzeniach, w tym przeprowadzać podsumowanie zdarzenia traumatycznego (debriefing) w zespole

B.U14.	radzić sobie ze stresem przy wykonywaniu zawodu ratownika medycznego
B.U15.	ocenić funkcjonowanie człowieka w sytuacjach trudnych (stres, konflikt, frustracja)
B.U16.	porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
B.U17.	ocenić narażenie na substancje szkodliwe w środowisku człowieka i zastosować zasady monitoringu ergonomicznego
B.U18.	stosować działania zmierzające do ochrony środowiska
B.U19.	określać wzajemne relacje między człowiekiem a środowiskiem
B.U20.	wykonywać czynności z zakresu ratownictwa medycznego i udzielać świadczeń zdrowotnych z zachowaniem regulacji prawnych dotyczących wykonywania zawodu ratownika medycznego
III C. Nauki kliniczne	
C.U1.	ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego
C.U2.	układać pacjenta do badania obrazowego
C.U3.	postępować z dzieckiem w oparciu o znajomość symptomatologii najczęstszych chorób dziecięcych
C.U4.	przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta
C.U5.	dostosować sposób postępowania do wieku dziecka
C.U6.	ocenić stan noworodka w skali APGAR
C.U7.	przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych
C.U8.	ocenić stan świadomości pacjenta
C.U9.	ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała
C.U10.	przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu
C.U11.	monitorować czynność układu oddechowego z uwzględnieniem pulsoksymetrii, kapnometrii i kapnografii
C.U12.	interpretować wyniki badań pacjenta z przewlekłą niewydolnością oddechową
C.U13.	wykonać elektrokardiogram i interpretować go w podstawowym zakresie

C.U14.	monitorować czynność układu krążenia metodami nieinwazyjnymi
C.U15.	oceniać i opisywać stan somatyczny i psychiczny pacjenta
C.U16.	przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi
C.U17.	ocenić stan neurologiczny pacjenta
C.U18.	monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi
C.U19.	prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstępiania od medycznych czynności ratunkowych
C.U20.	podawać pacjentowi leki i płyny
C.U21.	oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru
C.U22.	założyć zgłębnik dożołądkowy
C.U23.	założyć cewnik do pęcherza moczowego
C.U24.	asystować przy czynnościach przygotowawczych do transplantacji narządów
C.U25.	identyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe i niebezpieczne
C.U26.	przygotować pacjenta do transportu
C.U27.	identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego
C.U28.	monitorować stan pacjenta podczas czynności medycznych i transportowych
C.U29.	stosować leczenie przeciwbólowe
C.U30.	ocenić stopień nasilenia bólu według znanych skal
C.U31.	rozpoznać stan zagrożenia życia u pacjenta po przeszczepie narządu
C.U32.	monitorować czynności życiowe pacjenta podczas badania diagnostycznego
C.U33.	interpretować wyniki podstawowych badań toksykologicznych
C.U34.	rozpoznać toksydromy
C.U35.	ocenić wskazania do transportu pacjenta do ośrodka toksykologicznego, hiperbarycznego, replantacyjnego i kardiologii inwazyjnej oraz centrum leczenia oparzeń, centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci

C.U36.	szacować niebezpieczeństwo toksykologiczne w określonych grupach wiekowych oraz i w różnych stanach klinicznych
C.U37.	wiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby
C.U38.	przewodzić podstawowe i zaawansowane czynności resuscytacyjne u dorosłych, dzieci, niemowląt i noworodków z uwzględnieniem prawidłowego zastosowania urządzeń wspomagających resuscytację (urządzenia do kompresji klatki piersiowej, respiratora)
C.U39.	przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi
C.U40.	przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nagłośniowymi
C.U41.	wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej i pośredniej
C.U42.	wykonać konikopunkcję
C.U43.	wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech
C.U44.	stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny
C.U45.	przewodzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego
C.U46.	wykonać defibrylację elektryczną z użyciem defibrylator manualnego i zautomatyzowanego
C.U47.	wykonać kardiowersję i elektrostymulację zewnętrzną serca
C.U48.	oceniać nagłe zagrożenia neurologiczne u pacjenta
C.U49.	wykonać dostęp doszpicowy przy użyciu gotowego zestawu
C.U50.	pobierać krew, zabezpieczać materiał do badań laboratoryjnych, mikrobiologicznych, toksykologicznych
C.U51.	tamować krwotoki zewnętrzne i unieruchamiać kończyny po urazie
C.U52.	stabilizować i unieruchamiać kręgosłup
C.U53.	wdrażać odpowiednie postępowanie w odmie opłucnowej zagrażającej życiu
C.U54.	stosować skale ciężkości obrażeń
C.U55.	przyjmować poród nagły w warunkach pozaszpitalnych
C.U56.	decydować o niepodejmowaniu resuscytacji krążeniowo-oddechowej lub o odstąpieniu od jej przeprowadzenia
C.U57.	rozpoznać pewne znamiona śmierci

C.U58.	dokonać segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej
C.U59.	działać zespołowo, udzielając pomocy w trudnych warunkach terenowych w dzień i w nocy oraz w warunkach znacznego obciążenia fizycznego i psychicznego
C.U60.	zaopatrywać krwawienie zewnętrzne
C.U61.	transportować pacjenta w warunkach przedszpitalnych, wewnątrzszpitalnych i międzyszpitalnych
C.U62.	Identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego
C.U63.	Identyfikować zagrożenia obrażeń: czaszkowo-mózgowych, klatki piersiowej, jamy brzusznej, kończyn, kręgosłupa i rdzenia kręgowego oraz miednicy, a także wdrażać postępowanie ratunkowe w przypadku tych obrażeń
C.U64.	identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci i zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego
C.U65.	wykonywać procedury medyczne pod nadzorem lekarza lub na zlecenie lekarza
C.U66.	dostosowywać postępowanie ratunkowe do stanu pacjenta
C.U67.	monitorować stan pacjenta podczas badania obrazowego.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do:	
KP6_KR1	aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem
KP6_KR2	samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw
KP6_KR3	organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym
KP6_KO1	dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta
KP6_KO2	kierowania się dobrem pacjenta
KP6_KK1	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: ratownictwo medyczne

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia-licencjackie

Profil kształcenia: praktyczny

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Wychowanie fizyczne I

Cel kształcenia: przekazanie wiadomości dotyczących wpływu ćwiczeń na organizm człowieka, sposobów podtrzymania zdrowia, sprawności fizycznej oraz wiedzy dotyczącej relacji między wiekiem, zdrowiem, aktywnością fizyczną, sprawnością motoryczną kobiet i mężczyzn.

Treści merytoryczne: opanowanie umiejętności ruchowych z zakresu poznanych dyscyplin sportowych i wykorzystania ich w organizowaniu czasu wolnego. Nauka i doskonalenie umiejętności technicznych i taktycznych w następujących dyscyplinach sportowych do wyboru: piłka siatkowa, piłka nożna, koszykówka, badminton, tenis stołowy, tenis, unihokej, gimnastyka, różne formy aerobiku i ćwiczeń fizycznych z muzyką oraz ćwiczeń na siłowni. Atletyka terenowa i lekkoatletyka, turystyka rowerowa i kajakowa, łyżwiarstwo, narciarstwo alpejskie, pływanie. Podnoszenie sprawności fizycznej. Przekazywanie wiedzy na temat przepisów w poszczególnych dyscyplinach sportu oraz korzyści zdrowotnych w wyniku uprawiania kultury fizycznej. Zdobywanie umiejętności organizowania czasu wolnego w aktywny sposób. Zajęcia w formie ćwiczeń praktycznych w obiektach sportowych uniwersytetu oraz na obozach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pozytywny wpływ ćwiczeń fizycznych na organizm człowieka oraz sposoby podtrzymania zdrowia i sprawności fizycznej, zna główne zasady bezpieczeństwa obowiązujące na obiektach krytych/ hale sportowe, pływalnie/ i odkrytych/boiska, korty i stadiony/ oraz przepisy w wybranej grze sportowej lub rekreacyjnej.

Umiejętności (potrafi): rozwijać umiejętności ruchowe przydatne w podnoszeniu sprawności fizycznej oraz w rekreacyjnym uprawianiu wybranej dyscypliny, potrafi bezpiecznie korzystać z obiektów i urządzeń sportowych oraz sędziować rywalizację w rekreacyjnej formie uprawianej dyscyplin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do współdziałania z innymi, posiada umiejętność szybkiego komunikowania się oraz odpowiedzialność za wykonywanie wyznaczonych zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Wychowanie fizyczne II

Cel kształcenia: przekazanie wiadomości dotyczących wpływu ćwiczeń na organizm człowieka, sposobów podtrzymania zdrowia, sprawności fizycznej oraz wiedzy dotyczącej

relacji między wiekiem, zdrowiem, aktywnością fizyczną, sprawnością motoryczną kobiet i mężczyzn.

Treści merytoryczne: opanowanie umiejętności ruchowych z zakresu poznanych dyscyplin sportowych i wykorzystania ich w organizowaniu czasu wolnego. Nauka i doskonalenie umiejętności technicznych i taktycznych w następujących dyscyplinach sportowych do wyboru: piłka siatkowa, piłka nożna, koszykówka, badminton, tenis stołowy, tenis, unihokej, gimnastyka, różne formy aerobiku i ćwiczeń fizycznych z muzyką oraz ćwiczeń na siłowni. Atletyka terenowa i lekkoatletyka, turystyka rowerowa i kajakowa, łyżwiarstwo, narciarstwo alpejskie, pływanie. Podnoszenie sprawności fizycznej. Przekazywanie wiedzy na temat przepisów w poszczególnych dyscyplinach sportu oraz korzyści zdrowotnych w wyniku uprawiania kultury fizycznej. Zdobywanie umiejętności organizowania czasu wolnego w aktywny sposób. Zajęcia w formie ćwiczeń praktycznych w obiektach sportowych uniwersytetu oraz na obozach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pozytywny wpływ ćwiczeń fizycznych na organizm człowieka oraz sposoby podtrzymania zdrowia i sprawności fizycznej, zna główne zasady bezpieczeństwa obowiązujące na obiektach krytych/ hale sportowe, pływalnie/ i odkrytych/boiska, korty i stadiony/ oraz przepisy w wybranej grze sportowej lub rekreacyjnej.

Umiejętności (potrafi): rozwijać umiejętności ruchowe przydatne w podnoszeniu sprawności fizycznej oraz w rekreacyjnym uprawianiu wybranej dyscypliny, potrafi bezpiecznie korzystać z obiektów i urządzeń sportowych oraz sędziować rywalizację w rekreacyjnej formie uprawianej dyscyplin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do współdziałania z innymi, posiada umiejętność szybkiego komunikowania się oraz odpowiedzialność za wykonywanie wyznaczonych zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

A. NAUKI PODSTAWOWE

1. Anatomia

Cel kształcenia: przekazanie studentom wiedzy o budowie ciała ludzkiego, wskazanie ważności nauki anatomii czynnościowej w odniesieniu do sytuacji praktycznych oraz wyrobienie umiejętności rozpoznawania zasadniczych struktur na fantomach i w atlasach, jak i w ujęciu topograficznym. Nabycie umiejętności posługiwania się mianownictwem anatomicznym oraz umiejętności wykorzystywania znajomości topograficznej narządów ciała ludzkiego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wstęp do anatomii prawidłowej człowieka, miana ogólne. Anatomia struktur klatki piersiowej: ściana klatki piersiowej, ograniczenia, śródpiersie, podział i zawartość. Anatomia układu oddechowego i krążenia oraz krążenie płodowe. Anatomia struktur grzbietu i kończyny górnej oraz dolnej – kości, połączenia, grupy mięśniowe, unaczynienie i unerwienie. Struktury topograficzne ich ograniczenia i zawartość. Anatomia kliniczna: anatomiczne podstawy wkluc dożylnych i iniekcji domięśniowych, wyczuwanie i badanie tętna. Anatomia kliniczna w najczęstszych urazach. Anatomia struktur jamy brzusznej: budowa i rozwój otrzewnej, przestrzeń zaotrzewnowa. Narządy położone nad- i podokrężniczo, budowa, unaczynienie, unerwienie i topografia. Anatomia struktur miednicy. Narządy płciowe męskie i żeńskie. Układ moczowo-płciowy. Układ wydalniczy. Kości czaszki, jamy i doły czaszki. Zatoki przynosowe. Anatomia struktur głowy i szyi, unaczynienie i unerwienie elementy topograficzne. Nerwy czaszkowe. Narządy zmysłów.

Ośrodkowy układ nerwowy: podział, budowa, unaczynienie, czynność. Najważniejsze ośrodki korowe, drogi ruchowe i czuciowe, funkcja oraz podstawowe objawy ich uszkodzeń. Różnice w budowie wybranych narządów i układów u człowieka dorosłego, niemowlęcia i dziecka oraz podstawowe zmienności struktur i narządów.

Ćwiczenia: miana ogólne dotyczące położenia, kierunku, osi ciała, połączeń, stawów. Anatomia struktur klatki piersiowej: ściana klatki piersiowej, śródpiersie, podział, ograniczenia, zawartość. Anatomia płuc, opłucnej, serca i naczyń, krążenie płodowe i anatomia kliniczna. Anatomia struktur grzbietu i kończyny górnej – kości, połączenia, grupy mięśniowe, unaczynienie, unerwienie, struktury topograficzne ich ograniczenia i zawartość. Anatomia kliniczna kończyny górnej. Anatomia struktur jamy brzusznej: budowa i rozwój otrzewnej, przestrzeń zaotrzewnowa. Narządy położone nad- i podokrężniczo oraz zaotrzewnowo, budowa, unaczynienie, unerwienie, czynność i topografia. Anatomia struktur miednicy. Narządy płciowe męskie i żeńskie. Anatomia kliniczna układu pokarmowego, moczowo-płciowego i wydalniczego. Anatomia struktur kończyny dolnej – kości, połączenia, grupy mięśniowe, unaczynienie i unerwienie. Struktury topograficzne ich ograniczenia i zawartość. Anatomia kliniczna kończyny dolnej. Kości czaszki, jamy i doły czaszki. Zatoki przynosowe. Anatomia struktur głowy i szyi, unaczynienie, unerwienie, elementy topograficzne. Nerwy czaszkowe. Narządy zmysłów. Ośrodkowy układ nerwowy: podział, budowa, czynność, unaczynienie. Rdzeń kręgowy: budowa i unaczynienie. Najważniejsze ośrodki korowe, drogi ruchowe i czuciowe, czynność. Treść seminariów - Anatomia struktur powierzchniowych. Anatomiczne podstawy anatomii w praktyce klinicznej: - anatomia wkluc dożylnych - anatomia iniekcji domięśniowych. Anatomiczne podstawy urazów i złamań oraz towarzyszące im uszkodzenia sąsiadujących struktur naczyniowo-nerwowych w zakresie układu osiowego (czaszka i kręgosłup), jak i kości długich i pozostałych kości szkieletu dodatkowego. Anatomia kliniczna układu sercowo-naczyniowego, lokalizacja i granice serca i płuc z uwzględnieniem rzutowania i osłuchiwania zastawek. Anatomiczne podstawy odmy i jej odbarczania. Anatomia kliniczna układu pokarmowego, moczowo-płciowego i wydalniczego. Anatomia kliniczna ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego oraz narządów zmysłu.

Seminaria: anatomia topograficzna ciała człowieka. Podstawy anatomii klinicznej w zakresie układu mięśniowo-szkieletowego, nerwowego, oddechowego, sercowo-naczyniowego, pokarmowego, moczowo-płciowego i wydalniczego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mianownictwo anatomiczne oraz budowę ciała ludzkiego w ujęciu topograficznym oraz czynnościowym; anatomiczne podstawy badania przedmiotowego; podstawowe struktury komórkowe i ich specjalizacje funkcjonalne.

Umiejętności (potrafi): zlokalizować poszczególne okolice ciała i znajdujące się w nich narządy oraz potrafi ustalić położenie narządów i ich sąsiedztwo względem siebie; wykazać różnice w budowie ciała oraz w czynnościach narządów u dorosłego i dziecka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta; samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw; organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

2. Fizjologia z elementami fizjologii klinicznej

Cel kształcenia: dostarczenie ogólnej wiedzy na temat fizjologii człowieka – funkcjonowania poszczególnych układów oraz poznanie prawidłowych parametrów charakteryzujących te układy. Co więcej, studenci poznają zasady prawidłowego wykonywania pomiarów np. ciśnienia krwi oraz podstawowe badania diagnostyczne, a także interpretację wyników uzyskanych podczas tych badań. Wiedza uzyskana na wykładach, ćwiczeniach i seminariach jest kompleksowa i niezbędna do dalszej edukacji.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawowe mechanizmy kontroli i regulacji w obrębie układu nerwowego. Czynność komórek nerwowych. Fizjologia komórek mięśni poprzecznie prążkowanych i gładkich, ruch i postawa ciała. Czynność bioelektryczna, mechaniczna i akustyczna serca. Skład i rola krwi w organizmie. Fizjologia układu oddechowego. Odporność swoista i nieswoista organizmu. Kontrola humoralna środowiska wewnętrznego. Czynność gruczołu tarczowego i gruczołów przytarczycznych. Hormony steroidowe i ich rola w organizmie. Czynność wydzielnicza i motoryczna przewodu pokarmowego. Płyny ustrojowe. Bilans wodny i elektrolitowy. Termoregulacja. Czynność nerek i dolnych dróg moczowych. Fizjologia rozrodu. 10. Fizjologia wysiłku fizycznego.

Ćwiczenia: fizjologia układu nerwowego; właściwości elektryczne komórek, odruchy rdzeniowe oraz źreniczne, układ nerwowy - narządy zmysłów; układ ruchu – elektromiografia; fizjologia krwi – hemostaza; układ krążenia elektrokardiografia i tony serca, termoregulacja, ciśnienie tętnicze; układ oddechowy, mechanika wdechu i wydechu, badanie spirometryczne; fizjologia układu pokarmowego układ wydalniczy, podstawy fizjologii; fizjologia układu rozrodczego oraz endokrynologia.

Seminaria: ocena czynności narządów i układów człowieka. Rozpoznawanie patofizjologiczne podstawy niewydolności układu krążenia. Rozpoznać zaburzenia trawienia z uwzględnieniem roli enzymów, w tym podstawowe zaburzenia enzymów trawiennych, oraz określanie skutków tych zaburzeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fizjologię narządów i układów człowieka, mechanizmy regulacji narządów i układów organizmu człowieka oraz zależności istniejące między nimi, funkcje życiowe człowieka dorosłego i dziecka, proces oddychania, krążenia oraz procesy neurofizjologiczne, neurohormonalną regulację procesów, fizjologicznych oraz procesów elektrofizjologicznych, mechanizm działania hormonów oraz konsekwencje zaburzeń regulacji hormonalnej, zmiany w funkcjonowaniu organizmu jako całości w sytuacji zaburzenia jego homeostazy, a także specyfikację i znaczenie gospodarki wodno - elektrolitowej i kwasowo-zasadowej w utrzymaniu homeostazy ustroju, rolę nerek w utrzymaniu homeostazy organizmu, budowę i funkcje układu pokarmowego, enzymy biorące udział w trawieniu i podstawowe zaburzenia enzymów trawiennych oraz skutki tych zaburzeń.

Umiejętności (potrafi): ocenić czynności narządów i układów człowieka, rozpoznać patofizjologiczne podstawy niewydolności układu krążenia, rozpoznać zaburzenia trawienia z uwzględnieniem roli enzymów, w tym podstawowe zaburzenia enzymów trawiennych, oraz określać skutki tych zaburzeń, rozpoznać zaburzenia czynności nerek i ich wpływ na homeostazę organizmu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw,

dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

3. Biologia i mikrobiologia

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy nt. charakterystyki poszczególnych drobnoustrojów chorobotwórczych i pasożytów człowieka oraz objawów chorób przez nie powodowanych, jak również nt. budowy i funkcjonowania układu odpornościowego. Nabycie umiejętności rozpoznawania chorobotwórczych mikroorganizmów i pasożytów człowieka, podejmowania działań profilaktycznych oraz oceny stanu zdrowia pacjenta.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wstęp do parazytologii. Mikrohabitat pasożytów. Zagrożenia biologiczne występujące w środowisku człowieka. Parazytozy oportunistyczne. Wektory chorób transmisyjnych. Pasożytnicze inwazje egzotyczne.

Ćwiczenia: zapoznanie z podstawami diagnostyki mikrobiologicznej, zabezpieczaniem pobranego materiału do badań mikrobiologicznych. Zapoznanie z mikrobiotą naturalną człowieka oraz roślinami i grzybami trującymi. Opanowanie umiejętności charakterystyki (budowa, rozmnażanie, cykle życiowe, chorobotwórczość, diagnostyka) pasożytów człowieka bytujących w układach: pokarmowym, krwionośnym, oddechowym, nerwowym, moczowo-płciowym, jak również pasożytów mięśni i narządów mięsnych oraz skóry należących do: Protozoa, Digenea, Cestoda, Nematoda, Arachnida, Insecta.

Seminaria: rozpoznawanie zakażeń wirusami, bakteriami, grzybami i pasożytami, z uwzględnieniem geograficznego zasięgu ich występowania. Zastosowanie właściwego do sytuacji postępowania epidemiologicznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): składniki krwi, preparaty krwi i krwiozastępcze oraz produkty krwiopochodne, uwarunkowania genetyczne grup krwi człowieka oraz konfliktu serologicznego w układzie Rh, podstawowe pojęcia z zakresu mikrobiologii i parazytologii, budowę materiału genetycznego, epidemiologię zakażeń wirusami i bakteriami oraz zakażeń grzybami i pasożytami, zasady postępowania przeciwepidemicznego, genetyczne mechanizmy nabywania lekooporności przez drobnoustroje i komórki nowotworowe, inwazyjne dla człowieka formy lub stadia rozwojowe wybranych pasożytniczych grzybów, pierwotniaków, helmintów i stawonogów, zasadę funkcjonowania układu pasożyt żywicieli i podstawowe objawy chorobowe wywoływane przez pasożyty, objawy zakażeń jatrogennych, drogi ich rozprzestrzeniania się i patogeny wywołujące zmiany w poszczególnych narządach, zasady dezynfekcji, sterylizacji i postępowania antyseptycznego, podstawy diagnostyki mikrobiologicznej i parazytologicznej, podstawy rozwoju oraz mechanizmy działania układu odpornościowego, w tym swoiste i nieswoiste mechanizmy odporności humoralnej i komórkowej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać zakażenia wirusami, bakteriami, grzybami i pasożytami, z uwzględnieniem geograficznego zasięgu ich występowania, zastosować właściwe do sytuacji postępowanie epidemiologiczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń,

dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

4. Biofizyka

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu biofizyki dla zrozumienia procesów i zjawisk zachodzących w przyrodzie i organizmie ludzkim. Rozwijanie samokształcenia poprzez umiejętność korzystania z różnych źródeł wiedzy. Nabycie umiejętności planowania oraz przeprowadzania eksperymentów i opracowania wyników wykonanych pomiarów. Rozwijanie postaw służących do pracy w zespole badawczym. Wyrobienie odpowiedzialności za wyniki prac zespołowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Wprowadzenie do przedmiotu, zasady zaliczania. Fizyczne spojrzenie na struktury biologiczne – rola oddziaływań międzycząsteczkowych, atomy, cząsteczki, makrocząsteczki, układy wielomolekularne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): naturalne i sztuczne źródła promieniowania jonizującego oraz jego oddziaływanie z materią, fizyczne podstawy nieinwazyjnych metod obrazowania, prawa fizyczne wpływające na przepływ cieczy, a także czynniki oddziałujące na opór naczyniowy przepływu krwi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać znajomość praw fizyki do określenia wpływu czynników zewnętrznych, takich jak temperatura, przyspieszenie, ciśnienie, pole elektromagnetyczne oraz promieniowanie jonizujące na organizm, ocenić szkodliwość dawki promieniowania jonizującego i stosować się do zasad ochrony radiologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

5. Biochemia z elementami chemii

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy nt. charakterystyki poszczególnych drobnoustrojów chorobotwórczych i pasożytów człowieka oraz objawów chorób przez nie powodowanych, jak również nt. budowy i funkcjonowania układu odpornościowego. Nabycie umiejętności rozpoznawania chorobotwórczych mikroorganizmów i pasożytów człowieka, podejmowania działań profilaktycznych oraz oceny stanu zdrowia pacjenta.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wstęp do parazytologii. Mikrohabitat pasożytów. Zagrożenia biologiczne występujące w środowisku człowieka. Parazytozy oportunistyczne. Wektory chorób transmisyjnych. Pasożytnicze inwazje egzotyczne. Zapoznanie z podstawami diagnostyki mikrobiologicznej, zabezpieczaniem pobranego materiału do badań mikrobiologicznych. Zapoznanie z mikrobiotą naturalną człowieka oraz roślinami i grzybami trującymi. Opanowanie umiejętności charakterystyki (budowa, rozmnażanie, cykle życiowe, chorobotwórczość, diagnostyka) pasożytów człowieka bytujących w układach: pokarmowym, krwionośnym, oddechowym, nerwowym, moczowo-płciowym, jak również

Pasożytów mięśni i narządów mięsnych oraz skóry należących do: Protozoa, Digenea, Cestoda, Nematoda, Arachnida, Insecta.

Seminaria: Obliczanie stężeń molowych i procentowych związków oraz stężeń substancji w roztworach izosmotycznych, jedno- i wieloskładnikowych. Przewidywanie kierunku procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek. Posługiwanie się technikami laboratoryjnymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę organizmu pod względem biochemicznym i podstawowe przemiany w nim zachodzące w stanie zdrowia i choroby, budowę i mechanizmy syntezy oraz funkcje białek, lipidów i polisacharydów oraz interakcje makrocząsteczek w strukturach komórkowych i poza komórkowych, równowagę kwasowo-zasadową oraz mechanizm działania buforów i ich znaczenie w homeostazie ustrojowej, podstawowe szlaki kataboliczne i anaboliczne oraz sposoby ich regulacji.

Umiejętności (potrafi): obliczać stężenia molowe i procentowe związków oraz stężenia substancji w roztworach izosmotycznych, jedno- i wieloskładnikowych, przewidywać kierunek procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek, posługiwać się technikami laboratoryjnymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, seminaria.

6. Farmakologia z toksykologią

Cel kształcenia: poznanie i praktyczne wykorzystywanie wiedzy farmakologicznej w codziennej pracy ratownika medycznego z uwzględnieniem mechanizmów i właściwości leków.

Treści merytoryczne:

Wykłady: elementy farmakologii ogólnej. Losy leków w organizmie – podstawy farmakokinetyki. Interakcje leków, działania niepożądane substancji leczniczych. Farmakologia układu autonomicznego. Współczesna farmakoterapia bólu. Leki stosowane w schorzeniach ośrodkowego układu nerwowego. Farmakologia krwi i układu krwiotwórczego. Farmakologia układu krążenia. Farmakologia układu oddechowego. Antybiotykoterapia. Środki odkażające. Farmakoterapia zakażeń wirusowych, grzybiczych, pasożytniczych.

Ćwiczenia: farmakologia ogólna, źródła informacji o lekach. Losy leków w organizmie – podstawy farmakokinetyki. Charakterystyka wybranych parametrów farmakokinetycznych. Neuroprzekazniki i receptory farmakologiczne. Mechanizmy działania leków, działania lecznicze, niepożądane i toksyczne. Pochodzenie leków, postacie leków. Rodzaje dawek, obliczanie dawek dla dzieci. Czynniki wpływające na działanie leków (wiek, płeć, stany chorobowe, czynniki genetyczne). Drogi podawania i wydalania leków. Interakcje leków z żywnością i lekami. Leki wpływające na czynność układu współczulnego i przywspółczulnego. Leki stosowane w pogotowiu ratunkowym, leki podawane przez ratownika medycznego. Środki antyseptyczne i odkażające – środki stosowane do odkażania skóry, błon śluzowych i ran, środki stosowane do odkażania narzędzi chirurgicznych

i innych przedmiotów oraz pomieszczeń. Leki wpływające na ośrodkowy układ nerwowy. Leki stosowane w anestezjologii. Leki stosowane w farmakoterapii bólu ostrego i przewlekłego, narkotyczne i nienarkotyczne leki przeciwbólowe, drabina analgetyczna wg WHO. Środki miejscowo znieczulające. Leki układu krążenia. Leki stosowane w ostrej niewydolności krążenia. Leki wpływające na układ sercowo-naczyniowy: stosowane w zaburzeniach rytmu, w obrzęku płuc, leki stosowane w resuscytacji. Leki układu oddechowego. Leki przeciwhistaminowe. Leki układu pokarmowego. Farmakologia krwi i układu krwiotwórczego: krew i preparaty krwiopochodne, krwiozastępcze, płyny, leki wpływające na układ krwiotwórczy. Leki wpływające na układ krzepnięcia. Hormony i leki wpływające na czynność gruczołów wydzielania wewnętrznego: trzustka, tarczyca, ACTH, hormony kory nadnerczy, hormony wpływające na metabolizm wapnia, leki anaboliczne, stanach nagłych w położnictwie. Insulina – cukrzyca, śpiączka cukrzycowa.

Seminaria: obliczanie stężenia molowe i procentowe związków oraz stężenia substancji w roztworach izosmotycznych, jedno- i wieloskładnikowych. Przewidywanie kierunków procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek. Posługiwanie się technikami laboratoryjnymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady farmakoterapii, pochodzenie leków, rodzaje leków i drogi ich podawania, mechanizm i efekty działania leków, procesy, jakim podlegają leki w organizmie oraz ich interakcje, problematykę z zakresu farmakokinetyki i farmakodynamiki wybranych leków, poszczególne grupy środków leczniczych, główne mechanizmy działania ich przemiany w organizmie człowieka i działania niepożądane, wpływ leczenia farmakologicznego na fizjologiczne i biochemiczne procesy zachodzące w poszczególnych narządach, rodzaje leków, które mogą być samodzielnie podawane przez ratownika medycznego i ich szczegółową charakterystykę farmakologiczną, podstawy farmakoterapii u kobiety w ciąży w stanie zagrożenia życia, różnice w farmakoterapii dzieci i dorosłych w zakresie dotyczącym działań ratownika medycznego, wpływ procesów chorobowych na metabolizm i eliminację leków, problematykę z zakresu toksykologii, działań niepożądanych leków, zatruc lekami – w podstawowym zakresie, objawy najczęściej występujących ostrych zatruc, w tym alkoholami, narkotykami i innymi substancjami psychoaktywnymi, metalami ciężkimi oraz wybranymi grupami leków, podstawowe zasady postępowania diagnostycznego w zatruciach.

Umiejętności (potrafi): wykonać proste obliczenia farmakokinetyczne, dobierać leki w odpowiednich dawkach w celu korygowania zjawisk patologicznych w organizmie człowieka i w poszczególnych narządach, posługiwać się informatorami farmaceutycznymi i bazami danych o produktach leczniczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

7. Informatyka i biostatystyka

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami z dziedziny informatyki i biostatystyki.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: zasady ergonomii i higieny pracy z komputerem. Podstawowe metody informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie, w tym medyczne bazy danych, arkusze kalkulacyjne i podstawy grafiki komputerowej. Metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych. Metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych. Testy statystyczne, przeprowadzanie podstawowych analiz statystycznych oraz posługiwanie się odpowiednimi metodami przedstawiania wyników.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ergonomii i higieny pracy z komputerem, podstawowe metody informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie, w tym medyczne bazy danych, arkusze kalkulacyjne i podstawy grafiki komputerowej, podstawowe metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych, możliwości współczesnej telemedycyny, jako narzędzia wspomagania pracy ratownika medycznego.

Umiejętności (potrafi): dobrać odpowiedni test statystyczny, przeprowadzać podstawowe analizy statystyczne oraz posługiwać się odpowiednimi metodami przedstawiania wyników.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

8. Patologia

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny patologii. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny patologii. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami patologicznymi.

Treści merytoryczne:

Wykłady: patofizjologia narządów i układów człowieka. Podstawowe pojęcia z zakresu patologii ogólnej dotyczące zmian wstecznych, zmian postępowych i zapaleń. Rodzaje wstrząsów. Metody leczenia wstrząsów. Wybrane zagadnienia z zakresu patologii narządowej układu nerwowego, pokarmowego i moczowo-płciowego.

Ćwiczenia: badanie przedmiotowe pacjenta. Rozpoznawanie zaburzenia oddychania, krążenia oraz czynności innych układów i narządów.

Seminaria: powiązanie zmian patologicznych stwierdzonych w badaniu przedmiotowym ze zmianami zachodzącymi na poziomie komórkowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): patofizjologię narządów i układów człowieka, leczenie wstrząsu i jego rodzaje, podstawowe pojęcia z zakresu patologii ogólnej dotyczące zmian wstecznych, zmian postępowych i zapaleń, wybrane zagadnienia z zakresu patologii narządowej układu nerwowego, pokarmowego i moczowo-płciowego.

Umiejętności (potrafi): powiązać zmiany patologiczne stwierdzane w badaniu przedmiotowym ze zmianami zachodzącymi na poziomie komórkowym, rozpoznać zaburzenia oddychania, krążenia oraz czynności innych układów i narządów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

B. NAUKI BEHAVIORALNE I SPOŁECZNE

1. Socjologia medycyny

Cel kształcenia: zapoznanie studenta z podstawami socjologii i socjologii medycyny w kontekście interakcji i relacji oraz komunikacji z pacjentem.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wprowadzenie do socjologii z ukazaniem jej kategorii i specyficznej perspektywy, wyróżniającej ją od innych nauk. Przegląd najważniejszych nurtów w badaniach nad społeczeństwem zostanie przeprowadzony pod kątem ukazania głównych elementów systemu społecznego – instytucji, grup społecznych, zróżnicowanych poziomów i ról, kształtujących się podczas interakcji między aktorami społecznymi. Zapoznanie z problematyką socjologii zdrowia i medycyny ze szczególnym uwzględnieniem analizy funkcji instytucji leczenia, ról personelu medycznego i relacji oraz komunikacji z pacjentem. Przedstawione zostaną najważniejsze nurty analiz społecznych związanych z medycyną, podstawowe kategorie - zdrowie i choroba - w społecznym kontekście, medykalizacja, wykluczenie społeczne i rola grup społecznych w funkcjonowaniu instytucji medycyny. Uczestnicy kursu poznają różnorodne relacje między stanem zdrowia, przyczynami chorób oraz kulturowymi wyznacznikami zachowań w zdrowiu i chorobie a także interakcje społeczne, jakie zachodzą na gruncie instytucji medycznych i społecznych. Ukazany zostanie także wpływ kultury, procesu socjalizacji, klasy społecznej i gospodarki na funkcjonowanie systemu opieki zdrowotnej oraz zachowania w zdrowiu i chorobie. Uczestnicy kursu będą potrafili krytycznie wykorzystać tę wiedzę w działalności zawodowej, rozumiejąc społeczne postawy wobec określonych chorób i grup wykluczonych, społeczne bariery warunkujące adaptację do choroby przewlekłej, niepełnosprawności, starości. Zrozumieją też istniejące mechanizmy różnych modeli interakcji między personelem medycznym (lekarzem, pielęgniarką i położną) a pacjentem i ich ról. Plan wykładu: 1. Znaczenie socjologii – powstanie, socjologia jako dyscyplina naukowa, podstawowe teorie, orientacje i definicje; 2. Symbole - kulturowe podstawy życia społecznego (czas, przestrzeń i język), przemiany kultury współczesnej; 3. Struktura – pozycje, role i sieci; grupy, organizacje i instytucje społeczne – od poziomu rodziny do systemu rządzenia, populacja; 4. Socjalizacja i interakcja – stawanie się człowiekiem, osobowość, modele rozwoju; 5. Klasy i warstwy - zróżnicowanie i ruchliwość społeczna, kapitał społeczny, płeć, stratyfikacja etniczna oraz habitus; 6. Od sprzeciwu do zmiany społecznej - kontrola społeczna, konformizm i dewiacja; czynniki zmiany społecznej i szczególnie rola technologii; 7. Zdrowie i choroba w ujęciu społecznym, relacja lekarz-pacjent, instytucja medycyny, medykalizacja; 8. Jakość życia chorego, choroba przewlekła, niepełnosprawność; 9. Szpital jako instytucja społeczna, modele opieki szpitalnej;

10. Socjologia o medycynie i dla medycyny, podsumowanie kursu, czyli pożytki z socjologii.

Ćwiczenia: identyfikacja czynników ryzyka wystąpienia przemocy, rozpoznawanie przemocy i odpowiednie reagowanie.

Seminaria: rozpoznawanie sytuacji, które wymagają konsultacji z przedstawicielem innego zawodu medycznego lub koordynatorem medycznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane teorie i metody modelowania rzeczywistości z perspektywy socjologii mające zastosowanie w ratownictwie medycznym, zagadnienia związane z funkcjonowaniem podmiotów systemu ochrony zdrowia oraz z problemami ewaluacji i kontroli w ochronie zdrowia, społeczny wymiar zdrowia i choroby, wpływ środowiska społecznego (rodziny, sieci relacji społecznych) oraz różnic społeczno - kulturowych na stan zdrowia, rolę stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych, formy przemocy, modele wyjaśniające przemoc w rodzinie i w wybranych instytucjach oraz społeczne uwarunkowania różnych form przemocy, postawy społeczne wobec znaczenia zdrowia, choroby, niepełnosprawności i starości, konsekwencje społeczne choroby i niepełnosprawności oraz bariery społeczno - kulturowe, a także koncepcję jakości życia uwarunkowaną stanem zdrowia, psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji i choroby przewlekłej, społeczną rolę ratownika medycznego, rolę rodziny w procesie leczenia.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać sytuacje, które wymagają konsultacji z przedstawicielem innego zawodu medycznego lub koordynatorem medycznym, identyfikować czynniki ryzyka wystąpienia przemocy, rozpoznać przemoc i odpowiednio reagować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, zorganizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

2. Psychologia

Cel kształcenia: przekazywana wiedza z zakresu psychologicznych mechanizmów funkcjonowania człowieka w zdrowiu i chorobie (z uwzględnieniem procesów poznawczych, motywacyjnych, osobowości) będzie teoretyczną podstawą przygotowania do psychologicznej analizy funkcjonowania człowieka chorego i pacjenta hospitalizowanego oraz do psychologicznej analizy własnego funkcjonowania w kontekście wykonywania zawodu ratownika medycznego. Oczekiwanym efektem finalnym powinna być wysoka skuteczność działań medycznych przyszłych ratowników medycznych. Wiedza dotycząca uwarunkowań kontaktu z pacjentem i zasad skutecznej komunikacji (werbalnej i niewerbalnej) będzie fundamentem kształtowania umiejętności budowania relacji z pacjentem.

Treści merytoryczne:

Wykłady: medycyna i psychologia w obszarze zdrowia i choroby - konflikt czy współpraca? (nurty badawcze: medycyna psychosomatyczna, medycyna behawioralna, psychologia medyczna, psychologia zdrowia - przedmiot, zakres, zadania, kierunki rozwoju). Psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w zdrowiu - osoba pacjenta

i ratownika medycznego (procesy poznawcze, emocje i uczucia, motywacja, osobowość, zachowanie). Psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w chorobie - osoba pacjenta i ratownika medycznego (procesy poznawcze, emocje i uczucia, motywacja, osobowość, zachowanie). Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego (definicja, rodzaje, poziomy, źródła stresu, mechanizmy reakcji stresowej - neuroanatomia i biochemia stresu, objawy stresu, czynniki predysponujące do przeżywania stresu, stres a odporność organizmu – psychoneuroimmunologia, rola stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób, mechanizmy radzenia sobie ze stresem). Ratownik medyczny jako źródło wsparcia i interwencji psychologicznej dla pacjentów. PTSD – zespół stresu pourazowego – pojęcie, kryteria ICD-10, DSM-IV, geneza (przemoc fizyczna, psychiczna, gwałt, molestowanie, udział w działaniach wojennych, pobyt w więzieniu, obozie, sytuacja bezpośredniego zagrożenia życia, bezpieczeństwa - katastrofa komunikacyjna, kataklizm), następstwa PTSD (bezpośrednie, długotrwałe), sposoby leczenia, rokowania. Ratownik medyczny jako źródło wsparcia i interwencji psychologicznej dla osób będących ofiarami PTSD. Relacja z pacjentem jako integralny element diagnozy i procesu leczenia – komunikacja interpersonalna.

Ćwiczenia: psychologia, jako nauka, główne nurty badawcze. Zajęcia wprowadzające, prezentacja poszczególnych zagadnień przewidzianych do realizacji w roku akademickim. Omówienie standardów przedmiotu. Wytyczenie zadań krótko i długo terminowych względem nauki przedmiotu. Biologiczne ujęcie psychologii – rola układu nerwowego. Temperament – koncepcje temperamentu wg Hipokratesa, Galena, Sheldona, Kretschmera, Pawłowa, Sterelaua. Temperament a sprawność działania jednostki – rola układu nerwowego. Autodiagnoza cech temperamentalnych – testem FCZ-KT. Przełożenie wiedzy o temperamencie na praktykę w pracy ratownika medycznego z pacjentem. Procesy poznawcze – spostrzeganie, pamięć, uwaga, myślenie oraz inteligencja. Rola procesów poznawczych w funkcjonowaniu człowieka. Jak można wykorzystywać wiedzę o procesach poznawczych w pracy ratownika medycznego? Mechanizmy wzbudzania emocji i motywacji – aspekt biologiczny i psychologiczny. Cztery systemy wzbudzania emocji według Izarda. Wzajemne oddziaływanie na siebie emocji i procesów poznawczych. Wpływ emocji na życie człowieka - mechanizm regulacji emocji. Uczucia jako „drogowskaz” dla prawidłowego funkcjonowania. Czym jest osobowość człowieka? Wybrane koncepcje osobowości na podstawie teorii PEN – koncepcja trzech superczynników osobowości w ujęciu Eysenca. Autodiagnoza zasobów osobowościowych. Motywacja w najważniejszych systemach teoretycznych. Złożoność mechanizmów motywacyjnych - motywacja w podejściu psychodynamicznym, behawiorystycznym, humanistycznym oraz poznawczy.

Seminaria: ogólne pojęcie stresu. Rola układu nerwowego w reakcji stresowej. Modele stresu. Charakterystyka zjawiska – zaburzenia stresowe pourazowe (PTSD). Rola funkcji poznawczych w stanach przeżytej traumy. Ostra reakcja na stres – klasyfikacja ICD 10, omówienie kryteriów diagnostycznych. Współwystępowanie innych zaburzeń wraz z PTSD. Wzajemne oddziaływanie na siebie emocji i procesów poznawczych. Zdrowie i choroba z perspektywy psychologii - sposoby rozumienia człowieka w zdrowiu i chorobie. Zniekształcenia obrazu własnego ja, jako jeden z wymiarów autoagresji – od operacji plastycznych po zachowania samobójcze. Czynniki ryzyka rozwojowego od poczęcia przez okres wczesnego dzieciństwa. Rola relacji matka – dziecko. Stres podczas ciąży a późniejsze konsekwencje rozwojowe dla dziecka. Wpływ odżywiania na rozwój mózgu dziecka. Czynniki ryzyka wpływające na rozwój psychomotoryczny dziecka – przegląd wybranych artykułów naukowych. Zdrowie i choroba w ujęciu integralnym, rola odporności psychicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem, podstawowe psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w zdrowiu i w chorobie, rolę stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem, zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowania, główne pojęcia, teorie, zasady i reguły etyczne służące jako ogólne ramy właściwego interpretowania i analizowania zagadnień moralno-medycznych, zasady altruizmu i odpowiedzialności kliniczne, podstawowe pojęcia z zakresu teorii poznania i logiki, zasady komunikacji w sytuacjach typowych dla działalności zawodowej z zakresu ratownictwa medycznego, pojęcie emocji, motywacji i osobowości, zaburzenia osobowości, istotę i strukturę zjawisk zachodzących w procesie przekazywania i wymiany informacji, modele i style komunikacji interpersonalnej, zagadnienia dotyczące zespołu stresu pourazowego, reakcji fizjologicznych i emocjonalnych, reakcji poznawczych, reakcji interpersonalnych, a także mechanizmy funkcjonowania człowieka w sytuacjach trudnych, techniki redukowania lęku i sposoby relaksacji, oraz mechanizmy powstawania, działania i zapobiegania zespołowi wypalenia zawodowego, problematykę postępowania w sytuacjach interwencji kryzysowych, zasady i strategie radzenia sobie ze stresem w sytuacjach ratowniczych.

Umiejętności (potrafi): stosować w podstawowym stopniu psychologiczne interwencje motywujące i wspierając, komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im konstruktywnej informacji zwrotnej i wsparcia, zapobiegać zespołowi stresu pourazowego, poradzić sobie ze stresem w sytuacjach ratowniczych, ocenić funkcjonowanie człowieka w sytuacjach trudnych (stres, konflikt, frustracja).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

3. Dydaktyka medyczna

Cel kształcenia: przygotowanie studentów do samodzielnego pełnienia roli instruktora.

Treści merytoryczne:

Wykłady: zasady kształcenia dorosłych – andragogika, specyfika działań służb współpracujących z systemem Państwowe Ratownictwo Medyczne, komentarz do Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie kursu kwalifikowanej pierwszej pomocy i inne obowiązujące akty prawne, Przegląd zagadnień poruszanych w trakcie kursu.

Ćwiczenia: techniki aktywizujące uczestników, techniki wspierania kursantów, techniki pracy uwzględniające dynamikę grupy, techniki wykonywania symulacji medycznych, techniki charakteryzacji i przygotowania ran, scenariusze ćwiczeń z zakresu KPP, budowa i obsługa fantomów do ćwiczeń, zasady aseptyki i antyseptyki na kursach, Metodyka prowadzenia wykładów i ćwiczeń, ramowy harmonogram zajęć, sposób organizacji egzaminu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zna zasady kształcenia dorosłych i techniki wspierania kursantów.

Umiejętności (potrafi): podnosić swoje kwalifikacje i przekazywać wiedzę innym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawa, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. Etyka zawodu ratownika medycznego

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat etyki jako ważnej dziedziny ludzkiej aktywności intelektualnej, prezentacja wybranych kwestii etycznych, zapoznanie z treścią Kodeksu etyki zawodowej ratownika medycznego, kształtowanie umiejętności dyskusyjnego i prezentowania własnych opinii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Etyka – pojęcie i główne dyscypliny. Godność osoby ludzkiej. Spór o normę moralności. Spór o wolność. Spór o tolerancję.

Ćwiczenia: kodeks etyki zawodowej ratownika medycznego. Relacja ratownik – pacjent. Aspekty etyczne. Zasady dobrej praktyki medycznej. Etyczne aspekty resuscytacji. Etyczne aspekty transplantologii. Etyka początku życia. Etyka końca życia. Godność zawodu ratownika medycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywania zawodu ratownika medycznego, z uwzględnieniem miejsca zatrudnienia i pełnionej funkcji zawodowej, aspekty prawne, organizacyjne, etyczne i społeczne związane z przeszczepieniem tkanek, komórek i narządów.

Umiejętności (potrafi): przestrzegać wzorców etycznych podczas wykonywania działań zawodowych, przestrzegać praw pacjenta, uwzględniać oczekiwania pacjenta wynikające z uwarunkowań społeczno - kulturowych podczas medycznych czynności ratunkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

5. Prawo medyczne

Cel kształcenia: celem kształcenia w ramach przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawowymi wiadomościami z zakresu prawa, definicjami pojęć, dziedzinami prawa oraz ogólnymi zasadami obowiązującymi przy stosowaniu przepisów prawa w praktyce.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawowe definicje w naukach prawnych, źródła prawa, systemy prawa stanowionego i precedensowego, dziedziny prawa, zarys prawa cywilnego, zarys prawa karnego, inne wybrane zagadnienia z zakresu nauk prawnych.

Ćwiczenia: udzielanie informacji o podstawowych zabiegach i czynnościach dotyczących pacjenta i na temat jego stanu zdrowia. Stosowanie regulacji dotyczących wykonywania zawodu ratownika medycznego i udzielania świadczeń zdrowotnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przepisy prawa dotyczące ratownictwa medycznego, w tym zasady odpowiedzialności cywilnej, karnej oraz zawodowej.

Umiejętności (potrafi): udzielać informacji o podstawowych zabiegach i czynnościach dotyczących pacjenta i na temat jego stanu zdrowia, stosować regulacje dotyczące wykonywania zawodu ratownika medycznego i udzielania świadczeń zdrowotnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

6. Zdrowie publiczne

Cel kształcenia: zapoznanie się ze zdrowiem publicznym jako dziedziną nauk medycznych zajmującą się zagrożeniami dla zdrowia, profilaktyką zdrowotną i systemami opieki zdrowotne. Geneza i historia medycyny społecznej i zdrowia publicznego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: definicje, geneza, założenia i zadania zdrowia publicznego w systemowej koncepcji ochrony zdrowia- podstawowe pojęcia, społecznoekonomiczne uwarunkowania zdrowia publicznego Polityka zdrowotna i społeczna na rzecz zdrowia publicznego Zasady funkcjonowania rynku usług medycznych w Polsce i UE Ocena stanu zdrowia populacji Zdrowie i choroba, profilaktyka i prewencja Demografia, zdrowie Polaków a rozwój Medycyna środowiskowa, choroby zawodowe, cywilizacyjne Zagrożenia zdrowotne w środowisku szpitalnym. Zakażenia szpitalne, polityka dotycząca odpadów Choroby zakaźne, HIV-AIDS, bioterroryzm Czynniki warunkujące zdrowie w ujęciu jednostkowym i globalnym- epidemiologia i jej zastosowanie w ochronie zdrowia, wskaźniki stanu zdrowia, źródła informacji o zdrowiu.

Ćwiczenia: wdrażanie właściwych do sytuacji procedur postępowania epidemiologicznego. Bezpieczeństwo własne, pacjentów, otoczenia i środowiska, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów i zasad regulujących postępowanie w przypadku różnych rodzajów zagrożeń. Stosowanie się do zasad bezpieczeństwa sanitarno - epidemiologicznego oraz zasad profilaktyki chorób zakaźnych i niezakaźnych. Ocena narażeń na substancje szkodliwe w środowisku człowieka i zastosowanie zasady monitoringu ergonomicznego.

Seminaria: działania zmierzające do ochrony środowiska. Wzajemne relacje między człowiekiem a środowiskiem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia dotyczące globalnych problemów zdrowotnych, strukturę i organizację systemu ratownictwa medycznego w Polsce, pojęcie zdrowia i jego determinanty, choroby cywilizacyjne i zawodowe, skutki zdrowotne wywołane działaniem szkodliwych czynników fizycznych, chemicznych i biologicznych na organizm człowieka, działania profilaktyczne i w zakresie promocji zdrowia, epidemiologię

chorób zakaźnych, żywności i żywienia, higieny środowiska, higieny pracy, higieny dzieci i młodzieży oraz regulacje prawne w tym zakresie, podstawowe pojęcia epidemiologiczne i podstawowe metody badań epidemiologicznych, podstawy ekologii i ochrony środowiska, rodzaje zanieczyszczeń i sposoby ochrony środowiska, profilaktykę zachowań zdrowotnych przejawiających się w postaci narkomanii, alkoholizmu i palenia tytoniu oraz profilaktykę chorób cywilizacyjnych i psychicznych, wpływ czynników środowiskowych na zdrowie człowieka i społeczeństwa, politykę zdrowotną państwa, programy zdrowotne, zagrożenia zdrowia, przy uwzględnieniu zmiennych takich jak: wiek, miejsce zamieszkania, nauki i pracy, zadania nadzoru sanitarno-epidemiologicznego i zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej, metody promocji zdrowia ze szczególnym uwzględnieniem edukacji zdrowotnej.

Umiejętności (potrafi): wdrożyć właściwą do sytuacji procedurę postępowania epidemiologicznego, dbać o bezpieczeństwo własne, pacjentów, otoczenia i środowiska, przestrzegając zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów i zasad regulujących postępowanie w przypadku różnych rodzajów zagrożeń, stosować się do zasad bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego oraz zasad profilaktyki chorób zakaźnych i niezakaźnych, ocenić narażenie na substancje szkodliwe w środowisku człowieka i zastosować zasady monitoringu ergonomicznego, stosować działania zmierzające do ochrony środowiska, odnaleźć wzajemne relacje między człowiekiem a środowiskiem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

7. Ekonomia i zarządzanie w ochronie zdrowia

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniem ekonomii, organizacji oraz zarządzania w placówkach ochrony zdrowia. Student poznaje elementy marketingu w placówkach ochrony zdrowia, finansowanie ochrony zdrowia w Polsce i na świecie, jak również podstawowe zasady rachunkowości.

Treści merytoryczne:

Wykłady: organizacja systemu ochrony zdrowia w Polsce i w wybranych krajach świata. Prawne podstawy funkcjonowania podmiotów na rynku usług zdrowotnych. Zasady i tryb przekształcania podmiotów leczniczych. Spółki prawa handlowego – wybrane aspekty funkcjonowania na rynku zgodnie z kodeksem spółek handlowych. Cechy Organizacji, funkcje kierownicze, struktura organizacyjna. Kultura Organizacji. Style zarządzania. Zarządzanie zasobami: nabór i dobór pracowników. Ocenianie, motywowanie. Marketing usług zdrowotnych. Zarządzanie zdrowiem i bezpieczeństwem pracy w szpitalu. Finansowanie ochrony zdrowia w Polsce i na świecie. Podstawowe zasady rachunkowości. Sprawozdanie bilansowe - bilans, rachunek zysków i strat, informacja dodatkowa, przepływy pieniężne.

Seminaria: epidemiologia i demografia w zarządzaniu podmiotem leczniczym. Zarządzanie strategiczne i operacyjne. Analiza SWOT. Opracowanie misji, celów strategicznych i analizy otoczenia dla wybranego podmiotu leczniczego. Kontraktowanie świadczeń zdrowotnych przez płatnika. Relacja podmiot leczniczy-płatnik świadczeń. Koszyk

świadczeń zdrowotnych. Identyfikacja i analiza problemów motywacyjnych pracowników podmiotów leczniczych – zastosowanie narzędzia diagram przyczynowo-skutkowy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady zarządzania jednostkami systemu ochrony zdrowia, podstawowe zagadnienia dotyczące ekonomiki zdrowia i zarządzania finansami w systemie ochronie zdrowia, podstawowe regulacje dotyczące organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia oraz powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, zasady zarządzania jakością oraz metody zapewnienia jakości, rodzaje zagrożeń terrorystycznych i zasady przeciwstawienia się ewentualnym atakom terrorystycznym i bioterrorystycznym, a także prawne uwarunkowania zarządzania kryzysowego.

Umiejętność (zna i rozumie): pracowanie misji, celów strategicznych i analizy otoczenia dla wybranego podmiotu leczniczego. Kontraktowanie świadczeń zdrowotnych przez płatnika. Relacja podmiot leczniczy-płatnik świadczeń. Koszyk świadczeń zdrowotnych. Identyfikacja i analiza problemów motywacyjnych pracowników podmiotów leczniczych – zastosowanie narzędzia diagram przyczynowo-skutkowy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, seminaria.

8. Badania naukowe w ratownictwie medycznym

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą z zakresu metodologii. Rodzaje i formy prac naukowych. Przybliżenie metod, technik i narzędzi badawczych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: projektowanie badań naukowych. Wybór typu projektu badawczego. Przegląd literatury. Strategia pisania i zasady etyczne. Rzetelność badań naukowych. Prawdziwość wyników.

Ćwiczenia: projektowanie badań naukowych.

Seminaria: prowadzenie badań naukowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu ergonomii, w tym zasady ergonomicznej organizacji pracy.

Umiejętność (zna i rozumie): strategię pisania i zasady etyczne. Rzetelność badań naukowych. Prawdziwość wyników.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

9. Język obcy I

Cel kształcenia: zapoznanie ze zwrotami, sformułowaniami dotyczącymi stanów nagłego zagrożenia życia i zdrowia a także problemów zdrowotnych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zna wybrany język obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

10. Język obcy II

Cel kształcenia: zapoznanie ze zwrotami, sformułowaniami dotyczącymi stanów nagłego zagrożenia życia i zdrowia a także problemów zdrowotnych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zna wybrany język obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

11. Język obcy III

Cel kształcenia: zapoznanie ze zwrotami, sformułowaniami dotyczącymi stanów nagłego zagrożenia życia i zdrowia a także problemów zdrowotnych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie):) : zna wybrany język obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

12. Język obcy IV

Cel kształcenia: zapoznanie ze zwrotami, sformułowaniami dotyczącymi stanów nagłego zagrożenia życia i zdrowia a także problemów zdrowotnych.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie):) : zna wybrany język obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; podstawowe zwroty, konwersacje, sformułowania dotyczące stanów nagłych, chorób i problemów zdrowotnych.

Umiejętności (potrafi): porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

13. Zajęcia sprawnościowe z elementami ratownictwa specjalistycznego I

Cel kształcenia: wpływ aktywności fizycznej na organizm człowieka. Zapoznanie z elementami ratownictwa specjalistycznego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: ocena własnej sprawności fizycznej. Techniki wykonywania prób szybkości, wytrzymałości, gibkości i zwinności. Wybrane elementy ratownictwa specjalistycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby podwyższania sprawności fizycznej.

Umiejętności (potrafi): rozwijać umiejętności ruchowe przydatne w podnoszeniu sprawności fizycznej oraz w rekreacyjnym uprawianiu wybranej dyscypliny, potrafi bezpiecznie korzystać z obiektów i urządzeń sportowych oraz sędziować rywalizację w rekreacyjnej formie uprawianej dyscyplin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

14. Zajęcia sprawnościowe z elementami ratownictwa specjalistycznego II

Cel kształcenia: wpływ aktywności fizycznej na organizm człowieka. Zapoznanie z elementami ratownictwa specjalistycznego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: ocena własnej sprawności fizycznej. Techniki wykonywania prób szybkości, wytrzymałości, gibkości i zwinności. Wybrane elementy ratownictwa specjalistycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza(zna i rozumie): sposoby podwyższania sprawności fizycznej.

Umiejętności (potrafi): rozwijać umiejętności ruchowe przydatne w podnoszeniu sprawności fizycznej oraz w rekreacyjnym uprawianiu wybranej dyscypliny, potrafi bezpiecznie korzystać z obiektów i urządzeń sportowych oraz sędziować rywalizację w rekreacyjnej formie uprawianej dyscyplin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

C. NAUKI KIERUNKOWE

1. Pediatria I

Cel kształcenia: umiejętność oceny stanu pacjenta i wstępnej oceny przyczyn zaburzeń. Wdrożenie celowego postępowania w oparciu o znajomość fizjologii, patofizjologii, symptomatologii chorób i odrębności w różnych okresach rozwojowych dziecka. Umiejętność współpracy w ramach zespołów diagnostyczno-terapeutycznych. Przygotowanie studentów do sprawowania opieki nad pacjentem pediatrycznym zgodnie z obowiązującymi standardami i procedurami. Kształtowanie postawy odpowiedzialności i empatii w stosunku do dziecka i jego rodziców.

Treści merytoryczne:

Wykłady: fizjologia rozwoju, charakterystyka poszczególnych etapów rozwojowych od okresu prenatalnego, podstawowe wiadomości o parametrach życiowych, wynikach badań laboratoryjnych w okresie rozwojowym. żywienia i opiece w wieku rozwojowym, profilaktyce ze szczególnym uwzględnieniem badań przesiewowych. Odrębności i funkcjonowanie układu sercowo-naczyniowego noworodka, wybrane wady wrodzone. Choroby układu oddechowego, układu pokarmowego, moczowego, układu krążenia, wybrane endokrynopatie. Zatrucia u dzieci Etiopatogeneza, postępowanie ostrej i przewlekłej niewydolności krążenia, zaburzenia neurologiczne w chorobach infekcyjnych i nieinfekcyjnych, pacjent z zaburzeniami świadomości choroby układu krwiotwórczego. Stany naglące u dziecka, opieka i transport dziecka chorego. Stosowanie leków w wybranych sytuacjach u pacjentów pediatrycznych.

Ćwiczenia: opieka nad noworodkiem donoszonym i wcześniakiem (odżywianie i opieka podczas transportu). Odżywianie dzieci i młodzieży. Profilaktyka chorób infekcyjnych

i nieinfekcyjnych Ocena stanu pacjenta w wieku rozwojowym, Rozpoznawanie szczególnych objawów chorobowych u dzieci w różnym wieku. Pielęgnacja i postępowanie z dzieckiem chorym z uwzględnieniem etiopatogenezy i historii naturalnej choroby w okresie ostrym lub okresie zaostrzenia. Współpraca z innymi członkami zespołu diagnostyczne-terapeutycznego.

Seminaria: postępowanie z dzieckiem w oparciu o znajomość symptomatologii najczęstszych schorzeń dziecięcych. Przeprowadzanie badania przedmiotowe pacjenta. Dostosowanie sposób postępowania do wieku dziecka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady postępowania w najczęstszych zachorowaniach u dzieci, z uwzględnieniem odrębności uzależnionych od wieku, podstawowe normy rozwojowe badania przedmiotowego dziecka, wybrane choroby układu oddechowego, układu krążenia, przewodu pokarmowego oraz schorzenia neurologiczne u dzieci, najczęstsze choroby zakaźne wieku dziecięcego, odrębności morfologiczno - fizjologiczne poszczególnych narządów i układów w wieku rozwojowym, fizjologię i patofizjologię okresu noworodkowego, wybrane wady wrodzone i choroby uwarunkowane genetycznie, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności chorób wieku dziecięcego, wybrane zagadnienia z zakresu traumatologii dziecięcej.

Umiejętności (potrafi): postępować z dzieckiem w oparciu o znajomość symptomatologii najczęstszych schorzeń dziecięcych, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, dostosować sposób postępowania do wieku dziecka, ocenić stan noworodka w skali APGAR.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

2. Pediatria II

Cel kształcenia: umiejętność oceny stanu pacjenta i wstępnej oceny przyczyn zaburzeń. Wdrożenie celowego postępowania w oparciu o znajomość fizjologii, patofizjologii, symptomatologii chorób i odrębności w różnych okresach rozwojowych dziecka. Umiejętność współpracy w ramach zespołów diagnostyczno-terapeutycznych. Przygotowanie studentów do sprawowania opieki nad pacjentem pediatrycznym zgodnie z obowiązującymi standardami i procedurami. Kształtowanie postawy odpowiedzialności i empatii w stosunku do dziecka i jego rodziców.

Treści merytoryczne:

Wykłady: fizjologia rozwoju, charakterystyka poszczególnych etapów rozwojowych od okresu prenatalnego, podstawowe wiadomości o parametrach życiowych, wynikach badań laboratoryjnych w okresie rozwojowym. żywienia i opiece w wieku rozwojowym, profilaktyce ze szczególnym uwzględnieniem badań przesiewowych. Odrębności i funkcjonowanie układu sercowo-naczyniowego noworodka, wybrane wady wrodzone. Choroby układu oddechowego, układu pokarmowego, moczowego, układu krążenia,

wybrane endokrynopatie. Zatrucia u dzieci Etiopatogeneza, postępowanie ostrej i przewlekłej niewydolności krążenia, zaburzenia neurologiczne w chorobach infekcyjnych i nieinfekcyjnych, pacjent z zaburzeniami świadomości choroby układu krwiotwórczego. Stany nagłace u dziecka, opieka i transport dziecka chorego. Stosowanie leków w wybranych sytuacjach u pacjentów pediatrycznych.

Ćwiczenia: opieka nad noworodkiem donoszonym i wcześniakiem (odżywianie i opieka podczas transportu). Odżywianie dzieci i młodzieży. Profilaktyka chorób infekcyjnych i nieinfekcyjnych Ocena stanu pacjenta w wieku rozwojowym, Rozpoznawanie szczególnych objawów chorobowych u dzieci w różnym wieku. Pielęgnacja i postępowanie z dzieckiem chorym z uwzględnieniem etiopatogenezy i historii naturalnej choroby w okresie ostrym lub okresie zaostrzenia. Współpraca z innymi członkami zespołu diagnostyczne-terapeutycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady postępowania w najczęstszych zachorowaniach u dzieci, z uwzględnieniem odrębności uzależnionych od wieku, podstawowe normy rozwojowe badania przedmiotowego dziecka, wybrane choroby układu oddechowego, układu krążenia, przewodu pokarmowego oraz schorzenia neurologiczne u dzieci, najczęstsze choroby zakaźne wieku dziecięcego, odrębności morfologiczno - fizjologiczne poszczególnych narządów i układów w wieku rozwojowym, fizjologię i patofizjologię okresu noworodkowego, wybrane wady wrodzone i choroby uwarunkowane genetycznie, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności chorób wieku dziecięcego, wybrane zagadnienia z zakresu traumatologii dziecięcej.

Umiejętności (potrafi): postępować z dzieckiem w oparciu o znajomość symptomatologii najczęstszych schorzeń dziecięcych, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, dostosować sposób postępowania do wieku dziecka, ocenić stan noworodka w skali APGAR.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Choroby wewnętrzne z elementami onkologii I

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny chorób wewnętrznych. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny chorób wewnętrznych i onkologii. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami i chorobami pochodzenia internistycznego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: niepełnosprawności i choroby przewlekłe. Uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej. Mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia. Problematyka

ostrego zespołu wieńcowego, zawału serca, nadciśnienia tętniczego, rozwarstwienia aorty, niewydolności krążenia, ostrego niedokrwienia kończyny, obrzęku płuc i zatorowości płucnej. Problematyka ostrej niewydolności oddechowej. Wybrane schorzenia przewodu pokarmowego. Zagadnienia śpiączki metabolicznej i stanów nagłego zagrożenia w endokrynologii.

Ćwiczenia: metody oceny stanu odżywienia. Postępowanie terapeutyczne w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej. Postępowanie ratunkowe względem pacjenta w stanie terminalnym. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w zespole ostrej niewydolności oddechowej, zaostrzeniu przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, astmie, ostrych stanach zapalnych dróg oddechowych i odmie opłucnowej. Przyczyny, objawy i postępowanie w ostrej niewydolności nerek. Przeprowadzanie badania fizykalnego pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu zagrożenia zdrowotnego. Monitorowanie czynność układu oddechowego z uwzględnieniem pulsoksymetrii, kapnometrii i kapnografii. Interpretacja wyników badań pacjenta z przewlekłą niewydolnością oddechową. Elektrokardiogram. Monitorowanie czynność układu krążenia metodami nieinwazyjnymi.

Seminaria: ocena i opis stanu ogólnego, somatycznego i psychicznego pacjenta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy wynikające z niepełnosprawności i chorób przewlekłych, uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej, zasady postępowania ratunkowego względem pacjenta w stanie terminalnym, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, przyczyny i rodzaje bólu w klatce piersiowej oraz jego diagnostykę, problematykę ostrego zespołu wieńcowego, zawału serca, nadciśnienia tętniczego, rozwarstwienia aorty, niewydolności krążenia, ostrego niedokrwienia kończyny, obrzęku płuc i zatorowości płucnej, problematykę ostrej niewydolności oddechowej, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w zespole ostrej niewydolności oddechowej, zaostrzeniu przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, astmie, ostrych stanach zapalnych dróg oddechowych i odmie opłucnowej, przyczyny, objawy i postępowanie w ostrej niewydolności nerek, wybrane schorzenia przewodu pokarmowego, zagadnienia śpiączki metabolicznej i stanów nagłego zagrożenia w endokrynologii, metody oceny stanu odżywienia;

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu zagrożenia zdrowotnego, monitorować czynność układu oddechowego z uwzględnieniem pulsoksymetrii, kapnometrii i kapnografii, interpretować wyniki badań pacjenta z przewlekłą niewydolnością oddechową, wykonać elektrokardiogram i zidentyfikować zapis wskazujący na bezpośrednie zagrożenie zdrowotne, monitorować czynność układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta;

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

4. Choroby wewnętrzne z elementami onkologii II

Cel kształcenia: student powinien znać: podstawową wiedzę z zakresu etiologii i epidemiologii nowotworów, sposobów diagnostyki i leczenia w onkologii. Student powinien nabyć umiejętności sprawnego rozpoznawania stanów nagłych w onkologii i odpowiedniego na nie reagowania.

Treści merytoryczne:

Wykłady: biologia choroby nowotworowej. Rozpoznanie nowotworu. Klasyfikacja kliniczna nowotworów. Epidemiologia i etiologia nowotworów. Profilaktyka pierwotna i wtórna nowotworów. Badania przesiewowe w kierunku nowotworów złośliwych. Cele leczenia w onkologii. Leczenie radykalne i paliatywne. Radioterapia. Medycyna oparta na faktach a terapie alternatywne. Reakcje na złe informacje.

Ćwiczenia: wczesne objawy nowotworów złośliwych. Chemioterapia nowotworów i powikłania leczenia. Radioterapia nowotworów-zwiedzanie Zakładu Radioterapii. Stany nagłe w onkologii. Leczenie bólu.

Seminaria: ocena i opis stanu ogólnego, somatycznego i psychicznego pacjenta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy wynikające z niepełnosprawności i chorób przewlekłych, uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej, zasady postępowania ratunkowego względem pacjenta w stanie terminalnym, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, przyczyny i rodzaje bólu w klatce piersiowej oraz jego diagnostykę, problematykę ostrego zespołu wieńcowego, zawału serca, nadciśnienia tętniczego, rozwarstwienia aorty, niewydolności krążenia, ostrego niedokrwienia kończyny, obrzęku płuc i zatorowości płucnej, problematykę ostrej niewydolności oddechowej, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w zespole ostrej niewydolności oddechowej, zaostrzeniu przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, astmie, ostrych stanach zapalnych dróg oddechowych i odmie opłucnowej, przyczyny, objawy i postępowanie w ostrej niewydolności nerek, wybrane schorzenia przewodu pokarmowego, zagadnienia śpiączki metabolicznej i stanów nagłego zagrożenia w endokrynolog, metody oceny stanu żywienia.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu zagrożenia zdrowotnego, monitorować czynność układu oddechowego z uwzględnieniem pulsoksymetrii, kapnometrii i kapnografii, interpretować wyniki badań pacjenta z przewlekłą niewydolnością oddechową, wykonać elektrokardiogram i zidentyfikować zapis wskazujący na bezpośrednie zagrożenie zdrowotne, monitorować czynność układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

5. Neurologia

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny neurologii. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny chorób neurologii. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami i chorobami neurologicznymi.

Treści merytoryczne:

Wykłady: przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach układu nerwowego. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania w bólach głowy, chorobach naczyniowych mózgu, w szczególności w udarze mózgu oraz w padaczce. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania w zakażeniach układu nerwowego, w szczególności w zapaleniu opon mózgowo-rdzeniowych. Przyczyny, objawy, zasady postępowania w chorobach otępiennych.

Ćwiczenia: ocena stanu neurologicznego pacjenta. Stany nagłe w neurologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach układu nerwowego, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania w bólach głowy, chorobach naczyniowych mózgu, w szczególności w udarze mózgu oraz w padaczce, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania w zakażeniach układu nerwowego, w szczególności w zapaleniu opon mózgowo-rdzeniowych, przyczyny, objawy, zasady postępowania w chorobach otępiennych.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

6. Psychiatria

Cel kształcenia: przygotowanie przyszłego ratownika do pracy z chorym z zaburzeniami psychicznymi. Umożliwienie zdobycia wiedzy dotyczącej postępowania w stosunku do chorych z różnymi zaburzeniami zdrowia psychicznego, zrozumienie istoty tych chorób zbierania wywiadu w konkretnych sytuacjach z psychicznie chorymi, wiedzy dotyczącej

zasad komunikacji werbalnej i niewerbalnej, oraz organizacji opieki psychiatrycznej w świetle obowiązujących przepisów prawnych. Wykształcenie umiejętności stosowania prawidłowej postawy wobec chorego jako osoby, wobec objawów jakie on przejawia.

Treści merytoryczne:

Wykłady: etiologia zaburzeń psychicznych. Ocena stanu psychicznego. Bezpieczeństwo postępowania. 10 zasad bezpieczeństwa. Unieruchomienie i izolacja. Ostre zaburzenia psychiczne, Zaburzenia ruchowe. Ostre zaburzenia psychiczne - zaburzenia świadomości - zaburzenia funkcji poznawczych - zaburzenia emocjonalne. Ostre zaburzenia psychiczne - zachowania agresywne i gwałtowne - zaburzenia pamięci - uzależnienia - przedawkowanie, zatrucia - zespoły abstynencyjne. Zagadnienia specjalne - problemy psychiatrii konsultacyjnej - problemy dzieci i młodzieży - opieka nad osobami w podeszłym wieku.

Ćwiczenia: studium przypadku pacjenta z CHAD - współpraca z rodziną pacjenta z zaburzeniami zdrowia psychicznego, terapia i psychoedukacja rodziny. Studium przypadku pacjenta ze schizofrenią - współpraca z rodziną pacjenta. Wpływ edukacji na pacjenta - rola treningów umiejętności społecznych w schizofrenii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): symptomatologię ogólną zaburzeń psychicznych oraz zasady ich klasyfikacji według głównych systemów klasyfikacyjnych, objawy najczęstszych chorób psychicznych, zasady ich diagnozowania i postępowania terapeutycznego, specyfikę zaburzeń psychicznych u dzieci, młodzieży i osób starszych, regulacje prawne dotyczące ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego, rodzaje środków przymusu bezpośredniego i zasady ich stosowania w systemie ochrony zdrowia.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

7. Choroby zakaźne

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny chorób zakaźnych. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny

chorób zakaźnych. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami i chorobami zakaźnymi.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania profilaktycznego w najczęstszych chorobach bakteryjnych, wirusowych, pasożytniczych i grzybicach.

Ćwiczenia: w tym zakażeniach pneumokokowych i meningokokowych, wirusowym zapaleniu wątroby, nabytym niedoborze odporności AIDS, sepsie i zakażeniach szpitalnych.

Seminaria: zasady postępowania profilaktycznego zakażeń na SOR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania profilaktycznego w najczęstszych chorobach bakteryjnych, wirusowych, pasożytniczych i grzybicach, w tym zakażeniach pneumokokowych i meningokokowych, wirusowym zapaleniu wątroby, nabytym niedoborze odporności AIDS, sepsie i zakażeniach szpitalnych, zasady postępowania profilaktycznego zakażeń na SOR.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

8. Kardiologia

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie badania fizykalnego, rozpoznawania podstawowych jednostek chorobowych z zakresu chorób wewnętrznych z szczególnym naciskiem na jednostki spotykane w kardiologii. Interpretacja podstawowych wyników badań laboratoryjnych, krzywej ekg, badań obrazowych, podstawy farmakoterapii.

Treści merytoryczne:

Wykłady: patofizjologia nadciśnienia tętniczego i choroby wieńcowej. Patofizjologia niewydolności serca. Choroby układu oddechowego, astma oskrzelowa, POCHP, zapalenie płuc. Zatorowość płucna- czynniki ryzyka, diagnostyka i leczenie. Ból brzucha w chorobach wewnętrznych. Podstawy ekg cz.1- podstawowa interpretacja krzywej ekg, zaburzenia rytmu. Podstawy ekg cz.2- zaburzenia przewodnictwa, ostre zespoły wieńcowej. Cukrzyca- podstawy diagnostyki, powikłania, podstawy leczenia, ostre stany związane z cukrzycą. Ostra i przewlekła niewydolność nerek.

Ćwiczenia: Podstawy interpretacji badań laboratoryjnych w kardiologii. Podstawy farmakoterapii w wybranych jednostkach klinicznych.

Seminaria: badanie podmiotowe i przedmiotowe- powtórzenie. Interpretacja krzywej ekg- zajęcia praktyczne. Pacjent z ostrym zespołem wieńcowym- badanie fizykalne, interpretacja badań dodatkowych, podstawy farmakoterapii. Pacjent z niewydolnością serca – badanie fizykalne, interpretacja badań dodatkowych, podstawy farmakoterapii. Pacjent z zaburzeniami rytmu serca- badanie fizykalne, interpretacja krzywej ekg, podstawy farmakoterapii. Przypadki kliniczne w kardiologii. Bóle brzucha badanie fizykalne, interpretacja badań laboratoryjnych i obrazowych. Podstawy diagnostyki obrazowej w chorobach wewnętrznych. Pacjent z cukrzycą- badanie podmiotowe i przedmiotowe, interpretacja badań laboratoryjnych, podstawy farmakoterapii, ostre stany w cukrzycy. Zapalenie płuc, POCHP- przypadki kliniczne, interpretacja badań dodatkowych, podstawy farmakoterapii (4 godz.). Ostra niewydolność nerek, infekcje układu moczowego, leczenie nerkozastępcze. Krwawienie z górnego i dolnego odcinka przewodu pokarmowego, pacjent we wstrząsie hipowolemicznym. Zasady postępowania przedszpitalnego, odchylenia w badaniu fizykalnym, interpretacja badań laboratoryjnych. Przypadki kliniczne z zakresu ból brzucha, cukrzyca, choroby układu moczowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego, w szczególności takich jak: elektrostymulacja, kardiowersja, pierwotna przezskórna interwencja wieńcowa (PCI, *Percutaneous coronary intervention*), kontrapulsacja wewnątrzaoortalna (IABP, *Intra-aortic balloon pump*), dializa, sztuczna wentylacja, formy krążenia pozaustrojowego;

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego układać pacjenta do badania obrazowego przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

9. Medycyna katastrof

Cel kształcenia: zapoznanie studenta z pojęciem katastrofy i zdarzenia masowego. Zapoznanie z pojęciami medycyny pola walki oraz taktycznej nagłej opieki nad poszkodowanym. Przekazanie wiedzy na temat rozpoznawania zagrożenia, oceny miejsca zdarzenia, wdrożenia procedur ratunkowych i transportu do szpitala. Właściwego

postępowania z poszkodowanym zależnie od strefy, w której się znajdujemy. Nabycie umiejętności organizacji pracy i udzielania pomocy w warunkach ekstremalnych. Podkreślenie istoty współpracy interdyscyplinarnej w trakcie trwania poszczególnych etapów akcji ratunkowej. Zapoznanie z problematyką gromadzenia rezerw materiałowych i zaopatrzenia w podstawowe środki medyczne.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawy prawne działania systemu i ratownika. Etapy postępowania z poszkodowanym na miejscu zdarzenia. Zasady segregacji medycznej. Funkcjonowanie SOR i Izby Przyjęć. Organizacja pracy SOR w warunkach masowego napływu poszkodowanych. Spedycja zespołów ratownictwa medycznego. Zagadnienia terroryzmu i bioterroryzmu. Komputerowe wspomaganie zarządzania ratownictwem medycznym. Historia rozwoju służb ratownictwa medycznego. System zintegrowanego ratownictwa medycznego w Polsce. Wytyczne TCCC oraz TECC. Postępowanie zgodne z protokołem MARCHE i strefami działania.

Ćwiczenia: zapoznanie z systemem START/Jump START. Zapoznanie z wytycznymi TCC oraz TECC. Ocena stanu poszkodowanego na miejscu zdarzenia. Postępowanie zgodne z protokołem MARCHE. Symulacja zdarzenia masowego. Zabezpieczenie medyczne katastrof. Zabezpieczenie medyczne imprez masowych. Postępowania w sytuacji katastrof lotniczych, morskich, naturalnych i budowlanych oraz w przypadku zagrożenia chemicznego.

Seminaria: segregacja medyczna przedszpitalna pierwotna i wtórna oraz segregacja szpitalna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej, rodzaje katastrof, procedury medyczne i działania ratunkowe podejmowane w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach, etyczne aspekty postępowania ratowniczego w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach.

Umiejętności (potrafi): dokonać segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

10. Farmakologia i toksykologia kliniczna

Cel kształcenia: poznanie i praktyczne wykorzystywanie wiedzy farmakologicznej w codziennej pracy ratownika medycznego z uwzględnieniem mechanizmów i właściwości leków

Studenci są zapoznawani z nowoczesnymi metodami analitycznymi wykorzystywanymi w badaniach toksykologicznych do celu monitorowania narażeń oraz diagnostyki zatruc i oceny skuteczności ich leczenia. Studenci poznają toksyczność substancji chemicznych będących najczęstszą przyczyną zatruc ostrych, jak również substancji odurzających i uzależniających oraz sposoby udzielania pomocy w zatruciach tymi substancjami. Szczególny nacisk kładzie się na opanowanie przez studentów zasad postępowania

przyczynowego w zatruciach różnymi drogami, a zwłaszcza drogą doustną, przez układ oddechowy, skórę i dośrodkowo, oraz znajomość odtrutek specyficznych i niespecyficznych stosowanych w leczeniu zatruc. Poznanie zasad postępowania w zatruciach. Toksykomanie, interakcje i uzależnienia lekowe. Toksykologii leków. Leczenia wybranych zatruc.

Treści merytoryczne:

Wykłady: elementy farmakologii ogólnej. Losy leków w organizmie – podstawy farmakokinetyki. Interakcje leków, działania niepożądane substancji leczniczych. Farmakologia układu autonomicznego. Współczesna farmakoterapia bólu. Leki stosowane w schorzeniach ośrodkowego układu nerwowego. Farmakologia krwi i układu krwiotwórczego. Farmakologia układu krążenia. Farmakologia układu oddechowego. Antybiotykoterapia. Środki odkażające. Farmakoterapia zakażeń wirusowych, grzybiczych, pasożytniczych. Farmakologia ogólna, Źródła informacji o lekach. Losy leków w organizmie – podstawy farmakokinetyki. Charakterystyka wybranych parametrów farmakokinetycznych. Neuroprzekazniki i receptory farmakologiczne. Mechanizmy działania leków, działania lecznicze, niepożądane i toksyczne. Pochodzenie leków, postacie leków. Rodzaje dawek, obliczanie dawek dla dzieci. Czynniki wpływające na działanie leków (wiek, płeć, stany chorobowe, czynniki genetyczne). Drogi podawania i wydalania leków. Interakcje leków z żywnością i lekami. Leki wpływające na czynność układu współczulnego i przywspółczulnego. Leki stosowane w pogotowiu ratunkowym, leki podawane przez ratownika medycznego. Środki antyseptyczne i odkażające – środki stosowane do odkażania skóry, błon śluzowych i ran, środki stosowane do odkażania narzędzi chirurgicznych i innych przedmiotów oraz pomieszczeń. Leki wpływające na ośrodkowy układ nerwowy. Leki stosowane w anestezjologii. Leki stosowane w farmakoterapii bólu ostrego i przewlekłego, narkotyczne i nienarkotyczne leki przeciwbólowe, drabina analgetyczna wg WHO. Środki miejscowo znieczulające. Leki układu krążenia. Leki stosowane w ostrej niewydolności krążenia. Leki wpływające na układ sercowo-naczyniowy: stosowane w zaburzeniach rytmu, w obrzęku płuc, leki stosowane w resuscytacji. Leki układu oddechowego. Leki przeciwhistaminowe. Leki układu pokarmowego. Farmakologia krwi i układu krwiotwórczego: krew i preparaty krwiopochodne, krwiozastępcze, płyny, leki wpływające na układ krwiotwórczy. Leki wpływające na układ krzepnięcia. Hormony i leki wpływające na czynność gruczołów wydzielania wewnętrznego: trzustka, tarczyca, ACTH, hormony kory nadnerczy, hormony wpływające na metabolizm wapnia, leki anaboliczne, stanach nagłych w położnictwie. Insulina – cukrzyca, śpiączka cukrzycowa.

Ćwiczenia: elementy toksykologii ogólnej. Ogólne zasady postępowania w zatruciach. Toksykomanie, interakcje i uzależnienia lekowe. Toksykologia leków. Leczenie wybranych zatruc.

Seminaria: wprowadzenie do toksykologii. Toksykometria. Elementy toksykomanii, interakcje i uzależnienia lekowe. Bezpieczeństwo farmakoterapii. Toksykologia leków. Toksykologia środowiskowa. Toksykologia pestycydów. Toksyczność rozpuszczalników. Toksykologia kosmetyków, preparatów i artykułów gospodarstwa domowego. Toksykologia substancji pochodzenia roślinnego. Toksykologia substancji pochodzenia zwierzęcego. Metale, metaloidy, niemetale i ich połączenia nieorganiczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, metody ograniczania bólu, skale oceny bólu oraz możliwości wdrożenia leczenia przeciwbólowego przez ratownika medycznego, leki stosowane w nagłych schorzeniach internistycznych,

neurologicznych i psychiatryczny, mechanizmy oraz cele i zasady leczenia uzależnień od substancji psychoaktywnych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, interpretować wyniki podstawowych badań toksykologicznych, rozpoznać toksydromy, ocenić wskazania do transportu pacjenta do ośrodka toksykologicznego, hiperbarycznego, centrum leczenia oparzeń, replantacyjnego, ośrodka kardiologii inwazyjnej, centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci, szacować niebezpieczeństwo toksykologiczne w określonych grupach wiekowych oraz w różnych stanach klinicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

11. Podstawowe zabiegi medyczne

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny zabiegów medycznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: zasady dekontaminacji. Techniki symulacji medycznej w niezabiegowych dziedzinach medycyny. Zasady opieki nad pacjentem z drenażem jam ciała. Postępowanie z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym. Zasady aseptyki i antyseptyki. Wskazania i techniki odsysania dróg oddechowych. Podstawowe techniki obrazowe.

Ćwiczenia: techniki wykonywania opatrunków. Toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego. Toaleta u pacjenta z założoną rurką tracheostomijną i zasady pielęgnacji tracheostomii. Wskazania i techniki przyrządowego i bezprzyrządowego przywracania drożności dróg oddechowych. Kaniulacja żył obwodowych kończyn górnych i dolnych oraz żyły szyjnej zewnętrznej. Oznaczania stężeń parametrów krytycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady dekontaminacji, techniki symulacji medycznej w niezabiegowych dziedzinach medycyny, zasady i technikę wykonywania opatrunków, zasady opieki nad pacjentem z drenażem jam ciała, zasady przygotowania do zabiegów medycznych w stanach zagrożenia życia, zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym, zasady wykonywania toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego, zasady wykonywania toalety u pacjenta z założoną rurką tracheostomijną i zasady pielęgnacji tracheostomii, techniki zabiegów medycznych wykonywanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady aseptyki i antyseptyki, zasady zabezpieczania materiału biologicznego do badań, wskazania i techniki odsysania dróg oddechowych, wskazania i techniki przyrządowego i bezprzyrządowego przywracania drożności dróg oddechowych, technikę wykonania kaniulacji żył obwodowych kończyn górnych i dolnych oraz żyły szyjnej zewnętrznej, technikę oznaczania stężeń parametrów krytycznych, podstawowe techniki obrazowe, wskazania, przeciwwskazania i przygotowanie pacjentów do poszczególnych rodzajów badań obrazowych oraz przeciwwskazania do stosowania środków kontrastujących.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz

interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

12. Techniki zabiegów medycznych

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny zabiegów medycznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: zasady dekontaminacji. Techniki symulacji medycznej w niezabiegowych dziedzinach medycyny. Zasady opieki nad pacjentem z drenażem jam ciała. Postępowanie z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym. Zasady aseptyki i antyseptyki. Wskazania i techniki odsysania dróg oddechowych. Podstawowe techniki obrazowe.

Ćwiczenia: techniki wykonywania opatrunków. Toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego. Toaleta u pacjenta z założoną rurką tracheostomijną i zasady pielęgnacji tracheostomii. Wskazania i techniki przyrządowego i bezprzyrządowego przywracania drożności dróg oddechowych. Kaniulacja żył obwodowych kończyn górnych i dolnych oraz żyły szyjnej zewnętrznej. Oznaczania stężeń parametrów krytycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady dekontaminacji, techniki symulacji medycznej w niezabiegowych dziedzinach medycyny, zasady i technikę wykonywania opatrunków, zasady opieki nad pacjentem z drenażem jam ciała, zasady przygotowania do zabiegów medycznych w stanach zagrożenia życia, zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym, zasady wykonywania toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego, zasady wykonywania toalety u pacjenta z założoną rurką tracheostomijną i zasady pielęgnacji tracheostomii, techniki zabiegów medycznych wykonywanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady aseptyki i antyseptyki, zasady zabezpieczania materiału biologicznego do badań, wskazania i techniki odsysania dróg oddechowych, wskazania i techniki przyrządowego i bezprzyrządowego przywracania drożności dróg oddechowych, technikę wykonania kaniulacji żył obwodowych kończyn górnych i dolnych oraz żyły szyjnej zewnętrznej, technikę oznaczania stężeń parametrów krytycznych, podstawowe techniki obrazowe, wskazania, przeciwwskazania i przygotowanie pacjentów do poszczególnych rodzajów badań obrazowych oraz przeciwwskazania do stosowania środków kontrastujących.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

13. Medycyna ratunkowa I

Cel kształcenia: pełne kompetencje w zakresie wykonywania ratunkowych czynności medycznych na poziomie BLS, ITLS. Nabycie umiejętności badania przedmiotowego i podmiotowego pacjenta. Sprawne rozpoznawanie i wczesnego leczenie stanów zagrożenia życia w urazach i chorobach wewnętrznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: organizacja struktur ratownictwa medycznego w Polsce i na świecie. Elementy powiadamiania i dysponowania w ratownictwie. Obsługa zgłoszeń alarmowych. Organizacja i funkcjonowanie Lotniczego Pogotowia Ratunkowego. Centrum Urazowe. Zasady transportu osób w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

Ćwiczenia: badanie podmiotowe i przedmiotowe pacjenta internistycznego. Diagnostyka różnicowa bóli w klatce piersiowej. Ostre zespoły wieńcowe- postępowanie w opiece przedszpitalnej i w SOR. Analiza EKG-wstęp Badanie urazowe poszkodowanego na miejscu zdarzenia. Urazy głowy- postępowanie w opiece przedszpitalnej i obserwacja w SOR. Urazy klatki piersiowej. Odma, tamponada serca, wiotka klatka piersiowa, stłuczenie płuc i serca. Płynoterapia. Tlenoterapia bierna. Urazy kończyn, kręgosłupa i miednicy- postępowanie w opiece przedszpitalnej. Zabezpieczenie do transportu. Leki p-bólowe

Seminaria: rozpoznawanie i wczesne leczenie stanów zagrożenia życia w urazach i chorobach wewnętrznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): stany zagrożenia w chorobach nowotworowych i hematologicznych, zaburzeniach układu krzepnięcia, zespole wykrzepiania wewnątrznaczyniowego i ostrej białaczce oraz zasady postępowania przedszpitalnego w tych stanach, zasady badania podmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, rodzaje badań obrazowych oraz obraz radiologiczny podstawowych schorzeń, zasady łańcucha przeżycia, zasady udzielania pierwszej pomocy pacjentom nieurazowym, zasady ewakuacji poszkodowanych z pojazdu, udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadków, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, wskazania do układania pacjenta w pozycji właściwej dla jego stanu lub odniesionych obrażeń, przyczyny i objawy nagłego zatrzymania krążenia, zasady prowadzenia podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo-oddechowej u dorosłych i dzieci, wybrane skale oceny śpiączki oraz skale urazowe i rotownicze, stany zagrożenia w chorobach nowotworowych oraz postępowanie przedszpitalne i na SOR w przypadku takich zagrożeń, zasady transportu pacjentów z obrażeniami ciała, wskazania do leczenia hiperbarycznego, zagrożenia środowiskowe, zaburzenia równowagi kwasowo-zasadowej i wodno-elektrolitowej oraz zasady postępowania przedszpitalnego i na SOR w takich zaburzeniach, zasady funkcjonowania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, rolę i znaczenie Lotniczego Pogotowia Ratunkowego w systemie Państwowe.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, ocenić stan świadomości pacjenta, zidentyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe,

przygotować pacjenta do transportu, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, monitorować stan pacjenta podczas czynności medycznych i transportowych, stosować właściwe leczenie przeciwbólowe, ocenić stopień nasilenia bólu według znanych skal, rozpoznać stan zagrożenia życia u pacjenta po przeszczepie narządu, monitorować czynności życiowe pacjenta podczas badania diagnostycznego, powiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, prowadzić podstawowe i zaawansowane czynności resuscytacyjne u dorosłych, dzieci, niemowląt i noworodków, zidentyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe, działać zespołowo, udzielając pomocy w trudnych warunkach terenowych w dzień i w nocy oraz w warunkach znacznego obciążenia fizycznego i psychicznego, wykonywać transport pacjenta w warunkach przedszpitalnych, wewnątrzszpitalnych oraz międzyszpitalnych, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, identyfikować zagrożenia i wdrażać postępowanie w: obrażeniach czaszkowo-mózgowych, obrażeniach klatki piersiowej, obrażeniach jamy brzusznej, obrażeniach kończyn, obrażeniach kręgosłupa i rdzenia kręgowego, obrażeniach miednicy, wykonywać procedury medyczne pod nadzorem lekarza lub na zlecenie lekarza; C.U68 - potrafi dostosować postępowanie ratunkowe do stanu pacjenta monitorować stan pacjenta podczas badania obrazowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

14. Medycyna ratunkowa II

Cel kształcenia: pełne kompetencje w zakresie wykonywania ratunkowych czynności medycznych na poziomie ITLS Nabycie umiejętności sprawnego rozpoznawania i wczesnego leczenia stanów zagrożenia życia w urazach i chorobach wewnętrznych. Nauczanie sprawnej i efektywnej reanimacji wg schematu ALS

Treści merytoryczne:

Wykłady: zaawansowane zabiegi reanimacyjne. Farmakoterapia w zagrożeniach pochodzenia wewnętrznego i urazach.

Ćwiczenia: Nagłe stany kardiologiczne. Tętniak rozwarstwiający aorty, zatorowość płucna, ostry zespół wieńcowy. Analiza EKG. Leki stosowane w kardiologii. Zaburzenia rytmu serca- postępowanie w opiece przedszpitalnej i w SOR. Leki antyarytmiczne. Analiza EKG. Nagłe zatrzymanie krążenia. Zaawansowane czynności resuscytacyjne u dorosłych wg algorytmu ALS. Sytuacje szczególne. Ćwiczenia praktyczne z użyciem fantoma. Nagłe zatrzymanie krążenia. Zaawansowane czynności resuscytacyjne u dzieci wg algorytmu ALS. Ćwiczenia praktyczne z użyciem fantoma. Postępowanie z pacjentem z dusznością. Astma oskrzelowa, ARDS, POCHP. Wstrząs anafilaktyczny. Niewydolność oddechowa. Tlenoterapia bierna i czynna. Respiratoroterapia. Stany zagrożenia zdrowia i życia u dzieci. Gorączka i drgawki. Infekcje górnych i dolnych dróg oddechowych. Odwodnienie-wymioty, biegunka Urazy u dzieci. Zaopatrzenie urazów w opiece przedszpitalnej. Schorzenia narządu ruchu u dzieci. Postępowanie w przypadku oparzeń w opiece przedszpitalnej i w SOR. Reguła Parklanada. Płynoterapia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): stany zagrożenia w chorobach nowotworowych i hematologicznych, zaburzeniach układu krzepnięcia, zespole wykrzepiania wewnątrznaczyniowego i ostrej białaczce oraz zasady postępowania przedszpitalnego w tych stanach, zasady badania podmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, rodzaje badań obrazowych oraz obraz radiologiczny podstawowych schorzeń, zasady łańcucha przeżycia, zasady udzielania pierwszej pomocy pacjentom nieurazowym, zasady ewakuacji poszkodowanych z pojazdu, udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadków, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, wskazania do układania pacjenta w pozycji właściwej dla jego stanu lub odniesionych obrażeń, przyczyny i objawy nagłego zatrzymania krążenia, zasady prowadzenia podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo - oddechowej u dorosłych i dzieci, wybrane skale oceny śpiączki oraz skale urazowe i ratownicze, stany zagrożenia w chorobach nowotworowych oraz postępowanie przedszpitalne i na SOR w przypadku takich zagrożeń, zasady transportu pacjentów z obrażeniami ciała, wskazania do leczenia hiperbarycznego, zagrożenia środowiskowe, zaburzenia równowagi kwasowo-zasadowej i wodno - elektrolitowej oraz zasady postępowania przedszpitalnego i na SOR w takich zaburzeniach, zasady funkcjonowania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, rolę i znaczenie Lotniczego Pogotowia Ratunkowego w systemie Państwowe.

Umiejętności (potrafi): cenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, ocenić stan świadomości pacjenta, zidentyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe, przygotować pacjenta do transportu, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, monitorować stan pacjenta podczas czynności medycznych i transportowych, stosować właściwe leczenie przeciwbólowe, ocenić stopień nasilenia bólu według znanych skal, rozpoznać stan zagrożenia życia u pacjenta po przeszczepie narządu, monitorować czynności życiowe pacjenta podczas badania diagnostycznego, powiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, prowadzić podstawowe i zaawansowane czynności resuscytacyjne u dorosłych, dzieci, niemowląt i noworodków, zidentyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe, działać zespołowo, udzielając pomocy w trudnych warunkach terenowych w dzień i w nocy oraz w warunkach znacznego obciążenia fizycznego i psychicznego, wykonywać transport pacjenta w warunkach przedszpitalnych, wewnątrzszpitalnych oraz międzyszpitalnych, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, identyfikować zagrożenia i wdrażać postępowanie w: obrażeniach czaszkowo-mózgowych, obrażeniach klatki piersiowej, obrażeniach jamy brzusznej, obrażeniach kończyn, obrażeniach kręgosłupa i rdzenia kręgowego, obrażeniach miednicy, wykonywać procedury medyczne pod nadzorem lekarza lub na zlecenie lekarza, potrafi dostosować postępowanie ratunkowe do stanu pacjenta monitorować stan pacjenta podczas badania obrazowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym

i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

15. Medycyna ratunkowa III

Cel kształcenia: pełne kompetencje w zakresie wykonywania ratunkowych czynności medycznych u dzieci, dorosłych z uwzględnieniem osób starszych i kobiet w ciąży. Nabycie umiejętności sprawnego rozpoznawania i wczesnego leczenia stanów zagrożenia życia w chorobach wewnętrznych. Nauczanie sprawnej i efektywnej reanimacji wg schematu ALS.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Terapia hiperbaryczna. Zatrucia- objawy i leczenie. Ostre zaburzenia neurologiczne i psychiatryczne. Stany nagłe w laryngologii i okulistyce. Urazy i unieruchomienie kręgosłupa. Urazy wielonarządowe dzieci, Transport medyczny pacjenta urazowego. Stany naglące w położnictwie i ginekologii. Etyka i podstawy prawne oceny śmierci mózgu.

Ćwiczenia: nagłe stany w schorzeniach neurologicznych. Bóle głowy. Krwawienie podpajęczynówkowe. Zespół Guilliana - Barre. Zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych. Udar. Badanie neurologiczne pacjenta. Ostre stany nefrologiczne i endokrynologiczne. Ostra niewydolność nerek. Ostra niewydolność nadnerczy. Przełom nadnerczowy. Opieka nad pacjentem dializowanym. Ostre powikłania cukrzycy. Diagnostyka różnicowa. Hipoglikemia. Kwasica ketonowa, nieketonowy stan hiperosmolarny. Bóle brzucha u dorosłych i dzieci. Ostre zapalenie pęcherzyka żółciowego. Ostre zapalenie wyrostka robaczkowego. Niedrożność. Ostre niedokrwienie kończyn. Urazy jamy brzusznej i klatki piersiowej- postępowanie w SOR. Krwioterapia. Pacjent we wstrząsie septycznym. Posocznica, sepsa. Objawy, diagnostyka. Zespół niewydolności wielonarządowej. Aminy presyjne. Ostre stany w schorzeniach laryngologicznych i okulistycznych. Ciało obce, oparzenia, urazy oka. Napad jaskry. Ostre stany w ginekologii i położnictwie. Cięża pozamaciczna, krwawienie z dróg rodnych. Stany zagrożenia życia w ciąży: stan przedrzucawkowy/rzucawka, HELLP, przedwczesne odklejanie się łożyska.

Seminaria: Rozpoznawanie i wczesne leczenie stanów zagrożenia życia w urazach i chorobach wewnętrznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): stany zagrożenia w chorobach nowotworowych i hematologicznych, zaburzeniach układu krzepnięcia, zespole wykrzepiania wewnątrznaczyniowego i ostrej białaczce oraz zasady postępowania przedszpitalnego w tych stanach, zasady badania podmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, rodzaje badań obrazowych oraz obraz radiologiczny podstawowych schorzeń, zasady łańcucha przeżycia, zasady udzielania pierwszej pomocy pacjentom nieurazowym, zasady ewakuacji poszkodowanych z pojazdu, udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadków, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, wskazania do układania pacjenta w pozycji właściwej dla jego stanu lub odniesionych obrażeń, przyczyny i objawy nagłego zatrzymania krążenia, zasady prowadzenia podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo- oddechowej u dorosłych i dzieci, wybrane skale oceny śpiączki oraz skale urazowe i ratownicze, stany zagrożenia w chorobach nowotworowych oraz postępowanie przedszpitalne i na SOR w przypadku takich zagrożeń, zasady transportu pacjentów z obrażeniami ciała, wskazania do leczenia hiperbarycznego, zagrożenia środowiskowe, zaburzenia równowagi kwasowo-

zasadowej i wodno - elektrolitowej oraz zasady postępowania przedszpitalnego i na SOR w takich zaburzeniach, zasady funkcjonowania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, rolę i znaczenie Lotniczego Pogotowia Ratunkowego w systemie Państwowe.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, ocenić stan świadomości pacjenta, zidentyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe, przygotować pacjenta do transportu, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, monitorować stan pacjenta podczas czynności medycznych i transportowych, stosować właściwe leczenie przeciwbólowe, ocenić stopień nasilenia bólu według znanych skal, rozpoznać stan zagrożenia życia u pacjenta po przeszczepie narządu, monitorować czynności życiowe pacjenta podczas badania diagnostycznego, powiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, prowadzić podstawowe i zaawansowane czynności resuscytacyjne u dorosłych, dzieci, niemowląt i noworodków, zidentyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe, działać zespołowo, udzielając pomocy w trudnych warunkach terenowych w dzień i w nocy oraz w warunkach znacznego obciążenia fizycznego i psychicznego, wykonywać transport pacjenta w warunkach przedszpitalnych, wewnątrzszpitalnych oraz międzyszpitalnych, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, identyfikować zagrożenia i wdrażać postępowanie w: obrażeniach czaszkowo-mózgowych, obrażeniach klatki piersiowej, obrażeniach jamy brzusznej, obrażeniach kończyn, obrażeniach kręgosłupa i rdzenia kręgowego, obrażeniach miednicy, wykonywać procedury medyczne pod nadzorem lekarza lub na zlecenie lekarza, potrafi dostosować postępowanie ratunkowe do stanu pacjenta monitorować stan pacjenta podczas badania obrazowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

16. Medyczne czynności ratunkowe I

Cel kształcenia: celem kształcenia jest biegle opanowanie czynności ratunkowych ze szczególnym naciskiem na techniki stosowane w ratownictwie w celu ratowania życia i zdrowia pacjenta w zagrożeniach pochodzenia wewnętrznego i środowiskowego. Nabycie umiejętności szybkiej identyfikacji pacjentów w stanie zagrożenia życia oraz wdrożenie odpowiednich procedur mających na celu podtrzymanie funkcji życiowych pacjenta. Umiejętność zastosowania odpowiedniej farmakoterapii w resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

Treści merytoryczne:

Wykłady: resuscytacja. Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dorosłych. Nagłe zatrzymanie krążenia. Monitorowanie parametrów krytycznych. Drożność dróg oddechowych, rozpoznawanie niedrożności. Metody udrażniania dróg oddechowych. Przyrządowe udrażnianie dróg oddechowych. Tlenoterapia. Masaż serca-pośredni: technika, błędy i powikłania. Masaż serca pośredni – przyrządowy. Zaburzenia rytmu serca towarzyszące NZK. Defibrylacja. Drogi podawania leków. Leki stosowane w leczeniu NZK. Płynoterapia.

BLS dzieci. Zatrzymanie krążenia w sytuacjach szczególnych. Pomoc medyczna przedszpitalna w urazach

Ćwiczenia: Algorytm BLS 2015. Kolejność czynności ratowniczych. Drożność dróg oddechowych, rozpoznanie niedrożności. Metody udrażniania dróg oddechowych. Błędy i powikłania pośredniego masażu serca. Przyrządowe udrażnianie dróg oddechowych-metody podstawowe. Możliwość poprawy skuteczności pośredniego masażu serca. Bezpieczna defibrylacja. Drogi podawania leków. Wskazania do przedłużania resuscytacji. Zasady prowadzenia dokumentacji medycznej w zatrzymaniu krążenia według wzorca Ustein.

Seminaria: identyfikacja pacjentów w stanie zagrożenia życia oraz wdrożenie odpowiednich procedur mających na celu podtrzymanie funkcji życiowych pacjenta. Farmakoterapia w resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zasady wykonania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu, wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpikową, procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach pozaszpitalnych, postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane na szpitalnym oddziale ratunkowym (SOR), zasady monitorowania stanu pacjenta na SOR, procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia urazowego realizowane w ramach postępowania przedszpitalnego i na SOR, procedurę kardiowersji elektrycznej i elektrostymulacji zewnętrznej, zasady cewnikowania pęcherza moczowego, procedurę zakładania sondy żołądkowej i płukania żołądka, zastosowanie symulacji medycznej w nauczaniu procedur zabiegowych.

Umiejętności (potrafi): układać pacjenta do badania obrazowego, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, podawać pacjentowi leki i płyny, oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, założyć zgłębnik dożołądkowy, założyć cewnik do pęcherza moczowego, asystować przy czynnościach przygotowawczych do transplantacji narządów, przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej, wykonać konikopunkcję, wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech, stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny, prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego, wykonać defibrylację elektryczną z użyciem defibrylatora manualnego i zautomatyzowanego, wykonać

kardiowersję i elektrostymulację zewnętrzną serca, wykonać dostęp doszpicowy przy użyciu dedykowanego sprzętu, pobierać krew, zabezpieczać materiał do badań laboratoryjnych, mikrobiologicznych, toksykologicznych, tamować krwotoki zewnętrzne i unieruchamiać kończyny po urazie, stabilizować i unieruchamiać kręgosłup, wdrożyć odpowiednie postępowanie w odmie opłucnowej zagrażającej życiu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

17. Medyczne czynności ratunkowe II

Cel kształcenia: celem kształcenia jest biegle opanowanie czynności ratunkowych ze szczególnym naciskiem na techniki stosowane w ratownictwie w celu ratowania życia i zdrowia pacjenta w zagrożeniach pochodzenia wewnętrznego i środowiskowego. Nabycie umiejętności praktycznego wykorzystania technik ratunkowych w akcjach ratunkowych w różnych warunkach środowiska w nagłych zdarzeniach jednostkowych i mnogich

Treści merytoryczne:

Wykłady: zaawansowane zabiegi resuscytacyjne ALS. Sztuczna wentylacja-metody zaawansowane. Alternatywne sposoby udrażniania górnych dróg oddechowych. Możliwości poprawy skuteczności pośredniego masażu serca. Farmakologia- i płynoterapia w stanach nagłych -wstrząs i resuscytacja płynowa. Sepsa. Ostre stany kardiologiczne. Zaburzenia rytmu serca-postępowanie. Elektroterapia. Farmako- i płynoterapia w sytuacjach nagłych. ALS –dzieci. Farmakoterapia i płynoterapia dzieci. *Ćwiczenia:* algorytm ALS - kolejność czynności ratowniczych. Przyrządowe udrażnianie dróg oddechowych- metody zaawansowane. Czynniki wpływające na skuteczność defibrylacji. Kardiowersja. Monitorowanie czynności serca. Rytm serca związane z zatrzymaniem krążenia. Częstoskurcze,. Bradykardia. Elektroterapię w stanach nagłych. Arytmie w okresie około zatrzymania krążenia. Elektrostymulacja. Drogi podawania leków-techniki. Podawanie leków drogą doszpicową. Leki stosowane w zatrzymaniu krążenia. Leki stosowane w stanach zagrożenia zatrzymaniem krążenia. Opieka poresuscytacyjna. Monitorowanie parametrów krytycznych. Transport pacjenta. Rozpoznawanie stanów zagrożenia życia wieku dziecięcego. ALS –dzieci. Farmakoterapia dzieci. Sytuacje szczególne u dzieci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zasady wykonania dostępu doszpicowego przy użyciu gotowego zestawu, wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpicową, procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń,

unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach pozaszpitalnych, postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane na szpitalnym oddziale ratunkowym (SOR), zasady monitorowania stanu pacjenta na SOR, procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia urazowego realizowane w ramach postępowania przedszpitalnego i na SOR, procedurę kardiowersji elektrycznej i elektrostymulacji zewnętrznej, zasady cewnikowania pęcherza moczowego, procedurę zakładania sondy żołądkowej i płukania żołądka, zastosowanie symulacji medycznej w nauczaniu procedur zabiegowych.

Umiejętności (potrafi): układać pacjenta do badania obrazowego, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, podawać pacjentowi leki i płyny, oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, założyć zgłębnik dożołądkowy, założyć cewnik do pęcherza moczowego, asystować przy czynnościach przygotowawczych do transplantacji narządów, przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej, wykonać konikopunkcję, wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech, stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny, prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego, wykonać defibrylację elektryczną z użyciem defibrylatora manualnego i zautomatyzowanego, wykonać kardiowersję i elektrostymulację zewnętrzną serca, wykonać dostęp doszpicowy przy użyciu dedykowanego sprzętu, pobierać krew, zabezpieczać materiał do badań laboratoryjnych, mikrobiologicznych, toksykologicznych, tamować krwotoki zewnętrzne i unieruchamiać kończyny po urazie, stabilizować i unieruchamiać kręgosłup, wdrożyć odpowiednie postępowanie w odmie opłucnowej zagrażającej życiu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

18. Medyczne czynności ratunkowe III

Cel kształcenia: celem kształcenia jest biegle opanowanie czynności ratunkowych ze szczególnym naciskiem na techniki stosowane w ratownictwie w celu ratowania życia i zdrowia pacjenta w zagrożeniach pochodzenia wewnętrznego i środowiskowego. Nabycie umiejętności praktycznego wykorzystania technik ratunkowych w akcjach ratunkowych w różnych warunkach środowiska w nagłych zdarzeniach jednostkowych i mnogich.

Treści merytoryczne

Wykłady: nagłe zatrzymanie krążenia w warunkach szpitalnych. Zaawansowane sposoby udrażniania dróg oddechowych. Trudna wentylacja. Leczenie zaburzeń rytmu serca towarzyszących NZK. Elektrostymulacja. Wstrząs i resuscytacja płynowa. Sepsa. ALS -

noworodka. Ostre stany neurologiczne. Ostre stany pulmonologiczne Leczenie bólu i prowadzenie sedacji w warunkach przedszpitalnych i SOR. Opieka poresuscytacyjna. . Medyczne czynności ratunkowe w stanach nagłych zagrożeń pochodzenia środowiskowego. Rozpoznawanie objawów najczęściej występujących stanów nagłych zagrożeni życia i zdrowia, identyfikacja i ocena zagrożeń występujących na miejscu zdarzenia. Resuscytacja krążeniowo – oddechowa w sytuacjach szczególnych. Zatrzymanie krążenia spowodowane urazem. Skale stosowane u pacjenta urazowego. Resuscytacja krążeniowo - oddechowa u kobiet ciężarnych. Ostre reakcje alergiczne. Stan astmatyczny. Odrębności w postępowaniu ratunkowym w wieku podeszłym. ALS noworodka. Postępowanie w zatruciach. Czynności organizacyjne i ratunkowe w zagrożeniach pochodzenia środowiskowego , prawidłowa organizacja i sposoby udzielania pomocy medycznej na miejscu zdarzenia. Leki o działaniu inotropowym i wazopresyjnym. ROSC - optymalizacja czynności narządów, leczenie wspomagające.

Seminaria: Identyfikacja pacjentów w stanie zagrożenia życia oraz wdrożenie odpowiednich procedur mających na celu podtrzymanie funkcji życiowych pacjenta. Farmakoterapia w resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zasady wykonania dostępu doszpicowego przy użyciu gotowego zestawu, wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpicową, procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach pozaszpitalnych, postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane na szpitalnym oddziale ratunkowym (SOR), zasady monitorowania stanu pacjenta na SOR, procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia urazowego realizowane w ramach postępowania przedszpitalnego i na SOR, procedurę kardiowersji elektrycznej i elektrostymulacji zewnętrznej, zasady cewnikowania pęcherza moczowego, procedurę zakładania sondy żołądkowej i płukania żołądka, zastosowanie symulacji medycznej w nauczaniu procedur zabiegowych.

Umiejętności (potrafi): układać pacjenta do badania obrazowego, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, podawać pacjentowi leki i płyny, oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, założyć zgłębnik dożołądkowy, założyć cewnik do pęcherza moczowego, asystować przy czynnościach przygotowawczych do transplantacji narządów, przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej, wykonać konikopunkcję, wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i

wspomagać oddech, stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny, prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego, wykonać defibrylację elektryczną z użyciem defibrylatora manualnego i zautomatyzowanego, wykonać kardiowersję i elektrostymulację zewnętrzną serca, wykonać dostęp doszpikowy przy użyciu dedykowanego sprzętu, pobierać krew, zabezpieczać materiał do badań laboratoryjnych, mikrobiologicznych, toksykologicznych, tamować krwotoki zewnętrzne i unieruchamiać kończyny po urazie, stabilizować i unieruchamiać kręgosłup, wdrożyć odpowiednie postępowanie w odmie opłucnowej zagrażającej życiu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, seminaria.

19. Procedury ratunkowe przedszpitalne

Cel kształcenia: opanowanie procedur stosowanych w stanach nagłego zagrożenia życia i zdrowia na miejscu zdarzenia i podczas transportu.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Zasady prawidłowego postępowania przedszpitalnego w stanach nagłych.

Ćwiczenia: procedury postępowania w stanach zagrożenia życia i zdrowia na miejscu zdarzenia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania do podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora i techniki ich wykonywania, wskazania do intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej oraz techniki ich wykonywania, wskazania do wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej oraz techniki ich wykonania, zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zasady wykonania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu, wskazania do podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpikową oraz techniki tego podawania, procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach pozaszpitalnych, postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u osób dorosłych i dzieci, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w SOR, zastosowanie symulacji medycznej w nauczaniu procedur zabiegowych, zasady monitorowania stanu pacjenta w SOR, procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia urazowego realizowane w ramach postępowania przedszpitalnego i w SOR, procedurę kardiowersji elektrycznej

i elektrostymulacji zewnętrznej, zasady cewnikowania pęcherza moczowego, procedurę zakładania sondy żołądkowej i płukania żołądka.

Umiejętności (potrafi): układać pacjenta do badania obrazowego, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, założyć zgłębnik dożołądkowy, założyć cewnik do pęcherza moczowego, asystować przy czynnościach przygotowawczych do transplantacji narządów, przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzrządowymi, przrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej, wykonać konikopunkcję, wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech, stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny, prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego, wykonać defibrylację elektryczną z użyciem defibrylatora manualnego i zautomatyzowanego, wykonać kardiowersję i elektrostymulację zewnętrzną serca, wykonać dostęp doszpikowy przy użyciu gotowego zestawu, pobierać krew, zabezpieczać materiał do badań laboratoryjnych, mikrobiologicznych, toksykologicznych, tamować krwotoki zewnętrzne i unieruchamiać kończyny po urazie, stabilizować i unieruchamiać kręgosłup, wdrażać odpowiednie postępowanie w odmie opłucnowej zagrażającej życiu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

20. Procedury ratunkowe wewnątrzszpitalne

Cel kształcenia: opanowanie procedur stosowanych w stanach nagłego zagrożenia życia i zdrowia na terenie placówek medycznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Zasady prawidłowego postępowania przedszpitalnego w stanach nagłych.

Ćwiczenia: procedury postępowania w stanach zagrożenia życia i zdrowia na terenie placówek medycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania do podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora i techniki ich wykonywania, wskazania do intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej oraz techniki ich wykonywania, wskazania do wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej oraz techniki ich wykonania, zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zasady wykonania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu, wskazania do podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpikową oraz techniki tego podawania, procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki

przyjęcia porodu nagłego w warunkach pozaszpitalnych, postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u osób dorosłych i dzieci, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego, rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w SOR, zastosowanie symulacji medycznej w nauczaniu procedur zabiegowych, zasady monitorowania stanu pacjenta w SOR, procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia urazowego realizowane w ramach postępowania przedszpitalnego i w SOR, procedurę kardiowersji elektrycznej i elektrostymulacji zewnętrznej, zasady cewnikowania pęcherza moczowego, procedurę zakładania sondy żołądkowej i płukania żołądka.

Umiejętności (potrafi): układać pacjenta do badania obrazowego, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, założyć zgłębnik dożołądkowy, założyć cewnik do pęcherza moczowego, asystować przy czynnościach przygotowawczych do transplantacji narządów, przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzrządowymi, przrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej, wykonać konikopunkcję, wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech, stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny, prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego, wykonać defibrylację elektryczną z użyciem defibrylatora manualnego i zautomatyzowanego, wykonać kardiowersję i elektrostymulację zewnętrzną serca, wykonać dostęp doszpikowy przy użyciu gotowego zestawu, pobierać krew, zabezpieczać materiał do badań laboratoryjnych, mikrobiologicznych, toksykologicznych, tamować krwotoki zewnętrzne i unieruchamiać kończyny po urazie, stabilizować i unieruchamiać kręgosłup, wdrażać odpowiednie postępowanie w odmie opłucnowej zagrażającej życiu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

21. Ginekologia i położnictwo

Cel kształcenia: poznanie funkcji rozrodczych kobiety, zaburzeń z nimi związanych oraz postępowania diagnostycznego i terapeutycznego dotyczącego w szczególności: a) cyklu miesięczkowego i jego zaburzeń, b) ciąży, c) porodu fizjologicznego i patologicznego oraz porodu, d) zapaleń i nowotworów w obrębie narządów płciowych, e) regulacji urodzeń, f) menopauzy, g) podstawowych metod diagnostyki i zabiegów ginekologicznych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Budowa i fizjologia żeńskich narządów płciowych. Cykl miesięczkowy. Ciąża o przebiegu prawidłowym, zapłodnienie, płód i popłód, zmiany ustrojowe w przebiegu ciąży, rozpoznanie ciąży i ustalenie terminu porodu standardy opieki nad ciężarną. Ciąża o przebiegu nieprawidłowym, ciąża ektopowa, konflikt serologiczny, poronienia, krwawienia w II i III trymestrze ciąży, ciąża obumarła, poród przedwczesny. Nieprawidłowe wzrastanie płodu, nadciśnienie indukowane ciążą. Poród fizjologiczny. Połóg. Metody diagnostyki stanu płodu. Stany nagłe w ginekologii i położnictwie. Zakażenia żeńskich narządów płciowych. Onkologia ginekologiczna: rak szyjki macicy, rak trzonu macicy, rak jajnika, rak sromu.

Ćwiczenia: Zapoznanie się z zasadami podmiotowego i przedmiotowego badania ginekologicznego. Zbieranie wywiadu od pacjentek. Omawianie przypadków.

Uczestniczenie w obchodach lekarskich. Uczestnictwo w badaniach ginekologicznych pacjentek. Poznanie zasad opieki przed i pooperacyjnej. Omawianie diagnostyki przypadków nagłych w położnictwie i ginekologii na przykładzie wybranych pacjentek. Udział w ginekologicznych zabiegach operacyjnych na sali operacyjnej. Poznanie zasad sprawowania opieki nad kobietą w ciąży i porożu.

Seminaria: Funkcje rozrodcze kobiety, zaburzenia z nimi związane oraz postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, techniki przyjęcia porożu nagłego w warunkach pozaszpitalnych, stany zagrożenia zdrowotnego w ginekologii i położnictwie.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, ocenić stan noworodka w skali APGAR, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, prowadzić podstawowe i zaawansowane czynności resuscytacyjne u dorosłych, dzieci, niemowląt i noworodków z uwzględnieniem prawidłowego zastosowania urządzeń wspomagających resuscytację (urządzenia do kompresji klatki piersiowej, respiratora), odebrać poroż nagły w warunkach pozaszpitalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta. - zna stany zagrożenia zdrowotnego w ginekologii i położnictwie.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

22. Chirurgia I

Cel kształcenia: celem kształcenia jest przygotowanie studenta do opieki i pomocy medycznej chorym w urazach i ostrych schorzeniach powłok ciała, klatki piersiowej i jamy brzusznej. Przygotowanie do pracy w zespołach Klinik Ogólnochirurgicznych z zwróceniem szczególnej uwagi na praktyczne aspekty zastosowania zasad aseptyki i antyseptyki. Przygotowanie studenta do pracy na Bloku Operacyjnym. Cele te realizowane są poprzez nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu rozpoznawania i podejmowania właściwych interwencji diagnostyczno - terapeutycznych i pielęgnacyjnych w urazach i ostrych schorzeniach powłok ciała, klatki piersiowej i jamy brzusznej. Przygotowanie studenta do

pomocy i asystowania w prostych zabiegach przy łóżku chorego, na sali zabiegowej i sali opatrunkowej. Umiejętność przygotowania do zabiegu operacyjnego w trybie nagłym ze wskazań życiowych. Przygotowanie do przetaczania krwi i preparatów krwiopochodnych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: organizacja pracy w Klinikach/ Oddziałach Chirurgicznych i na Bloku Operacyjnym. Zaburzenia gospodarki wodno - elektrolitowej i kwasowo-zasadowej oraz białkowej i węglowodanowej w chirurgii Wstrząs – rodzaje, definicje, patogenezę i leczenie. Pojęcie aseptyki i antyseptyki. Postępowanie okołoperacyjne. Ostre schorzenia jamy brzusznej i miednicy małej. Ostre zapalenie wyrostka robaczkowego, ostre schorzenia pęcherza i dróg żółciowych.

Ćwiczenia: Praktyczne zastosowanie zasad aseptyki i antyseptyki. Organizacja pracy na bloku operacyjnym, oddziale chirurgii - sala zabiegowa i opatrunkowa. Ręce jako źródło przenoszenia zakażeń. Mycie rąk. Higiena szpitalna. Obchód i prezentacja chorych leczonych w Klinice Chirurgicznej. Praca na Sali Opatrunkowej (zmiana opatrunków) i Zabiegowej. Samodzielna praca studenta przy łóżku chorego(mierzenie parametrów kardynalnych i bilans płynów). Desmurgia - kolokwium. Podstawowe narzędzia chirurgiczne. Rany – rodzaje, gojenie się ran. Pierwsza pomoc i leczenie. Zaopatrywanie ran. Ostre stany zapalne skóry i tkanki podskórnej. Zakażenia chirurgiczne (ropień, ropowica, zastrzał, zanokcica), zakażenia przyranne: tężec, zgorzel gazowa, róża, różycyca. Ocena ryzyka wystąpienia zakażenia szpitalnego. Ocena ryzyka wystąpienia choroby zakrzepowo-zatorowej – profilaktyka choroby zatorowo-zakrzepowej. Badanie podmiotowe chorych przebywających w Klinice. Rany postrzałowe i inne rodzaje ran. obrażenia wielonarządowe. Urazy klatki piersiowej postępowanie na miejscu wypadku, transport i diagnostyka Urazy naczyń objawy, pierwsza pomoc, diagnostyka i ich leczenie Zapalenie otrzewnej – patogenezę, objawy, diagnostyka i leczenie. Krwawienia do przewodu pokarmowego (górny i dolny odcinek).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, wybrane schorzenia przewodu pokarmowego, metody oceny stanu odżywienia, zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, objawy i rodzaje odmy opłucnowej, objawy odmy opłucnowej i jej rodzaje, objawy krwiaka opłucnej, wiotkiej klatki piersiowej i złamania żeber, rodzaje obrażeń ciała, ich definicje, zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, rodzaje obrażeń ciała, ich definicje, zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, zasady funkcjonowania centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, zasady postępowania przedszpitalnego i na SOR w obrażeniach: czaszkowo - mózgowych, kręgosłupa i rdzenia kręgowego, kończyn, jamy brzusznej, klatki piersiowej oraz w przypadku wstrząsu;

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie

niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, stosować skale ciężkości obrażeń, zaopatrywać krwawienie zewnętrzne, zaopatrzyć krwawienie wewnętrzne, identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego, identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

23. Chirurgia II

Cel kształcenia: celem kształcenia jest przygotowanie studenta do opieki i pomocy medycznej chorym w urazach i ostrych schorzeniach powłok ciała, klatki piersiowej i jamy brzusznej. Przygotowanie do pracy w zespołach Klinik Ogólnochirurgicznych z zwróceniem szczególnej uwagi na praktyczne aspekty zastosowania zasad aseptyki i antyseptyki. Przygotowanie studenta do pracy na Bloku Operacyjnym. Cele te realizowane są poprzez nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu rozpoznawania i podejmowania właściwych interwencji diagnostyczno - terapeutycznych i pielęgnacyjnych w urazach i ostrych schorzeniach powłok ciała, klatki piersiowej i jamy brzusznej. Przygotowanie studenta do pomocy i asystowania w prostych zabiegach przy łóżku chorego, na sali zabiegowej i sali opatrunkowej. Umiejętność przygotowania do zabiegu operacyjnego w trybie nagłym ze wskazań życiowych. Przygotowanie do przetaczania krwi i preparatów krwiopochodnych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Historia chirurgii ze szczególnym uwzględnieniem wkładu polskich chirurgów w rozwój tej specjalności. Zaburzenia gospodarki wodno - elektrolitowej i kwasowo-zasadowej oraz białkowej i węglowodanowej w chirurgii Wstrząs – rodzaje, definicje, patogeneza i leczenie. Pojęcie aseptyki i antyseptyki. Postępowanie okołoperacyjne. Chirurgia urazowa (podstawy traumatologii, obrażenia klatki piersiowej, jamy brzusznej i miednicy). Multitrauma (Politrauma). Oparzenia i odmrożenia. Urazy naczyń i tętniaki. Choroba zakrzepowo - zatorowa. Ostre schorzenia jamy brzusznej i miednicy małej.

Ćwiczenia: praktyczne zastosowanie zasad aseptyki i antyseptyki. Organizacja pracy na bloku operacyjnym, oddziale chirurgii - sala zabiegowa i opatrunkowa. Ręce jako źródło przenoszenia zakażeń. Mycie rąk. Higiena szpitalna. Obchód i prezentacja chorych leczonych w Klinice Chirurgicznej. Praca na Sali Opatrunkowej (zmiana opatrunków) i Zabiegowej. Samodzielną pracą studenta przy łóżku chorego (mierzenie parametrów kardynalnych i bilans płynów). Desmurgia - kolokwium. Podstawowe narzędzia chirurgiczne. Rany – rodzaje, gojenie się ran. Pierwsza pomoc i leczenie. Zaopatrywanie ran. Ostre stany zapalne skóry i tkanki podskórnej. Zakażenia chirurgiczne (ropień,

ropowica, zastrzał, zanokcica), zakażenia przyranne: tężec, zgorzel gazowa, róża, różycyca. Ocena ryzyka wystąpienia zakażenia szpitalnego. Ocena ryzyka wystąpienia choroby zakrzepowo-zatorowej – profilaktyka choroby zatorowo-zakrzepowej. Wywiad z chorym i świadkami zdarzenia. Badanie podmiotowe chorych przebywających w Klinice. Rany postrzałowe i inne rodzaje ran. Obrażenia wielonarządowe. Urazy klatki piersiowej postępowanie na miejscu wypadku, transport i diagnostyka Urazy naczyń objawy, pierwsza pomoc, diagnostyka i ich leczenie Zapalenie otrzewnej – patogeneza, objawy, diagnostyka i leczenie. Krwawienia do przewodu pokarmowego.

Seminaria: skala ciężkości obrażeń. Wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszanie obecności kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, wybrane schorzenia przewodu pokarmowego, metody oceny stanu odżywienia, zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, objawy i rodzaje odmy opłucnowej, objawy odmy opłucnowej i jej rodzaje, objawy krwaka opłucnej, wiotkiej klatki piersiowej i złamania żeber, rodzaje obrażeń ciała, ich definicje, zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, rodzaje obrażeń ciała, ich definicje, zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, zasady funkcjonowania centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, zasady postępowania przedszpitalnego i na SOR w obrażeniach: czaszkowo - mózgowych, kręgosłupa i rdzenia kręgowego, kończyn, jamy brzusznej, klatki piersiowej oraz w przypadku wstrząsu;

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, stosować skalę ciężkości obrażeń, zaopatrywać krwawienie zewnętrzne, zaopatrzyć krwawienie zewnętrzne, identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego, identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego

wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

24. Ortopedia i traumatologia narządu ruchu

Cel kształcenia: nabycie wiedzy, umiejętności i ukształtowanie postaw umożliwiających objęcie profesjonalną opieką pacjentów z urazami narządu ruchu. Przygotowanie studenta do sprawowania samodzielnej i profesjonalnej roli w systemie ratowniczym. Teoretyczne i praktyczne pogłębianie wiedzy i umiejętności z zakresu etiologii, mechanizmu oraz objawów obrażeń narządu ruchu. Rozpoznaje i różnicuje podstawowe obrażenia narządu ruchu i stany zagrożenia życia.

Treści merytoryczne:

Wykłady: definicje podstawowych pojęć i zasady leczenia. Podstawy badania klinicznego w traumatologii. Diagnostyka radiologiczna w traumatologii narządu ruchu. Zasady postępowania z chorym po urazie narządu ruchu, unieruchomienie transportowe. Uszkodzenia urazowe przedramienia, nadgarstka i ręki – rozpoznawania, pierwsza pomoc, zasady leczenia. Zwichnięcia łokcia i stawu ramiennego – mechanizmy, objawy, radiologia, zasady repozycji i unieruchomienia, powikłania. Złamania miednicy, zasady postępowania, diagnostyka wstrząsu, zasady postępowania doraźnego i ostatecznego. Złamania kości udowej – mechanizmy, diagnostyka, zasady leczenia, powikłania. Złamania w obrębie stawu kolanowego – diagnostyka i leczenie. Radionegatywne uszkodzenia kolana. Złamania goleni, zespół ciasnoty przedziałów powięziowych. Urazowe uszkodzenia stawu skokowego i stopy – klasyfikacja, diagnostyka i leczenie. Klasyfikacja, mechanizmy uszkodzeń kręgosłupa i rdzenia kręgowego. Zasady zaopatrywania uszkodzeń kręgosłupa i rdzenia. Standardy postępowania ratowniczego. Specyfika złamań u dzieci. Uszkodzenia urazowe narządu ruchu w geriatrici. Uszkodzenia naczyniowo-nerwowe w traumatologii narządu ruchu. Traumatologia w sporcie – specyfika postępowania ratowniczego. Powikłania urazów narządu ruchu

Ćwiczenia: cechy budowy układu kostno - stawowego i mięśniowego. Specyfika gojenia się złamań. Zasady udzielania pierwszej pomocy w miejscu wypadku. Uszkodzenia obręczy kończyny górnej (Złamanie łopatki i obojczyka, zwichnięcie mostkowo - obojczykowe i obojczykowo - barkowe, zwichnięcie stawu barkowego, złamanie szyjki i trzonu kości ramiennej, złamanie nadkłykciowe kości ramiennej, złamanie kłykci kości ramiennej. Zwichnięcie stawu łokciowego, zwichnięcie głowy kości promieniowej, złamanie szyjki kości promieniowej, złamanie wyrostka łokciowego, złamanie trzonów kości przedramienia, złamanie Monteggia, Galeazziego, Essex Lopresti, złamanie i złuszczenie dalszej nasady kości promieniowej, złamanie kości nadgarstka, złamanie kości śródreżca i palców, uszkodzenia otwarte ręki). Uszkodzenia obręczy kończyny dolnej (oderwanie kolca biodrowego przedniego, górnego, oderwanie kolca biodrowego przedniego dolnego, oderwanie guza kulszowego, złamanie miednicy, urazowe zwichnięcia stawu biodrowego, złamanie szyjki kości udowej, oderwanie krętarza mniejszego i większego, złamanie przez- i podkrętarzowe kości udowej, złamanie trzonu kości udowej, złamanie nadkłykciowe kości udowej, zwichnięcie i złamania rzepki, zwichnięcie stawu kolanowego, uszkodzenie więzadeł stawu kolanowego, złamania nasady bliższej kości piszczelowej - złamania przezstawowe, oderwanie guzowatości piszczeli, złamanie podudzia, złamanie kostek, złamania w obrębie stopy, zwichnięcie stawu skokowego). Uszkodzenia nerwów i naczyń

kończyny górnej i dolnej. Zasady diagnostyki i leczenia urazów układu kostno - stawowego. Powikłania złamań.

Seminaria: skala ciężkości obrażeń. Wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszanie obecności kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, Mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, rodzaje obrażeń ciała, ich definicje, zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, zasady funkcjonowania centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci, zasady postępowania przedszpitalnego i w SOR w obrażeniach: czaszkowo- mózgowych, kręgosłupa i rdzenia kręgowego, kończyn, jamy brzusznej, klatki piersiowej oraz w przypadku wstrząsu.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, stosować skale ciężkości obrażeń, zaopatrywać krwawienie zewnętrzne, identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

25. Intensywna terapia I

Cel kształcenia: wywiad anestezjologiczny i badanie chorego. Nadzór nad chorym wymagającym intensywnej terapii. Najczęstsze schorzenia leczone w Oddziale Intensywnej Terapii. Monitorowanie funkcji życiowych. Wentylacja mechaniczna. Kaniulacja naczyń.

Treści merytoryczne:

Wykłady: medycyna okołoperacyjna. Podstawowe pojęcia i definicje w anestezjologii. Przygotowanie pacjenta do znieczulenia. Znieczulenie ogólne. Farmakologia leków znieczulenia ogólnego. Wyposażenie stanowiska do znieczulenia. Monitorowanie

podstawowe i rozszerzone na bloku operacyjnym. Znieczulenie regionalne. Farmakologia leków znieczulenia miejscowego . Wybrane techniki znieczuleń przewodowych. metody identyfikacji struktur nerwowych. Postępowanie w okresie pooperacyjnym. Leczenie bólu pooperacyjnego. Oddział Intensywnej Terapii. Wskazania i przeciwwskazania do pobytu w OIT. Wyposażenie stanowiska OIT. Monitorowanie rozszerzone w OIT. Podstawy terapii wentylacyjnej. Wentylacja inwazyjna i nieinwazyjna. Zasady tlenoterapii biernej. Postępowanie z pacjentem z urazem wielonarządowym w tym z urazem czaszkowo-mózgowym.

Ćwiczenia: przygotowanie pacjenta do znieczulenia. Badanie przedmiotowe i podmiotowe. Znieczulenie ogólne. Budowa aparatu do znieczulenia. Intubacja. Kaniulacja żył obwodowych. Znieczulenie regionalne.. Technika wykonania. Inwazyjne metody leczenia bólu pooperacyjne *Seminaria:* Przygotowanie procedur.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym, zasady wykonywania toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego, zasady wykonywania toalety u pacjenta z założoną rurką tracheostomią i zasady pielęgnacji tracheostomii, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, przyczyny i objawy nagłego zatrzymania krążenia, zasady prowadzenia podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo - oddechowej u dorosłych i dzieci, wskazania i techniki odsysania dróg oddechowych i techniki jego wykonania, wskazania do przyrządowego i bezprzyrządowego przywracania drożności dróg oddechowych i techniki ich wykonania, wskazania do wykonania kaniulacji żył obwodowych kończyn górnych i dolnych oraz żyły szyjnej zewnętrznej a także technikę jej wykonania, wskazania do stosowania intensywnej terapii i zasady jej stosowania, technikę oznaczania stężeń parametrów krytycznych, zasady wysuwania podejrzenia i rozpoznawania śmierci mózgu.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej, wykonać konikopunkcję, wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech, stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny, prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i

zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

26. Intensywna terapia II

Cel kształcenia: nadzór nad chorym wymagającym intensywnej terapii. Najczęstsze schorzenia leczone na oddziale intensywnej terapii. Monitorowanie funkcji życiowych. Wentylacja mechaniczna. Kaniulacja naczyń krwionośnych. Leczenie bólu. Żywnienie w intensywnej terapii. Profilaktyka zakażeń w oddziale intensywnej terapii. Wspomaganie dysfunkcji narządów.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wstrząs kardiogeny - monitorowanie i postępowanie .Najczęstsze schorzenia leczone w Oddziale Intensywnej Terapii .Opieka poresuscytacyjna. Hypotermia terapeutyczna . Protokół orzeczenia śmierci mózgu. Zasady profilaktyki i leczenia zakażeń . Wstrząs septyczny.

Ćwiczenia: profilaktyka zakażeń w OIT. Pobieranie materiałów do badań bakteriologicznych. Podstawy antybiotykoterapii. Monitorowanie rozszerzone w OIT. Terapia wentylacyjna w OIT. Zastępowanie funkcji narządowych w OIT. Zasady żywienia w OIT. Hypotermia terapeutyczna . Opieka poresuscytacyjna. Wskazania, przeciwwskazania, technika kaniulacji żył centralnych, powikłania.

Seminaria: równowaga kwasowo - zasadowa. Interpretacja badań laboratoryjnych. Postępowanie. Wentylacja zastępcza. Podstawowe tryby wentylacji. Obsługa powszechnych funkcji respiratora. Dyselektrolitemie. Diagnostyka, objawy, postępowanie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym, zasady wykonywania toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego, zasady wykonywania toalety u pacjenta z założoną rurką tracheostomijną i zasady pielęgnacji tracheostomii, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, przyczyny i objawy nagłego zatrzymania krążenia, zasady prowadzenia podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo- oddechowej u dorosłych i dzieci, wskazania i techniki odsysania dróg oddechowych i techniki jego wykonania, wskazania do przyrządowego i bezprzyrządowego przywracania drożności dróg oddechowych i techniki ich wykonania, wskazania do wykonania kaniulacji żył obwodowych kończyn górnych i dolnych oraz żyły szyjnej zewnętrznej a także technikę jej wykonania, wskazania do stosowania intensywnej terapii i zasady jej stosowania, technikę oznaczania stężeń parametrów krytycznych, zasady wysuwania podejrzenia i rozpoznawania śmierci mózgu.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić

dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej, wykonać konikopunkcję, wdrażać tlenoterapię zależnie od potrzeb pacjenta i wspomagać oddech, stosować się do zasad aseptyki i antyseptyki, zaopatrywać prostą ranę, zakładać i zmieniać jałowy opatrunek chirurgiczny, prowadzić wentylację zastępczą z użyciem worka samorozprężalnego i respiratora transportowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

27. Neurochirurgia

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny neurochirurgii. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny neurochirurgii. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami neurochirurgicznymi.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wywiad i badanie przedmiotowe. Badania ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego. Objawy kliniczne, pojęcia anatomiczne, diagnostyka, schorzenia układu nerwowego, postępowanie z pacjentem. Schorzenia wewnątrzczaszkowe. Choroby nerwów obwodowych i mięśni. Wieloogniskowe choroby układu nerwowego i ich leczenie.

Ćwiczenia: wywiad i badania przedmiotowe. Badania ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego. Stany nagłe w neurochirurgii.

Seminaria: wywiad i badania przedmiotowe pacjenta neurochirurgicznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady badania podmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach układu nerwowego, rodzaje badań obrazowych oraz obraz radiologiczny podstawowych schorzeń, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, wskazania do układania pacjenta w pozycji właściwej dla jego stanu lub odniesionych obrażeń.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

28. Podstawy okulistyki w ratownictwie medycznym

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny okulistyki. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny okulistyki. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami okulistycznymi.

Treści merytoryczne:

Wykłady: wybrane stany nagłe okulistyczne i zasady postępowania przedszpitalnego w tym zakresie. *Ćwiczenia:* badanie okulistyczne. Badanie pacjenta z nagłymi schorzeniami okulistycznymi. Postępowanie ratunkowe. Podstawowe zabiegi w okulistyce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, wybrane stany nagłe okulistyczne i zasady postępowania przedszpitalnego w tym zakresie.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu

pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

29. Laryngologia

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z zagadnieniami z dziedziny otolaryngologii dot. chorób nosa, ucha i gardła. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny otorynolaryngologii. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami otorynolaryngologicznymi. Przygotowuje pacjenta do badań diagnostycznych, ocenia stan pacjenta, udziela pomocy w przypadku krwawień z nosa, obecności ciała obcego. Dbą o bezpieczeństwo własne, otoczenia. Bierze odpowiedzialność za swoje decyzje. Pracując w zespole przygotowuje prezentację i ją przedstawia. Przestrzega poczynionych ustaleń

Treści merytoryczne:

Wykłady: czynności ratownicze w laryngologii- wprowadzenie. Anatomia i fizjologia ucha-schorzenia, urazy- postępowanie ratownicze. Nos i zatoki przynosowe-schorzenia, urazy- postępowanie ratownicze. Jama ustna, krtań – urazy, schorzenia - postępowanie ratownicze. Urazy twarzoczaszki- postępowanie ratownicze. Duszność- intubacja, tracheotomia, konikotomia. Szyja- schorzenia, urazy- postępowanie ratownicze. Objawy w otolaryngologii, leki w otolaryngologii, materiały opatrunkowe. Bezdech, stany nagłe - podsumowanie.

Ćwiczenia: badanie laryngologiczne. Charakterystyka pacjenta laryngologicznego. Podstawowe zabiegi w laryngologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, zasady wykonywania toalety drzewa oskrzelowego u pacjenta zaintubowanego, zasady wykonywania toalety u pacjenta z założoną rurką tracheostomijną i zasady pielęgnacji tracheostomii, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, wybrane stany nagłe laryngologiczne i zasady postępowania przedszpitalnego w tym zakresie.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie

niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

30. Urologia

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami z dziedziny urologii. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny urologii. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami urologicznymi.

Treści merytoryczne:

Wykłady: ocena stanu pacjenta urologicznego. Stany nagłe górnych i dolnych dróg moczowych. Stany nagłe - prącie i moszna. Urazy narządów płciowych.

Ćwiczenia: ocena i badanie pacjenta urologicznego. Stany nagłe, wywiad i postępowanie na miejscu zdarzenia i w SOR. Nagłe stany urologiczne u dzieci. Podstawowe zabiegi urologiczne.

Seminaria: ocena pacjenta, postępowanie z pacjentem urologicznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych nowotworów człowieka, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, przyczyny, objawy i postępowanie w ostrej niewydolności nerek, zasady postępowania z pacjentem z założonym cewnikiem zewnętrznym, zasady cewnikowania pęcherza moczowego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

31. Medycyna sądowa

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z tanatologii sądowo-lekarskiej (rodzaje i przyczyny śmierci, patomechanizm śmierci, przemiany pośmiertne). Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z traumatologii sądowo-lekarskiej (rodzaje obrażeń, mechanizmy ich powstawania, rodzaj narzędzi, rekonstrukcja mechanizmu powstawania obrażeń ze szczególnym uwzględnieniem wypadków komunikacyjnych). Zapoznanie studentów ze sposobem postępowania ze zwłokami na miejscu ich znalezienia, techniką sekcyjną, sądowolekarskimi sekcjami zwłok (techniki sekcyjne specyficzne dla medycyny sądowej, zabezpieczaniem materiału do badań dodatkowych). Zapoznanie studentów z rodzajami badań sądowo-lekarskich osób żywych oraz zasadami sporządzania dokumentacji z tych badań (badanie osób podejrzewanych o stan nietrzeźwości lub stan po zażyciu środków działających podobnie do alkoholu, sposoby obiektywizacji skarg i zgłaszanych dolegliwości). Przedstawienie studentom podstawowych pojęć i problemów z zakresu toksykologii sądowo-lekarskiej. Przedstawienie studentom podstawowych pojęć i problemów z zakresu genetyki sądowej. Zapoznanie studentów z przepisami prawnymi regulującymi pracę lekarzy i pozostałego personelu medycznego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: rola i zadania medycyny sądowej. Podstawowe wiadomości z zakresu prawa karnego i prawa cywilnego. Opiniowanie w sprawach karnych i cywilnych: Oględziny pokrzywdzonych, zasady badań, sporządzania protokołu i opiniowania w sprawach związanych z kwalifikacją uszczerbku na zdrowiu. Podstawy genetyki sądowej: ustalanie ojcostwa, ślady biologiczne i ich identyfikacja. Podstawy toksykologii ogólnej ze szczególnym uwzględnieniem toksykologii alkoholu i oceną stanu nietrzeźwości

Ćwiczenia: sekcja: Oględziny zwłok, ocena znamion śmierci i ich wykorzystanie dla ustalenia czasu śmierci. Sekcja zwłok z wykonaniem odmienności technik sekcyjnych. Zasady pobierania materiału do badań dodatkowych: histopatologicznych, toksykologicznych, hemogenetycznych. Zasady sporządzania protokołu sekcyjnego i opiniowania. Tanatologia. Rodzaje śmierci. Zmiany pośmiertne. Oględziny miejsca znalezienia zwłok. Uduszenie gwałtowne. Zatrucie tlenkiem węgla, wychłodzenie, zgon w pożarze. Uszkodzenia ciała i medycyna komunikacyjna. Broń palna i obrażenia postrzałowe. Technika zabezpieczenia materiału do badań laboratoryjnych w najczęściej spotykanych zatruciach. Dzieciobójstwo.

Seminaria: tanatologia sądowo-lekarska. Traumatologia sądowo-lekarska.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu medycyny sądowej.

Umiejętności: rozpoznać pewne znamiona śmierci.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i

indywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

32. Choroby tropikalne

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami z dziedziny chorób tropikalnych. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Rozpoznaje wybrane jednostki chorobowe z dziedziny chorób tropikalnych. Zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe pacjentów ze schorzeniami i chorobami tropikalnymi.

Treści merytoryczne:

Wykłady: geografia chorób tropikalnych. Szczepienia ochronne. Zakażenia wirusowe. Infekcyjne choroby biegunkowe. Choroby skóry. Choroby przenoszone drogą płciową w tropiku. Neuroinfekcje. Szczególnie niebezpiecznych zakażenia tropikalne.

Ćwiczenia: wywiad i badanie pacjenta z podejrzeniem choroby tropikalnej. Postępowanie z pacjentem na miejscu zdarzenia, w transporcie i w sor.

Seminaria: choroby transmisyjne. Choroby przenoszone drogą pokarmową i oddechową. Choroby odzwierzęce. Tężec.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania profilaktycznego w najczęstszych chorobach bakteryjnych, wirusowych, pasożytniczych i grzybicach, w tym zakażeniach pneumokokowych i meningokokowych, wirusowym zapaleniu

wątroby, nabytym niedoborze odporności AIDS, sepsie i zakażeniach szpitalnych, wskazania do leczenia hiperbarycznego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i indywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i

wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia, seminaria.

33. Medycyna taktyczna

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami z dziedziny medycyny taktycznej. Omówienie postępowania w stanach nagłych. Student potrafi posługiwać się językiem specjalistycznym w tym zakresie. Student zna zasady planuje i realizuje procesy ratunkowe.

Treści merytoryczne:

Wykłady: udrożnianie dróg oddechowych w warunkach taktycznych. Postępowanie w krwotokach, wstrząsie. Balistyka ran postrzałowych i obrażeń detonacyjnych. Urazy klatki piersiowej, jamy brzusznej i miednicy, urazy głowy, kończyn, kręgosłupa. Farmakoterapia w warunkach taktycznych. *Ćwiczenia:* sposoby ewakuacji poszkodowanego w warunkach taktycznych. Dokumentacja medyczna. Segregacja poszkodowanych w warunkach taktycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, zasady dekontaminacji, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, dokonać segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej, zasady segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej, zagrożenia środowiskowe, rodzaje katastrof, procedury medyczne i działania ratunkowe podejmowane w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach, etyczne aspekty postępowania ratowniczego w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach.

Umiejętności (potrafi): zaopatrywać krwawienie zewnętrzne, działać zespołowo, udzielając pomocy w trudnych warunkach terenowych w dzień i w nocy oraz w warunkach znacznego obciążenia fizycznego i psychicznego

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

34. Język migowy

Cel kształcenia: pokonanie lęku przed kontaktami z osobami niesłyszącymi. Upowszechnienie idei integracji społecznej i niesienia pomocy osobom niepełnosprawnym. Po zakończeniu zajęć student powinien: znać i stosować w praktyce podstawowe zasady kontaktu z osobami niesłyszącymi, znać i umieć stosować daktylografię (polski alfabet palcowy, liczebniki główne i porządkowe,...), znać i umieć zastosować ok. 200 nowych znaków ideograficznych wprowadzonych w czasie zajęć, umieć formułować i odczytywać proste wypowiedzi w zakresie poznanego słownictwa, posiadać podstawową wiedzę dotyczącą osób niesłyszących i języka migowego. Student powinien być przygotowanym do korzystania z fachowej literatury i dalszego samokształcenia.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: przyczyny i klasyfikacje uszkodzeń słuchu i zaburzeń mowy oraz metody ich wczesnego wykrywania. Sposoby i środki komunikacji osób z uszkodzeniem słuchu.

Seminaria: nawiązywanie kontakt z osobą słabosłyszącą i niesłyszącą.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby i środki komunikacji osób z uszkodzeniem słuchu.

Umiejętności (potrafi): nawiązywać kontakt z osobą słabosłyszącą i niesłyszącą.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia, seminaria.

35. Organizacja pracy ratownika medycznego

Cel kształcenia: kształtowanie sposobu myślenia i postępowania w sytuacjach zdarzeń masowych. Współpraca i praca w zespole. Opanowanie umiejętności organizacji i niesienia pomocy w warunkach ekstremalnych, m.in. klęsk żywiołowych, ekologicznych, katastrof, wypadków masowych. Pozyskanie umiejętności współdziałania interdyscyplinarnego i określenie miejsca oraz zakresu pomocy medycznej na poszczególnych etapach akcji ratunkowej zgodnie z wytycznymi Państwowego Ratownictwa Medycznego

Treści merytoryczne:

Wykłady: historia ratownictwa medycznego na świecie i w Polsce. Ustawa o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Jednostki współpracujące z „Systemem”. Zasady segregacji medycznej oraz segregacji w szpitalnym oddziale ratunkowym Organizacja akcji ratunkowej w zdarzeniu masowym oraz współpraca z jednostkami „Systemu”. Praca w zespole.

Ćwiczenia: Analiza i interpretacja definicji i pojęć zawartych w aktach prawnych dotyczących Państwowego Ratownictwa Medycznego. Sytuacje pozorowane – wykonywanie triagu pierwotnego i re - triagu w wypadkach masowych. Sytuacje pozorowane – Triage Manchester. Studium i analiza przypadku – wypadek z dużą ilością osób poszkodowanych metodą Case study. Współpraca z jednostkami wspomagającymi system ratownictwa w tym Krajowy System Ratowniczo - Gaśniczy, łączność ratunkowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie, w tym medyczne bazy danych, arkusze kalkulacyjne i podstawy grafiki komputerowej, podstawowe metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych, możliwości współczesnej telemedycyny, jako narzędzia wspomaganie pracy ratownika

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie

wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

36. Diagnostyka laboratoryjna i obrazowa

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z metodami diagnostyki laboratoryjnej i obrazowej w stanach nagłych. Interpretacja wyników.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: interpretacja wyników badań laboratoryjnych. Radiologia interwencyjna. Tomografia komputerowa. Elementy medycyny nuklearnej. Rezonans magnetyczny. Diagnostyka ultrasonograficzna.

Seminaria: diagnostyka laboratoryjna i obrazowa w stanach nagłych w ZRM i SOR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ergonomii i higieny pracy z komputerem, podstawowe metody informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie, w tym medyczne bazy danych, arkusze kalkulacyjne i podstawy grafiki komputerowej, możliwości współczesnej telemedycyny, jako narzędzia wspomagania pracy ratownika.

Umiejętności (potrafi): interpretować wyniki badań laboratoryjnych i obrazowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia, seminaria.

37. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego

Cel kształcenia: powtórzenie i uzupełnienie wiedzy i umiejętności z zakresu studiów w celu przygotowania do egzaminu dyplomowego.

Treści merytoryczne:

Ćwiczenia: czynności ratunkowych ze szczególnym uwzględnieniem procedur stosowanych w ratownictwie w celu ratowania życia i zdrowia pacjenta w zagrożeniach pochodzenia wewnętrznego i środowiskowego. Identyfikacja pacjentów w stanie zagrożenia życia oraz wdrożenie odpowiednich procedur mających na celu podtrzymanie funkcji życiowych pacjenta. Zastosowania farmakoterapii w resuscytacji krążeniowo-oddechowej i stanach nagłych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, mechanizmy działania podstawowych grup leków oraz leków podawanych samodzielnie przez ratownika medycznego, stany zagrożenia w chorobach nowotworowych i hematologicznych, zaburzeniach układu krzepnięcia, zespole wykrzepiania wewnątrznaczyniowego i ostrej białaczce oraz zasady postępowania przedszpitalnego w tych stanach, zasady badania podmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych, zasady badania przedmiotowego w zakresie niezbędnym do prowadzenia medycznych czynności ratunkowych i udzielania świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, rodzaje badań obrazowych oraz obraz radiologiczny podstawowych schorzeń, zasady łańcucha przeżycia, zasady udzielania pierwszej pomocy pacjentom nieurazowym, zasady ewakuacji poszkodowanych z pojazdu, udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadków, zasady oceny stanu pacjenta w celu ustalenia postępowania i decyzji o podjęciu lub odstąpieniu od medycznych czynności ratunkowych, wskazania do układania pacjenta w pozycji właściwej dla jego stanu lub odniesionych obrażeń, przyczyny i objawy nagłego zatrzymania krążenia, zasady prowadzenia podstawowej i zaawansowanej resuscytacji krążeniowo-oddechowej u dorosłych i dzieci, wybrane skale oceny śpiączki oraz skale urazowe i rokownicze, zaburzenia równowagi kwasowo-zasadowej i wodno-elektrolitowej oraz zasady postępowania przedszpitalnego i na SOR w takich zaburzeniach, stany zagrożenia w chorobach nowotworowych oraz postępowanie przedszpitalne i na SOR w przypadku takich zagrożeń, zasady transportu pacjentów z obrażeniami ciała, wskazania do leczenia hiperbarycznego, zagrożenia środowiskowe, zasady funkcjonowania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, rolę i znaczenie Lotniczego Pogotowia Ratunkowego w systemie Państwowe Ratownictwo Medyczne.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny, identyfikować na miejscu zdarzenia sytuację narażenia na czynniki szkodliwe i niebezpieczne, przygotować pacjenta do transportu, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, monitorować stan pacjenta podczas czynności medycznych i transportowych, stosować właściwe leczenie przeciwbólowe, ocenić stopień nasilenia bólu według znanych skal, rozpoznać stan zagrożenia życia u pacjenta po przeszczepie narządu, monitorować czynności życiowe pacjenta podczas badania diagnostycznego, wiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, prowadzić podstawowe i zaawansowane czynności resuscytacyjne u dorosłych, dzieci, niemowląt i noworodków z uwzględnieniem prawidłowego zastosowania urządzeń wspomagających resuscytację (urządzenia do kompresji klatki piersiowej, respiratora), działać zespołowo, udzielając pomocy w trudnych warunkach terenowych w dzień i w nocy oraz w warunkach znacznego obciążenia fizycznego i psychicznego, transportować pacjenta w warunkach przedszpitalnych, wewnątrzszpitalnych i międzyszpitalnych, identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce ratownika medycznego, identyfikować zagrożenia obrażeń: czaszkowo-mózgowych, klatki piersiowej, obrażeniach

jamy brzusznej, obrażeniach kończyn, obrażeniach kręgosłupa i rdzenia kręgowego; obrażeniach miednicy a także wdrażać postępowanie ratunkowe w przypadku tych obrażeń, wykonywać procedury medyczne pod nadzorem lub na zlecenie lekarza, dostosowywać postępowanie ratunkowe do stanu pacjenta, monitorować stan pacjenta podczas badania obrazowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

38. Koordynowana opieka medyczna

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie opieki nad pacjentem chorym przewlekle. Postępowanie na miejscu zdarzenia i w SOR.

Treści merytoryczne:

Wykłady: charakterystyka pacjenta chorego przewlekle.

Ćwiczenia: zasady postępowania na miejscu zdarzenia z pacjentem chorym przewlekle. Zbieranie wywiadu. Zasady postępowanie w SOR z pacjentem. Transport pacjenta. Stany nagłe.

Wiedza (zna i rozumie): procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

39. Stany nagłe w ginekologii i położnictwie

Cel kształcenia: umiejętność rozpoznawania objawów wskazujących na nagłą lub ciężką patologię u kobiet ciężarnych. Rozpoznanie nagłych stanów ginekologicznych w celu wdrożenia prawidłowych procedur ratunkowych.

Treści merytoryczne:

Wykłady: Stany nagłe w ginekologii. Rozpoznanie i postępowanie na miejscu zdarzenia i w SOR z kobietą ciężarną a także z kobietą z problemami ginekologicznymi. Problemy medyczne kobiet ciężarnych.

Ćwiczenia: wywiad, badanie pacjentki. Ostre stany ginekologiczne. Stany nagłe kobiet w ciąży.

Wiedza (zna i rozumie): procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

PRZEDMIOTY DO WYBORU:

1. Koordynowana opieka kardiologiczna - kompleksowa opieka nad pacjentem z niewydolnością serca

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie opieki nad pacjentem z niewydolnością serca. Stany nagłe u chorych z niewydolnością serca. Postępowanie na miejscu zdarzenia i w SOR.

Treści merytoryczne:

Wykłady: charakterystyka pacjenta z niewydolnością serca .

Ćwiczenia: zasady postępowania na miejscu zdarzenia z pacjentem z niewydolnością serca. Zasady postępowanie w SOR z pacjentem z niewydolnością serca. Transport pacjenta. Stany nagłe.

Wiedza (zna i rozumie): procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie

przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

2. Basic and advanced life support

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie podstawowych zabiegów resuscytacyjnych. Postępowanie na miejscu zdarzenia i w SOR.

Treści merytoryczne:

Wykłady: podstawowe zabiegi resuscytacyjne.

Ćwiczenia: nagłe zatrzymanie krążenia - zasady postępowania na miejscu zdarzenia i w SOR.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

3. Koordynowana opieka w ostrej fazie udaru mózgu

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności studenta w zakresie opieki nad pacjentem z udarem mózgu. Postępowanie na miejscu zdarzenia i w sor.

Treści merytoryczne:

Wykłady: charakterystyka pacjenta z udarem mózgu.

Ćwiczenia: zasady postępowania na miejscu zdarzenia z pacjentem z udarem mózgu. Zbieranie wywiadu u pacjenta z udarem mózgu. Zasady postępowanie w sor z pacjentem. Transport pacjenta. Stany nagłe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

4. Systemy informatyczne w ochronie zdrowia (SIM)

Cel kształcenia: celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z systemami informatycznymi ochrony zdrowia. Student poznaje elementy systemu w placówkach ochrony zdrowia, ze szczególnym uwzględnieniem jednostek Systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne.

Treści merytoryczne:

Wykłady: charakterystyka działania i funkcjonowania systemów informatycznych w jednostkach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne.

Ćwiczenia: zapoznanie z systemami informatycznymi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady budowy i funkcjonowania Systemu Informacji Medycznej (SIM), dziedzinowych systemów teleinformatycznych oraz rejestrów medycznych, a także zasady ich współdziałania.

Umiejętności (potrafi): interpretować i stosować założenia funkcjonalne systemu informacyjnego z wykorzystaniem zaawansowanych metod i technologii informatycznych w wykonywaniu i kontraktowaniu świadczeń zdrowotnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w

środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

5. Koordynowana opieka medyczna - stany nagłe w pediatrii i neonatologii

Cel kształcenia: umiejętność rozpoznawania objawów wskazujących na nagłą lub ciężką patologię w okresie rozwojowym, ze szczególnym uwzględnieniem małego dziecka.

Treści merytoryczne:

Wykłady: stany nagłe w neonatologii-wcześnieactwo, krwawienie śródczaszkowe, objawy neurologiczne, stany neurologiczne zagrażające życiu. Żółtaczką wymagająca transfuzji wymiennej. Wady serca zagrażające życiu.

Ćwiczenia: symptomatologia, rozpoznawanie, postępowanie. Ciężkie zaburzenia oddychania u noworodków. Zaburzenia ze strony jamy brzusznej zagrażające życiu noworodka, ostry brzuch, objawy, postępowanie. Wady wrodzone zagrażające życiu (poza wadami serca). Zakażenia jako stan zagrażający życiu w okresie noworodkowym.

Wiedza (zna i rozumie): procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta w celu ustalenia sposobu postępowania ratunkowego, układać pacjenta do badania obrazowego, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, przeprowadzić wywiad medyczny z pacjentem dorosłym w zakresie niezbędnym do podjęcia medycznych czynności ratunkowych, oceniać stan świadomości pacjenta, ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia jego stanu, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta, przeprowadzić analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi, monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności w tym w przypadku zgonu pacjenta, urodzenia dziecka martwego i odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych, podawać pacjentowi leki i płyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

6. Zarządzanie kryzysowe

Cel kształcenia: zapoznanie z zakresem, strukturą, fazami, zasadami zarządzania kryzysowego.

Treści merytoryczne:

Wykłady: zakres zarządzania kryzysowego. Struktura zarządzania kryzysowego w administracji publicznej.

Ćwiczenia: fazy zarządzania kryzysowego. Zasady zarządzania kryzysowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej, rodzaje katastrof, procedury medyczne i działania

ratunkowe podejmowane w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach, etyczne aspekty postępowania ratowniczego w zdarzeniach mnogich i masowych oraz katastrofach.

Umiejętności (potrafi): dokonać segregacji medycznej przedszpitalnej pierwotnej i wtórnej oraz segregacji szpitalnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

IV. PRAKTYKA

D. PRAKTYKI ZAWODOWE

1.1. wymiar praktyk zawodowych – 960 godz.

1.2. zasady i formy realizacji

Praktyki zawodowe mają na celu umożliwienie osiągnięcia efektów uczenia się ujętych w grupach zajęć C. Powinny przede wszystkim doskonalić i utrzymywać umiejętności praktyczne oraz efekty kształcenia zdobyte podczas zajęć z uwzględnieniem wykonywania codziennych czynności ratownika medycznego. Dodatkowo praktyka śródroczna powinna umożliwiać czynny udział w procedurach i obowiązkach ratownika medycznego.

Rodzaj praktyk zawodowych	Zakres praktyk zawodowych	Liczba godzin	Liczba punktów ECTS
Praktyki wakacyjne	Zespół ratownictwa medycznego	168	6
	Szpitalny oddział ratunkowy (SOR)	168	6
	Oddział anestezjologii i intensywnej terapii	164	6
Praktyki śródroczne	Oddział chirurgii	60	2
	Oddział ortopedyczno-urazowy	50	2
	Oddział chorób wewnętrznych	50	2
	SOR	100	4
	Oddział neurologii	50	2
	Oddział kardiologii	50	2
	Oddział pediatrii	50	2
	Zespół ratownictwa medycznego	50	2
	Razem	960	36

1.3. liczba punktów ECTS 36

PRAKTYKI ZAWODOWE ŚRÓDROCZNE:

1. Praktyka zawodowa: Oddział chirurgii

Wymiar godzin: 60

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwić zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student poznaje zasady funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w Oddziale Chirurgii; - poznanie sprzętu oraz leków będących na wyposażeniu Oddziału Chirurgii. Bierze czynny udział w niektórych procedurach: badanie chorego, nadzór nad chorym wymagającym zabiegu operacyjnego, monitorowanie funkcji życiowych, opieka nad pacjentem po zabiegu operacyjnym, postępowanie z pacjentem w nagłych stanach chirurgicznych.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w Klinikach/ Oddziałach Chirurgicznych i na Bloku Operacyjnym. Postępowanie w stanach nagłych chirurgicznych. Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w oddziale chirurgii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): objawy odmy opłucnowej i jej rodzaje; objawy krwaka opłucnej, wiotkiej klatki piersiowej i złamania żeber, rodzaje obrażeń ciała, ich definicje, zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci; zasady funkcjonowania centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci.

Umiejętności (potrafi): stosować skale ciężkości obrażeń; zaopatrzyć krwawienie zewnętrzne; identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta; samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw; organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

2. Praktyka zawodowa: Oddział ortopedyczno- urazowym

Wymiar godzin: 50

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwić zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student poznaje zasady funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w Oddziale ortopedyczno-urazowym - poznanie sprzętu oraz leków będących na wyposażeniu Oddziału. Bierze czynny udział w niektórych procedurach: badanie chorego, unieruchomienie złamań, postępowanie z pacjentem w nagłych stanach traumatologii narządu ruchu.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w oddziałach ortopedyczno-urazowych Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w oddziale ortopedyczno - urazowym. Stany nagłe w traumatologii narządu ruchu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje obrażeń ciała, ich definicje, zasady kwalifikacji do centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci; zasady funkcjonowania centrum urazowego i centrum urazowego dla dzieci; procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie

krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków.

Umiejętności (potrafi): stosować skale ciężkości obrażeń, identyfikować wskazania do transportu do centrum urazowego lub centrum urazowego dla dzieci oraz zgłaszać obecność kryteriów kwalifikacji kierownikowi zespołu urazowego lub kierownikowi zespołu urazowego dziecięcego; stabilizować i unieruchamiać kręgosłup; monitorować stan pacjenta podczas badania obrazowego; wykonywać procedury medyczne pod nadzorem lub na zlecenie lekarza.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem; dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta; samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego praw; organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym; dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych; kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

3. Praktyka zawodowa: Oddział chorób wewnętrznych

Wymiar godzin: 50

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją i charakterem pracy oddziału chorób wewnętrznych. Zakres praktyki obejmuje poznanie zasad funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w oddziale, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu oddziału, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u pacjentów w stanach nagłych internistycznych. Student powinien znać i rozumieć badanie podmiotowe i przedmiotowe pacjenta zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych, w tym znajomość leków i ich działania w samodzielnej pracy i/lub pod nadzorem lekarza.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w oddziałach chorób wewnętrznych Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w oddziale chorób wewnętrznych. Stany nagłe w chorobach wewnętrznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy wynikające z niepełnosprawności i chorób przewlekłych, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej, mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, wybrane schorzenia przewodu pokarmowego, zagadnienia śpiączki metabolicznej i stanów nagłego zagrożenia w endokrynologii, zasady postępowania ratunkowego względem pacjenta w stanie terminalnym, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w zespole ostrej niewydolności oddechowej, zaostrzeniu przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, astmie, ostrych stanach zapalnych dróg oddechowych i odmie opłucnowej, metody oceny stanu odżywienia.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu zagrożenia zdrowotnego, monitorować czynność układu oddechowego z uwzględnieniem pulsoksymetrii, kapnometrii i kapnografii, interpretować wyniki badań pacjenta z przewlekłą niewydolnością oddechów, wykonać elektrokardiogram i zidentyfikować zapis wskazujący na bezpośrednie zagrożenie zdrowotne, monitorować czynność układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

4. Praktyka zawodowa: SOR

Wymiar godzin: 100

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwić zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją i charakterem pracy zespołów ratownictwa medycznego w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym również w sytuacjach nietypowych np. wypadki masowe, urazy wielonarządowe. Zakres praktyki obejmuje poznanie struktury i zasad funkcjonowania SOR oraz prowadzenia dokumentacji medycznej w zespole ratownictwa medycznego i w SOR, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu SOR, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u osób w stanach nagłych, poznanie zasad pracy ratownika medycznego w SOR i przygotowanie pacjenta do dalszych procedur medycznych i dalszej diagnostyki. Student powinien poznać zasady współpracy z zespołem oraz znać i rozumieć zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych samodzielnie i/lub pod nadzorem lekarskim/ratownika medycznego.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w szpitalnych oddziałach ratunkowych. Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w szpitalnych oddziałach ratunkowych. Stany nagłe w medycynie ratunkowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, zna wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, zna wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zna zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zna zasady wykonania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu, zna wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpikową, zna procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zna zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, zna techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach poza szpitalnych, zna postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, zna rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego.

Umiejętności (potrafi): potrafi układać pacjenta do badania obrazowego, potrafi ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała ,potrafi

monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, potrafi prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, potrafi podawać pacjentowi leki i płyny, potrafi oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, potrafi przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzędowymi, potrafi przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, potrafi wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

5. Praktyka zawodowa: Oddział neurologii

Wymiar godzin: 50

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwić zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją i charakterem pracy oddziału neurologii. Zakres praktyki obejmuje poznanie zasad funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w oddziale, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu oddziału, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u pacjentów w stanach nagłych neurologicznych. Student powinien znać i rozumieć zasady szybkiej ścieżki udarowej, wykonywania medycznych czynności ratunkowych w tym znajomość leków i ich działania w samodzielnej pracy i/lub pod nadzorem lekarza.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w oddziałach neurologii Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w oddziale neurologii. Stany nagłe w neurologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach układu nerwowego, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania w bólach głowy, chorobach naczyń mózgu, w szczególności w udarze mózgu oraz w padaczkę, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania w zakażeniach układu nerwowego, w szczególności w zapaleniu opon mózgowo-rdzeniowych, przyczyny, objawy, zasady postępowania w chorobach otępiennych;

Umiejętności (potrafi): ocenić stan neurologiczny pacjenta, oceniać nagłe zagrożenia neurologiczne u pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

6. Praktyka zawodowa: Oddział kardiologii

Wymiar godzin: 50

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją i charakterem pracy oddziału kardiologii. Zakres praktyki obejmuje poznanie zasad funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w oddziale, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu oddziału, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u pacjentów w stanach nagłych kardiologicznych. Student powinien znać i rozumieć zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych w tym leków, interpretację EKG i ich zastosowanie w samodzielnej pracy i/lub pod nadzorem lekarza.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w oddziałach kardiologii. Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w oddziale kardiologii. Stany nagłe w kardiologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): mechanizmy prowadzące do nagłych zagrożeń zdrowia i życia, przyczyny i rodzaje bólu w klatce piersiowej oraz jego diagnostykę, problematykę ostrego zespołu wieńcowego, zawału serca, nadciśnienia tętniczego, rozwarstwienia aorty, niewydolności krążenia, ostrego niedokrwienia kończyny, obrzęku płuc i zatorowości płucnej, procedury specjalistyczne w stanach nagłych pochodzenia wewnętrznego, w szczególności takich jak: elektrostymulacja, kardiowersja, pierwotna przeszkońska interwencja wieńcowa (PCI, *Percutaneous coronary intervention*), kontrapulsacja wewnątrzaoortalna (IABP, *Intra-aortic balloon pump*), dializa, sztuczna wentylacja, formy krążenia pozaustrojowego.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić badanie fizykalne pacjenta dorosłego w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu zagrożenia zdrowotnego, monitorować czynność układu oddechowego z uwzględnieniem pulsoksymetrii, kapnometrii i kapnografii interpretować wyniki badań pacjenta z przewlekłą niewydolnością oddechową, wykonać elektrokardiogram i zidentyfikować zapis wskazujący na bezpośrednie zagrożenie zdrowotne, monitorować czynność układu krążenia metodami nieinwazyjny, ocenić i opisać stan somatyczny i psychiczny pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

7. Praktyka zawodowa: Oddział pediatrii

Wymiar godzin: 50

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją i charakterem pracy oddziału pediatrii, Zakres praktyki obejmuje poznanie zasad funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w oddziale, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu oddziału, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u dzieci w stanach nagłych. Student powinien znać i rozumieć

zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych w tym znajomość leków i ich działania w samodzielnej pracy i/lub pod nadzorem lekarza.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w oddziałach pediatrii. Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w oddziale pediatrii. Stany nagłe w pediatrii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady postępowania w najczęstszych zachorowaniach u dzieci, z uwzględnieniem odrębności uzależnionych od wieku, podstawowe normy rozwojowe badania przedmiotowego dziecka, wybrane choroby układu oddechowego, układu krążenia, przewodu pokarmowego oraz schorzenia neurologiczne u dzieci, najczęstsze choroby zakaźne wieku dziecięcego, odrębności morfologiczno-fizjologiczne poszczególnych narządów i układów w wieku rozwojowym, fizjologię i patofizjologię okresu noworodkowego, wybrane wady wrodzone i choroby uwarunkowane genetycznie, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności chorób wieku dziecięcego, wybrane zagadnienia z zakresu traumatologii dziecięcej.

Umiejętności (potrafi): postępować z dzieckiem w oparciu o znajomość symptomatologii najczęstszych schorzeń dziecięcych, przeprowadzić badanie przedmiotowe pacjenta, dostosować sposób postępowania do wieku dziecka, ocenić stan noworodka w skali APGAR.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

8. Praktyka zawodowa: Zespoły ratownictwa medycznego

Wymiar godzin: 50

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją pracy zespołów ratownictwa medycznego, systemu powiadamiania i organizacji ratownictwa również w sytuacjach nietypowych np. wypadki masowe. Zakres praktyki obejmuje poznanie zasad funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w zespole ratownictwa medycznego i u dysponenta zespołów ratownictwa medycznego, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu ambulansów, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u osób w stanach nagłych, poznanie zasad pracy dyspozytora medycznego i obserwacja oraz udział w przyjmowaniu wezwań przez dyspozytora. Student powinien poznać zasady współpracy z Krajowym Systemem Ratowniczo- Gaśniczym oraz poznać jak funkcjonują zasady łączności z pozycji dyspozytora oraz ratownika medycznego. Powinien znać i rozumieć zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych w tym znajomość leków i ich działania w samodzielnej pracy i/lub pod nadzorem lekarza systemu.

Treści merytoryczne: identyfikacja pacjentów w stanie zagrożenia życia oraz wdrożenie odpowiednich procedur mających na celu podtrzymanie funkcji życiowych pacjenta. Farmakoterapia w stanach nagłych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, zna wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, zna wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zna zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zna zasady wykonania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu, zna wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpikową, zna procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zna zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, zna techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach poza szpitalnych, zna postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, zna rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania

przedszpitalnego

aniu procedur zabiegowych;

Umiejętności (potrafi): potrafi układać pacjenta do badania obrazowego, potrafi ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, potrafi monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, potrafi prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, potrafi podawać pacjentowi leki i płyny, potrafi oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, potrafi przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, potrafi przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, potrafi wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

PRAKTYKI ZAWODOWE WAKACYJNE:

1. Praktyka zawodowa: Zespół ratownictwa medycznego

Wymiar godzin: 168

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją pracy zespołów ratownictwa medycznego, systemu powiadamiania i organizacji ratownictwa również w sytuacjach nietypowych np. wypadki masowe. Zakres praktyki obejmuje poznanie zasad funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w zespole ratownictwa medycznego i u dysponenta zespołów ratownictwa medycznego, poznanie

sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu ambulansów, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u osób w stanach nagłych, poznanie zasad pracy dyspozytora medycznego i obserwacja oraz udział w przyjmowaniu wezwań przez dyspozytora. Student powinien poznać zasady współpracy z Krajowym Systemem Ratowniczo- Gaśniczym oraz poznać jak funkcjonują zasady łączności z pozycji dyspozytora oraz ratownika medycznego. Powinien znać i rozumieć zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych w tym znajomość leków i ich działania w samodzielnej pracy i/lub pod nadzorem lekarza systemu.

Treści merytoryczne: identyfikacja pacjentów w stanie zagrożenia życia oraz wdrożenie odpowiednich procedur mających na celu podtrzymanie funkcji życiowych pacjenta. Farmakoterapia w stanach nagłych. *Efekty uczenia się:*

Wiedza (zna i rozumie): zna wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, zna wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, zna wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zna zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zna zasady wykonania dostępu doszpicowego przy użyciu gotowego zestawu, zna wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpicową, zna procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zna zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, zna techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach poza szpitalnych, zna postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, zna rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego.

Umiejętności (potrafi): potrafi układać pacjenta do badania obrazowego, potrafi ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, potrafi monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, potrafi prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, potrafi podawać pacjentowi leki i płyny, potrafi oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, potrafi przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, potrafi przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniaowymi, potrafi wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

2. Praktyka zawodowa: Szpitalny oddział ratunkowy (SOR)

Wymiar godzin: 168

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student zapoznaje się z organizacją i charakterem pracy zespołów ratownictwa medycznego w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym również w sytuacjach nietypowych np. wypadki masowe, urazy wielonarządowe. Zakres praktyki obejmuje poznanie struktury i zasad funkcjonowania SOR oraz prowadzenia dokumentacji medycznej w zespole ratownictwa medycznego i w SOR, poznanie sprzętu ratowniczego oraz leków będących na wyposażeniu SOR, udział w medycznych czynnościach ratunkowych u osób w stanach nagłych, poznanie zasad pracy ratownika medycznego w SOR i przygotowanie pacjenta do dalszych procedur medycznych i dalszej diagnostyki. Student powinien poznać zasady współpracy z zespołem oraz znać i rozumieć zasady wykonywania medycznych czynności ratunkowych samodzielnie i/lub pod nadzorem lekarskim/ratownika medycznego.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w szpitalnych oddziałach ratunkowych. Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w szpitalnych oddziałach ratunkowych. Stany nagłe w medycynie ratunkowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, zna wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, zna wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zna zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zna zasady wykonania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu, zna wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpikową, zna procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zna zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, zna techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach poza szpitalnych, zna postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, zna rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego.

Umiejętności (potrafi): potrafi układać pacjenta do badania obrazowego, potrafi ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, potrafi monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, potrafi prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, potrafi podawać pacjentowi leki i płyny, potrafi oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, potrafi przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, potrafi przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, potrafi wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z

przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

3. Praktyka zawodowa: Oddział anestezjologii i intensywnej terapii

Wymiar godzin: 164

Cel kształcenia: doskonalenie zdobytej wiedzy oraz umiejętności praktycznego jej wykorzystania. Praktyki powinny umożliwiać zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego niezbędnego w pracy ratownika medycznego. Student poznaje zasady funkcjonowania i prowadzenia dokumentacji medycznej w Oddziale Intensywnej Terapii; - poznanie sprzętu oraz leków będących na wyposażeniu Oddziału Intensywnej Terapii. Bierze czynny udział w niektórych procedurach: badanie chorego, nadzór nad chorym wymagającym intensywnej terapii, monitorowanie funkcji życiowych, wentylacja mechaniczna, kaniulacja naczyń krwionośnych, znieczulenie miejscowe i przewodowe.

Treści merytoryczne: organizacja pracy w oddziale anestezjologii i intensywnej terapii. Leczenie i opieka nad pacjentem przebywającym w oddziałach anestezjologii intensywnej terapii. Farmakologia w intensywnej terapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wskazania i techniki podjęcia tlenoterapii biernej lub wentylacji zastępczej powietrzem lub tlenem, ręcznie lub mechanicznie – z użyciem respiratora, zna wskazania i techniki intubacji dotchawiczej w laryngoskopii bezpośredniej przez usta bez użycia środków zwiotczających oraz prowadzenie wentylacji zastępczej w nagłym zatrzymaniu krążenia oraz w stanach innych niż zatrzymanie krążenia, zna wskazania i technikę wykonania defibrylacji manualnej, zautomatyzowanej i półautomatycznej, zna zasady monitorowania czynności układu oddechowego oraz układu krążenia metodami nieinwazyjnymi, zna zasady wykonania dostępu doszpikowego przy użyciu gotowego zestawu, zna wskazania i techniki podawania leków drogą dożylną, domięśniową, podskórną, dotchawiczą, doustną, doodbytniczą, wziewną oraz doszpikową, zna procedury medyczne stosowane przez ratownika medycznego, w szczególności zaopatrywanie ran, zaopatrywanie oparzeń, tamowanie krwotoków, unieruchamianie złamań, zwichnięć i skręceń, unieruchamianie kręgosłupa ze szczególnym uwzględnieniem odcinka szyjnego i podawanie leków, zna zasady podejmowania działań zabezpieczających w celu ograniczenia skutków zdrowotnych zdarzenia, zna techniki przygotowania pacjenta i opieki medycznej podczas transportu, techniki przyjęcia porodu nagłego w warunkach poza szpitalnych, zna postępowanie przedszpitalne w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i dorosłych, zna rodzaje terapii inwazyjnej stosowane w ramach postępowania przedszpitalnego.

Umiejętności (potrafi): potrafi układać pacjenta do badania obrazowego, potrafi ułożyć pacjenta w pozycji właściwej dla rodzaju schorzenia lub odniesionych obrażeń ciała, potrafi monitorować stan pacjenta metodami nieinwazyjnymi, potrafi prowadzić dokumentację medyczną w zakresie wykonywanych czynności, potrafi podawać pacjentowi leki i płyny, potrafi oznaczać stężenie glukozy z użyciem glukometru, potrafi przywracać drożność dróg oddechowych metodami bezprzyrządowymi, potrafi przyrządowo udrażniać drogi oddechowe metodami nadgłośniowymi, potrafi wykonać intubację dotchawiczą w laryngoskopii bezpośredniej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego słuchania, nawiązywania kontaktów interpersonalnych, skutecznego i empatycznego porozumiewania się z pacjentem, dostrzegania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta, samodzielnego wykonywania zawodu zgodnie z zasadami etyki ogólnej i zawodowej oraz holistycznego i zindywidualizowanego podejścia do pacjenta, uwzględniającego poszanowanie jego

prawo, organizowania pracy własnej i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym, dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, kierowania się dobrem pacjenta.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka zawodowa.

V. INNE

1. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: celem kształcenia jest przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: Obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia, zna zasady bezpieczeństwa związane z pracą, posiada umiejętność posługiwania się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym umiejętność udzielania pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowuje ostrożność w postępowaniu z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia, dba o przestrzeganie zasad BHP przez siebie i swoich kolegów, wykazuje odpowiedzialność za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu, angażuje się w podejmowanie czynności ratunkowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

2. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego z stosowania zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie studentom podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: Ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): ocenić (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazywania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego, reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; wykazywania się wrażliwością na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: nauczenie rozumienia prawnych, normatywnych i praktycznych aspektów patentowania i ochrony różnych rodzajów utworów (wynałazek, patent, wzór przemysłowy i użytkowy, know-how). Przedstawienie podstaw, zasad, celów i najważniejszych regulacji w zakresie polskiego i europejskiego prawa autorskiego.

Treści merytoryczne: pojęcia i określenia podstawowe: własność przemysłowa, patenty, wynalazki, ochrona patentowa, wzory: przemysłowe, użytkowe, znaki towarowe, oznaczenia geograficzne, topografia układów scalonych, prawa ochronne, prawa z rejestracji. Prawo autorskie i ich ochrona. Prawa pokrewne. Własność przemysłowa w oparciu o ustawę „Prawo Własności Przemysłowej”. System ochrony własności przemysłowej. Patenty i wynalazki jako przedmioty patentu. Historia patentu i podstawy polityki patentowej. Cel ochrony patentowej. Treść i zakres patentu. Procedura uzyskiwania patentu. Informacja patentowa w aspekcie międzynarodowym. Prawo autorskie w Unii Europejskiej. Prawo autorskie w Internecie. Umowy o przeniesienie praw. Wzory użytkowe i przemysłowe, a system ich ochrony.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu własności przemysłowej jak: dobro niematerialne, wynalazek, patent, wzór przemysłowy i użytkowy, oznaczenie geograficzne, topografia układów scalonych, know-how.

Umiejętności (potrafi): korzystać z zasobów informacji patentowej z poszanowaniem praw własności innych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ochrony własności intelektualnej przysługującej autorom patentów i wzorów użytkowych, jest świadom zagrożeń i kar wynikających z przywłaszczenia własności intelektualnej przez osoby inne niż twórca bądź autor.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady.

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU RATOWNICTWO MEDYCZNE

Obowiązuje od cyklu: 2019/2020 Z

Profil kształcenia: praktyczny

Forma studiów: stacjonarne

Poziom studiów: pierwszego stopnia - licencjackie

Liczba semestrów: 6

Dziedzina nauki / dyscyplina naukowa: nauk medycznych i nauk o zdrowiu/nauki medyczne, nauki o zdrowiu

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Wychowanie fizyczne	1	0	0	ZAL-O	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0	0	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	30	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
II- PODSTAWOWYCH												
OBSZAR A - NAUKI PODSTAWOWE												
1	Anatomia	1	3,5	0	E	o	50	10	40	4	0	0
2	Biofizyka	1	0,5	0	ZAL-O	o	5	5	0	2	0	0

3	Biologia i mikrobiologia	1	2,5	0	E	o	35	10	25	4	0	0
OBSZAR B - Nauki behawioralne i społeczne												
4	Dydaktyka medyczna	1	2	0	ZAL-O	o	30	15	15	2	0	0
5	Etyka zawodowa ratownika medycznego	1	2	0	ZAL-O	o	20	10	10	2	0	0
6	Język obcy	1	1	0	ZAL-O	o	30	0	30	2	0	0
7	Prawo medyczne	1	1	0	ZAL-O	o	20	10	10	2	0	0
8	Psychologia	1	3	0	ZAL-O	o	45	10	35	2	0	0
9	Socjologia medycyny	1	3	0	ZAL-O	o	30	10	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,5	0	x	x	265	80	185	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	265	80	185	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
OBSZAR C - NAUKI KLINICZNE												
1	Procedury ratunkowe przedszpitalne	1	2,5	0	ZAL-O	o	50	10	40	2	0	0
2	Podstawowe zabiegi medyczne	1	2,5	0	ZAL-O	o	50	10	40	2	0	0
3	Techniki zabiegów medycznych	1	2,5	0	ZAL-O	o	50	10	40	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,5	0	x	x	150	30	120	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0	x	x	150	30	120	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 1			26	0	x	x	445	110	335	30	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Wychowanie fizyczne	2	0	0	ZAL-O	o	30	0	30	2	0	0
2	Organizacja pracy ratownika medycznego	2	1	0	ZAL-O	o	30	30	0	2	0	0
3	Koordynowana opieka medyczna	2	0,5	0	ZAL-O	o	20	5	15	2	0	0
4	Język migowy	2	1	0	ZAL-O	o	35	5	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2,5	0	x	x	115	40	75	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	115	40	75	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
OBSZAR A - NAUKI PODSTAWOWE												
1	Biochemia z elementami chemii	2	0,5	0	E	o	20	10	10	4	0	0
2	Fizjologia z elementami fizjologii klinicznej	2	3,5	0	E	o	50	10	40	4	0	0
3	Informatyka i biostatystyka	2	1	0	ZAL-O	o	20	0	20	2	0	0
OBSZAR B - Nauki behawioralne i społeczne												
1	Język obcy	2	1	0	ZAL-O	o	30	0	30	2	0	0
2	Zdrowie publiczne	2	2,5	0	ZAL-O	o	48	28	20	2	0	0
3	Etykieta (1400SX-MK-ETYKIETA1)	1	0,5	0	ZAL-O	o	4	4	0	2	0	0
4	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (1400SX-MK-BHP)	1	0,5	0	ZAL-O	o	4	4	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9,5	0	x	x	176	56	120	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			9,5	0	x	x	176	56	120	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III - KIERUNKOWYCH												
OBSZAR C - NAUKI KLINICZNE												
1	Choroby wewnętrzne z elementami onkologii cz.1	2	2	0	ZAL-O	o	40	10	30	2	0	0
3	Medyczne czynności ratunkowe cz.1	2	3,5	0	ZAL-O	o	85	15	70	2	0	0
4	Procedury ratunkowe wewnątrzszpitalne	2	2	0	ZAL-O	o	40	10	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,5	0	x	x	165	35	130	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	165	35	130	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
V-PRAKTYKA												
1	Praktyka śródroczna -SOR	2	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
2	Praktyka śródroczna -Oddział chorób wewnętrznych	2	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
3	Praktyka wakacyjna Szpitalny Oddział Ratunkowy	2	6	0	ZAL-O	-	168	0	0	2	168	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10	0	x	x	268	0	0	6	268	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	268	0	0	6	268	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 2			29,5	0	x	x	724	131	325	38	268	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów			55,5	0	x	x	1169	241	660	68	268	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Diagnostyka laboratoryjna i obrazowa	3	0,5	0	ZAL-O	o	30	10	20	2	0	0
2	Przedmiot do wyboru: Koordynowana opieka kardiologiczna -Kompleksowa opieka nad pacjentem z niewydolnością serca lub Basic and advanced life support (język wykładowy angielski)	3	4	0	ZAL-O	F	35	15	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,5	0	x	x	65	25	40	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	30	10	20	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	35	15	20	2	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
OBSZAR A - NAUKI PODSTAWOWE												
1	Farmakologia z toksykologią	3	3	0	E	o	40	10	30	4	0	0
2	Patologia**	3	1,5	0	ZAL-O	o	30	10	20	2	0	0
OBSZAR B - Nauki behawioralne i społeczne												
1	Język obcy	3	1	0	ZAL-O	o	30	0	30	2	0	0
2	Zajęcia sprawnościowe z elementami ratownictwa specjalistycznego cz.1	3	2	0	ZAL-O	o	50	0	50	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			7,5	0	x	x	150	20	130	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	140	20	120	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												

OBSZAR C - NAUKI KLINICZNE												
1	Chirurgia cz.1	3	2	0	ZAL-O	o	50	20	30	2	0	0
2	Choroby wewnętrzne z elementami onkologii cz.2	3	3	0	E	o	60	20	40	4	0	0
3	Choroby zakaźne	3	1	0	ZAL-O	o	30	10	20	2	0	0
4	Intensywna terapia cz.1	3	2	0	ZAL-O	o	60	20	40	2	0	0
5	Kardiologia	3	2,5	0	E	o	30	10	20	4	0	0
6	Laryngologia	3	1,5	0	ZAL-O	o	25	10	15	2	0	0
7	Medycyna katastrof	3	2,5	0	ZAL-O	o	60	10	50	2	0	0
8	Medycyna ratunkowa cz.1	3	2,5	0	ZAL-O	o	75	15	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17	0	x	x	390	115	275	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	390	115	275	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	0	x	x	0	0	0	0	0	0
V-PRAKTYKA												
1	Praktyka śródroczna -Oddział chirurgii	3	2	0	ZAL-O	-	60	0	0	2	60	0
2	Praktyka śródroczna -Oddział kardiologii	3	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	110	0	0	4	110	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	110	0	0	0	110	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 3			33	0	x	x	715	160	445	38	110	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot do wyboru: Koordynowana opieka w ostrej fazie udaru mózgu lub Systemy informatyczne w ochronie zdrowia (SIM)	4	3,5	0	ZAL-O	F	35	15	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3,5	0	x	x	35	15	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	35	15	20	2	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
OBSZAR B - Nauki behawioralne i społeczne												
1	Język obcy	4	2	0	E	o	30	0	30	4	0	0
2	Zajęcia sprawnościowe z elementami ratownictwa specjalistycznego cz.2	4	2	0	ZAL-O	o	45	0	45	2	0	0
3	Ergonomia (1400SX-MK-ERGON)	3	0,25	0	ZAL	o	2	2	0	2	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej (1400SX-MK-OWI)	3	0,25	0	ZAL	o	2	2	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4,5	0	x	x	79	4	75	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
OBSZAR C - NAUKI KLINICZNE												
1	Chirurgia cz.2	4	3	0	E	o	60	20	40	4	0	0
2	Choroby tropikalne	4	1,5	0	ZAL-O	o	30	10	20	2	0	0
3	Farmakologia i toksykologia kliniczna	4	1,5	0	ZAL-O	o	40	20	20	2	0	0

4	Intensywna terapia cz.2	4	3	0	E	o	50	15	35	4	0	0
5	Neurologia	4	2	0	ZAL-O	o	45	15	30	2	0	0
6	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	4	3	0	E	o	60	20	40	4	0	0
7	Pediatria 1/2	4	2	0	ZAL-O	o	50	15	35	2	0	0
8	Urologia	4	2	0	ZAL-O	o	50	10	40	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18	0	x	x	385	125	260	22	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	385	125	260	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka śródroczna -Oddział Oddział Ortopedyczno - Urazowy	4	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
2	Praktyka śródroczna -Oddział Pediatrii	4	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
3	Praktyka śródroczna -Oddział Neurologii	4	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
4	Praktyka zawodowa wakacyjna -Oddział Anestezjologii i intensywnej terapii	4	6	0	ZAL-O	-	164	0	0	2	164	0
5	Praktyka zawodowa wakacyjna - Zespół Ratownictwa Medycznego	4	6	0	ZAL-O	-	168	0	0	2	168	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18	0	x	x	482	0	0	10	482	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	482	0	0	10	482	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 4			44	0	x	x	981	144	355	44	482	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów			77	0	-	-	1696	304	800	82	592	0

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot do wyboru: Koordynowana opieka medyczna - Stany nagłe w pediatrii i neonatologii lub Zarządzanie kryzysowe	5	4	0	ZAL-O	F	35	15	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	35	15	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	35	15	20	2	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
OBSZAR B - Nauki behawioralne i społeczne												
1	Badania naukowe w ratownictwie medycznym	5	2	0	ZAL-O	o	15	5	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	0	x	x	15	5	10	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	15	5	10	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
OBSZAR C - NAUKI KLINICZNE												
1	Medycyna ratunkowa cz.2	5	3,5	0	ZAL-O	o	70	10	60	2	0	0
2	Medycyna sądowa	5	2	0	ZAL-O	o	40	10	30	2	0	0
3	Medyczne czynności ratunkowe cz.2	5	5	0	ZAL-O	o	115	15	100	2	0	0
4	Neurochirurgia	5	3	0	E	o	50	20	30	4	0	0

5	Podstawy okulistyki w ratownictwie medycznym	5	2	0	ZAL-O	o	30	10	20	2	0	0
6	Pediatria 2/2	5	2,5	0	E	o	35	15	20	4	0	0
7	Psychiatria	5	2	0	ZAL-O	o	35	15	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			20	0	x	x	375	95	280	18	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	375	95	280	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
V - PRAKTYKA												
1	Praktyka śródroczna -SOR	5	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
2	Praktyka śródroczna -ZRM	5	2	0	ZAL-O	-	50	0	0	2	50	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0	x	x	100	0	0	4	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	100	0	0	4	100	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 5			30	0	-	-	525	115	310	26	100	0

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Stany nagłe w ginekologii i położnictwie	6	0,5	0	ZAL-O	o	20	5	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,5	0	x	x	20	5	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	20	5	15	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH												
OBSZAR B - Nauki behawioralne i społeczne												
1	Ekonomia i zarządzanie w ochronie zdrowia	6	1	0	ZAL-O	o	20	10	10	2	0	0
2	Przygotowanie do egzaminu dyplomowego	6	5	0	ZAL-O	o	20	0	20	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			6	0	x	x	40	10	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0	0	x	x	40	10	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
OBSZAR C - NAUKI KLINICZNE												
1	Ginekologia i położnictwo	6	2	0	ZAL-O	o	50	20	30	2	0	0
2	Medycyna ratunkowa cz. 3	6	6	0	E	o	120	10	110	4	0	0
3	Medyczne czynności ratunkowe cz.3	6	2	0	E	o	25	10	15	4	0	0
4	Medycyna taktyczna	6	1	0	ZAL-O	o	30	5	25	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			11	0	x	x	225	45	180	12	0	0

III – KIERUNKOWYCH								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	81	60,98	1690	445	1245	84	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	1690	445	1245	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0
V – PRAKTYKA								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	36	36	960	0	0	24	960	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	960	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0
VI – INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)	0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100%
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	132,98	73,88%
2	z zakresu nauk podstawowych	35,51	19,73%
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	97,71	54,28%
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	1,5	0,84%
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 5 % punktów ECTS	11,5	6,39%
6	wymiar praktyk	36	20

7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	5	2,78%
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	32	17,77
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	133,71	74,28
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	-	-

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	Nauki medyczne	73
2	Nauki o zdrowiu	27
Ogółem:		100%